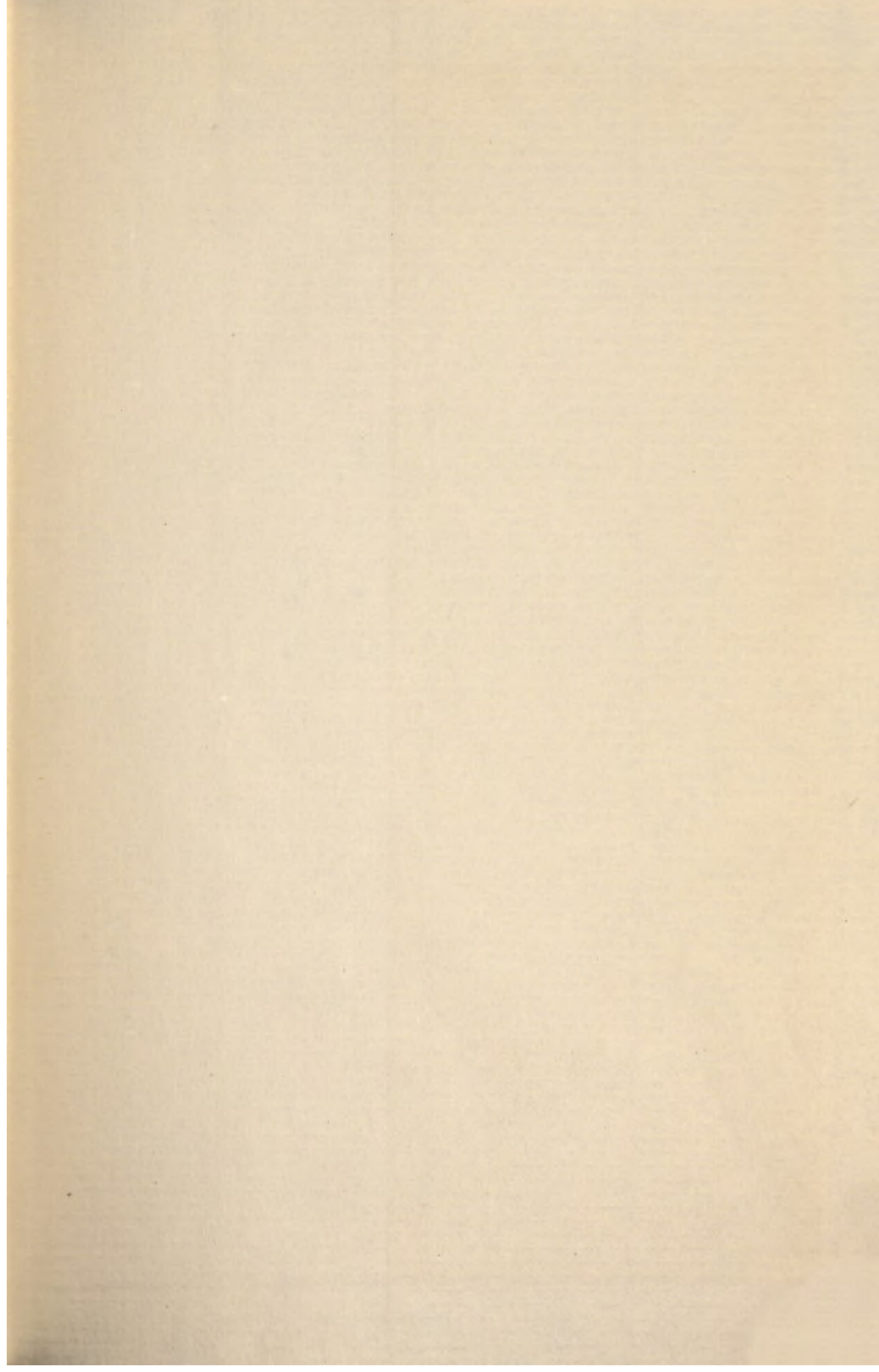

L. g. sept.

126

i (2

L. g. sept. 126 ⁱ (2)

(2)

Schlüssel

z u d e n A u f g a b e n

in der

Schwedischen Grammatik

nach

Ollendorff's Methode

von

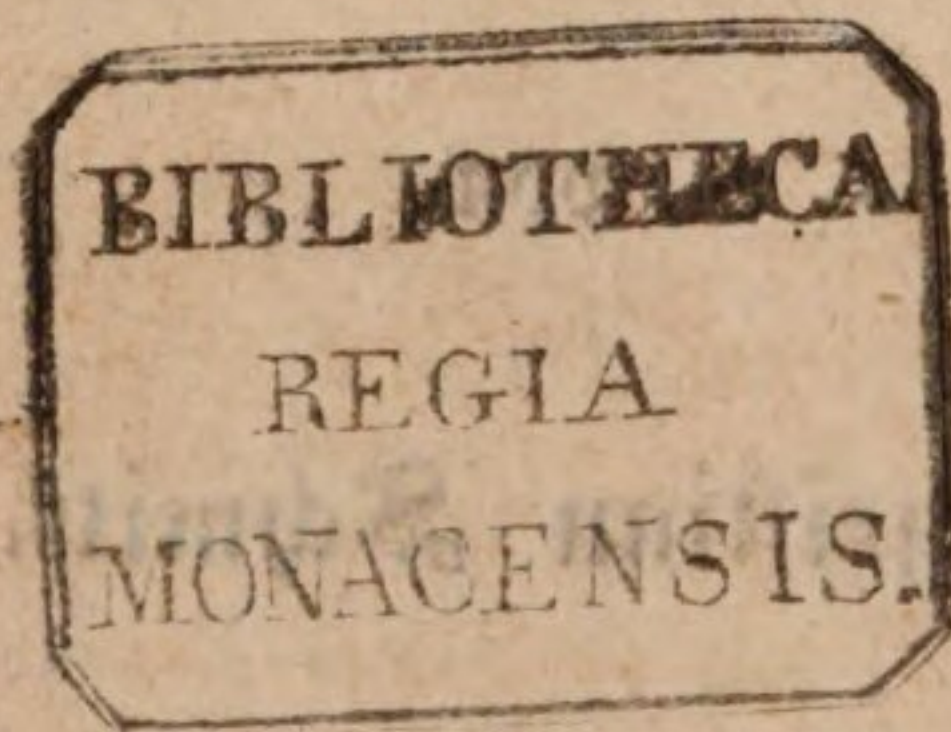
Christian Schmitt.

Frankfurt a. M.

Carl F ü g e l ' s B e r l a g.

1861.

165 A

Druck von Aug. Osterrieth
in Frankfurt a. M.

Schlüssel

zur schwedischen Grammatik.

1.

Har Ni saltet? — Ja, min herre, jag har saltet. — Har Ni edert salt? — Jag har mitt salt. — Har Ni bordet? — Jag har bordet. — Har Ni stenen? — Jag har stenen. — Har Ni min sten? — Ja, min herre, jag har eder sten. — Har Ni sockret? — Jag har sockret. — Har Ni edert socker? — Jag har mitt socker. — Har Ni edert papper? — Jag har mitt papper. — Har Ni mitt bord? — Ja, min herre, jag har edert bord. — Har Ni min hatt? — Ja, min herre, jag har eder hatt. — Har Ni mitt salt? — Jag har edert salt.

2.

Har Ni den sköna hatten? — Ja, min herre, jag har den sköna hatten. — Har Ni min dåliga hatt? — Jag har eder dåliga hatt. — Har Ni det goda saltet? — Jag har det dåliga saltet. — Har Ni edert goda salt? — Jag har mitt goda salt. — Har Ni edert goda socker? — Jag har mitt goda socker. — Har Ni mitt sköna bord? — Jag har edert sköna bord. — Har Ni mitt sköna papper? — Jag har edert sköna papper. — Har Ni min dåliga hatt? — Jag har eder dåliga hatt. — Har Ni mitt vackra band? — Jag har edert vackra band. — Har Ni edert dåliga band? — Jag har mitt dåliga band.

3.

Har Ni trädbordet? — Nej, min herre, jag har det icke. — Hvilket bord har Ni? — Jag har stenbordet. — Har Ni min guldljusstake? — Jag har den icke. — Hvilken strumpa har Ni? — Jag har den vackra strumpan. — Hvilken rock har Ni? — Jag har min klädesrock. — Hvilken häst har Ni? — Jag har trädhästen. — Har Ni min lädersko? — Jag har den icke. — Har Ni blyhästen? — Jag har den icke. — Har Ni eder goda trädhäst? — Jag har den icke. — Hvilken ved har Ni? — Jag har eder goda ved. — Har Ni mitt goda guld? — Jag har det icke. — Hvilket guld har Ni? — Jag har det goda guld. — Hvilken sten har Ni? — Jag har eder goda sten. — Hvilket band har Ni? — Jag har edert guldband. — Har Ni min sköna hund? — Jag har den icke. — Har Ni min fula häst? — Jag har icke eder fula häst, jag har min sköna häst.

4.

Har Ni läderkappsäcken? — Jag har icke läderkappsäcken. — Har Ni min vackra kappsäck? — Jag har icke eder vackra kappsäck. — Hvilken kappsäck har Ni? — Jag har trädkofferten. — Har Ni min gamla knapp? — Jag har den icke. — Hvilken ost har Ni? — Jag har den gamla osten. — Har Ni någonting? — Jag har någonting. — Har Ni min stora hund? — Jag har den icke. — Har Ni edert goda guld? — Jag har det. — Hvilken hund har Ni? — Jag har skräddarens hund. — Har Ni grannens stora hund? — Jag har den icke. — Har Ni hundens guldband? — Nej, min herre, jag har det icke. — Hvilken rock har Ni? — Jag har skräddarens goda rock. — Har Ni min skräddares guldband? — Jag har det. — Har Ni min hunds vackra band? — Jag har det icke. — Har Ni den gode bagarens goda häst? — Jag har den. — Har Ni den gode skräddarens häst. — Jag har den gode skräddarens häst. — Jag har den icke. — Är Ni hungrig? — Jag är icke hungrig. — Är Ni sömnig? — Jag är icke sömnig, jag är trött.

5.

Har Ni min bok? — Jag har den. — Hvilken bok har Ni? — Jag har min goda bok. — Har Ni något fult? — Jag har intet fult, jag har något vackert. — Hvilket bord har Ni? — Jag har bagarens. — Har Ni bagarens hund eller grannens? — Jag har bagarens. — Hvad har Ni? — Jag har ingenting. — Har Ni det goda eller det dåliga sockret? — Jag har det goda. — Har Ni grannens goda eller dåliga häst? — Jag har den goda. — Har Ni guld- eller silfverljusstaken? — Jag har silfverljusstaken. — Har Ni min grannes papper eller min skräddares? — Jag har eder skräddares. — Är Ni hungrig eller törstig? — Jag är hungrig. — Är Ni törstig eller trött? — Jag är trött. — Hvad har Ni för vackert? — Jag har intet vackert. — Hvad har Ni för fult? — Jag har min skräddares fula band. — Har Ni läderskon? — Jag har den icke.

6.

Har Ni min käpp eller eder? — Jag har min. — Har Ni skomakarens sko eller köpmannens? — Jag har hvarken skomakarens eller handelsmannens, jag har min. — Hvilket papper har Ni? — Jag har eder väns. — Har Ni min gode bagares goda bröd eller min väns? — Jag har hvarken eder gode bagares eller eder väns, jag har mitt. — Har Ni min broders rock? — Jag har den icke. Hvilket band har Ni? — Jag har mitt. — Har Ni någonting? — Jag har ingenting. — Hvad har Ni? — Jag har någonting vackert. — Är Ni trött? — Jag är icke trött, jag är törstig. — Är Ni törstig eller hungrig? — Jag är hvarken törstig eller hungrig, jag är trött. — Har Ni min vackra eller min fula hund? — Jag har hvarken eder vackra eller eder fula hund, jag har min väns. — Har Ni min häst eller mannens? — Jag har hvarken eder eller mannens, jag har min. — Har Ni edert kläde eller mitt? — Jag har hvarken edert eller mitt, jag har skräddarens. — Har Ni min väns bok? — Jag har den icke.

Har Ni Fransmannens goda paraply? — Jag har det icke. — Är Ni sömnig? — Jag är sömnig. — Har Ni bagarens hund eller min väns? — Jag har hvarken bagarens hund eller eder väns. — Har Ni korkskrufven? — Nej, min herre, jag har den icke. — Har Ni timmermannens jernspik eller eder? — Jag har hvarken timmermannens eller min. — Hvilken blyertspenna har jag? — Ni har Engelsmannens. — Hvilket paraply har Ni? — Jag har Fransmannens goda paraply. — Har Ni mitt kaffe eller min gosses? — Jag har eder gode gosses. — Hvad har Ni? — Jag har min gode broders häst. — Hvem har rätt? — Ni eller jag? — Ni har rätt och jag har rätt. — Har jag rätt? — Ni har hvarken rätt eller orätt. — Är Ni hungrig? — Nej, min herre, jag är icke hungrig, jag är sömnig. — Hvad har jag? — Ni har någonting godt. — Hvad har Ni? — Jag har någonting vackert.

Är han hungrig eller törstig? — Han är hvarken hungrig eller törstig, han är trött. — Har vännen min hatt? — Han har den icke, han har sin egen. — Hvem har mitt får? — Eder vän har det. — Hvem har bagarens säck? — Den unge mannen har den. — Har ynglingen min bok? — Han har den icke. — Hvad har han? — Han har ingenting. — Har timmermannen hammaren eller spiken? — Han har hvarken hammaren eller spiken. — Hvem har mitt kaffe? — Den unge mannen har edert kaffe. — Har han mitt paraply eller min käpp? — Han har hvarken edert paraply eller eder käpp. — Har han min broders häst eller Fransmannens? — Han har hvarken Fransmannens ej heller eder broders, han har sin egen. — Hvilket skepp har Engelsmannen? — Han har mitt goda skepp. — Har han det gamla fåret eller den gamla gumsen? — Han har hvarken det gamla fåret ej heller den gamla gumsen.

19.

— Har den unge mannen min hammare eller målarens? — Han har hvarken eder eller målarens, han har sin egen. — Hvem har min broders vackra hund? — Eder vän har den. — Hvad har min vän? — Han har bagarens goda bröd. — Hvad har min broder? — Han har min grannes goda höns. — Hvad har Ni? — Jag har intet. — Har Ni min säck eller eder? — Jag har eder gode väns. — Hvad har han? — Han har något godt. — Hvem är sömnig? — Min gode vän är sömnig. — Hvem är hungrig? — Den unge mannen är hungrig. — Hvilken man är hungrig? — Den store mannen är hungrig. — Hvilken man har min häst? — Eder vän har den. — Har han den? — Ja, min herre, han har den. — Har Fransmannen sin egen häst? — Han har icke sin egen, han har Engelsmannens. — Är skräddarens gosse törstig? — Skräddarens gosse är icke törstig, utan hungrig. — Har eder broder någonting godt? — Han har ingenting godt. — Hvad har han? — Han har någonting dåligt.

10.

Har Ni bondens oxen eller kockens? — Jag har hvarken bondens eller kockens, jag har min grannes. — Har bonden sitt ris? — Han har det. — Har hans gosse betjentens qvast? — Ja, min herre, han har hans qvast. — Hvem har gossens blyertspenna? — Ingen har den. — Har eder broder min käpp eller målarens? — Han har hvarken eder eller målarens, han har sin egen. — Har Engelsmannen Fransmannens skepp eller sitt eget? — Han har hvarken Fransmannens ej heller sitt eget, han har min gode väns. — Har min grannes gosse eder bok? — Han har den icke. — Hvilken bok har han? — Han har sin sköna bok. — Har någon min guldknapp? — Ingen har eder guldknapp. — Hvem har min säck? — Ingen har den. — Har någon min jernhammare? — Bonden har eder jernhammare. — Har någon gossens pappershatt? — Min granne har den. — Hvem är eder granne? — Fransmannen är min granne. — Hvem har Fransmannens fula häst? — Min vän har den.

— Hvilken häst har Engelsmannen? — Han har sin egen. —
 Hvilket skepp har handelsmannen? — Han har sitt eget.
 — Har eder vän sin egen häst eller bondens? — Han
 har sin egen. — Hvem har hans hund? — Ingen har
 den. — Hvem har köckens får? — Bonden har det. —
 Hvilken qväst har betjenten? — Betjenten har sin egen. —
 Har Ni hans socker? — Jag har icke hans socker, utan
 hans bröd. — Har Ni hans häst? — Jag har icke hans,
 jag har min egen. — Hvem har min broders paraply? —
 Ingen har det. — Har någon min kocks kaffe? — Gran-
 nens gosse har det. — Är någon hungrig? — Ingen är
 hungrig. — Är någon trött? — Ingen är trött. — Hvem
 har rätt? — Ingen har rätt. — Har någon timmermannens
 jernhammare? — Fransmannens betjent har hans jern-
 hammare. — Har Engelsmannen sitt eget skepp? — Han
 har sitt eget.

Hvilken oxe har denne bonde? — Han har eder gran-
 nes. — Har jag edert bref eller hans? — Ni har hvarken
 mitt eller hans, utan eder väns. — Hvilken spegel har
 utländingen? — Han har Fransmannens. — Har matrosen
 min spegel? — Han har den icke. — Har Ni det här
 eller det der ljuset? — Jag har det här. — Har Ni min
 eller eder trädgårds hö? — Jag har hvarken eder eller
 min trädgårds hö, utan jag har utländingens. — Hvilken
 handske har Ni? — Jag har läderhandsken. — Hvilken
 häst har utländingen? — Han har sin egen. — Hvem
 har mitt ljus? — Denne man har det. — Hvad har eder
 betjent? — Han har denne mans bok. — Har han denne
 mans bord? — Han har icke hans bord. — Har Ni denna
 hästs hö? — Jag har det icke, men bonden har det. —
 Har eder broder denne bondes åsna? — Han har icke
 bondens åsna, utan hans häst. — Har denne utländing
 min handske eller sin egen? — Han har hvarken eder
 eller sin, utan sin väns. — Är Ni hungrig eller törstig?
 — Jag är hvarken hungrig eller törstig, utan trött. —
 Har jag rätt eller orätt? — Ni har hvarken rätt ej heller

orätt, men eder vän har orätt. — Har matrosen den gamle bondens säd eller utländingens? — Han har hvarken den gamle bondens ej heller utländingens, utan han har sin egen. — Hvad har jag? — Ni har ingenting godt, utan någonting dåligt. — Hvem har bondens åsna? — Fransmannens matros har den. — Har någon denne mans stol? — Ingen har hans stol. — Har den der utländingen sin egen häst eller eder väns? — Har han icke sin egen häst, utan min väns. — Har Ni min grannes vackra fågel? — Jag har den icke. — Har kocken sitt ris? — Han har det.

13.

Har han den bok som eder vän har? — Han har icke den, som min vän har. — Hvilken spegel har Ni? — Jag har den, som eder broder har. — Hvilket bref har eder granne? — Han har detsamma som jag har. — Hvilket hus har han? — Han har sin grannes. — Har han detsamma hvilket sin granne har? — Han har detsamma. — Har han det här trädet eller det der? — Han har hvarken det här eller det der. — Hvilken åsna har bonden? — Han har den, som hans gosse har. — Har utländingen eder stol eller min? — Han har hvarken eder eller min; han har sin gode väns stol. — Har Ni den rock, som jag har eller den, som min skräddare har? — Jag har hvarken den, som Ni har ej heller den, som eder skräddare har, utan min egen. — Har eder skomakare min vackra sko eller sin gosses? — Han har hvarken eder eller sin gosses, utan främlingens. — Hvilket hus har bagaren? — Han har Fransmannens. — Hvilken vagn har jag? — Har jag min eller bondens? — Ni har hvarken eder eller bondens; Ni har den, som jag har. — Hvad har Fransmannen? — Han har intet. — Har eder vän densamma häst, som min broder har? — Han har icke densamma häst, utan densamma oxe. — Har skräddaren densamma rock, hvilken matrosen har? — Han har den icke, utan han har den, som grannens vän har. — Hvem har min vagn? — Fransmannen har eder vagn. — Har han densamma vagn, som jag har? — Ja, min herre,

han har densamma vagn, som Ni har. — Har Ni densamma käpp, hvilken min bror har? — Jag har icke den, hvilken eder broder har.

14.

Har Ni mina knappar? — Ja, min herre, jag har edra knappar. — Har skräddarens son mina goda knifvar eller mina goda band? — Han har hvarken edra goda knifvar eller edra goda band, han har främlingens fula rockar. — Har Ni borden? — Ja, min herre, jag har borden. — Har jag edra vackra hus? — Ja, min herre, Ni har mina vackra hus. — Har skräddaren knapparne? — Skräddaren har Fransmännens guldknappar. — Hvad har gossen? — Han har främlingarnes biljetter. — Har Fransmannen de sköna husen eller de goda hästarne? — Han har hvarken de sköna husen eller de goda hästarne. — Hvad har han? — Han har sina goda vänner. — Har denne man mina sköna paraplyn? — Han har icke edra sköna paraplyn, utan edra sköna käppar. — Har eder vän skomakarens vackra käppar eller min gode skräddares vackra hundar? — Min vän har hvarken skomakarens vackra käppar eller eder gode skräddares vackra hundar; han har Fransmannens sköna böcker och Engelsmannens goda hästar. — Hvem har mina vackra skor? — Timmermannens vän har dem. — Hvem har mina biljetter? — Ingen har edra biljetter. — Har Ni desamma vänner som jag har? — Ja, min herre, jag har desamma goda vänner. — Har Ni mina goda vanners böcker? — Jag har dem icke, utan skräddarens broder har dem. — Har Ni mina penningar? — Nej, min herre, jag har icke edra penningar. — Hvem har mina penningar? — Fransmannens betjent har dem.

15.

Hvilka bref har Ni? — Jag har de små bref som Ni har. — Har Ni desamma små bref som jag har? — Ja, min herre, jag har dem. — Har Ni Fransmännens rockar eller Engelsmännens? — Jag har hvarken Fransmännens

eller Engelsmännens, jag har Tyskarnes. — Har eder broder Spaniorernas eller Turkarnes vackra åsnor? — Han har hvarken Spaniorernas eller Turkarnes vackra åsnor, han har Fransmännens. — Hvem har Tyskarnes penningar? — Turkarne hafva dem. — Har någon skraddarens stora guldknappar? — Ingen har skraddarens guldknappar. — Har eder vän mina stora bref eller skraddarens? — Han har hvarken de ena eller de andra, han har sina egna. — Har ingen främlingens stora får? — Turken har dem. — Har någon mina små penningar? — Ingen har edra små penningar.

16.

Har jag utländingarnes biljetter eller mina vänner? — Ni har hvarken utländingarnes eller edra vänner, utan Ni har dem som jag har. — Har Turken sina egna hästar? — Nej, min herre, han har icke sina egna, han har Italienarnes. — Hafva Spaniorerna desamma åsnor hvilka Tyskarne hafva? — Spaniorerna hafva icke desamma. — Hvilken häst har Tysken? — Han har sin egen. — Hafva edra grannar mina får eller mina kycklingar? — De hafva dem icke. — Hafva Fransmännen någonting vackert? — De hafva ingenting vackert. — Hvem har den store handelsmannens kaffe? — Ingen har det. — Hvilka skepp hafva Fransmännen? — De hafva Engelsmännens. — Hvem har mina stora, goda knifvar? — Bondens gosse har edra stora, goda knifvar.

17.

Hafva Engelsmännen desamma goda hästar hvilka Fransmännen hafva? — De hafva desamma. — Har Ni mina goda kammar? — Jag har dem. — Har Ni Engelsmännens stora hästar? — Jag har dem icke. — Hvilka qvastar har den lilla Spaniorens betjent? — Han har sina egna. — Har Ni mina rockar eller mina vänner? — Jag har hvarken edra eller edra vänner. — Hafva edra gossar mina vackra pennor? — De hafva dem icke. — Hvem har timmermannens stora spikar? — Engelsmännen hafva dem. — Hafva Engelsmännen Fransmännens stora

hästar eller sina egna? — De hafva sina egna. — Hvilka höns hafva Tyskarne? — De hafva böndernas. — Hafva Engelsmännen sina stora skepp? — De hafva sina stora skepp. — Hvem har Turkarnes stora skepp? — Ingen har dem. — Hafva gossarne sina vackra blyertspennor? — De hafva dem. — Hafva edra bröder mina knifvar eller sina? — De hafva hvarken edra knifvar eller sina egna, de hafva främlingarnes.

18.

Hvem har goda skepp? — Dessa Engelsmän hafva sådana. — Har Ni godt socker? — Jag har sådant. — Har Ni kaffe? — Jag har sådant. — Har jag små skor? — Ja, min herre, Ni har sådana. — Har jag vackra hundar? — Ni har sådana. — Hvad har mannen? — Han har godt bröd. — Hvad har skomakaren? — Han har vackra skor. — Har eder vän goda blyertspennor? Han har goda blyertspennor. — Har denne köpman godt eller dåligt kaffe? — Denne köpman har godt kaffe och godt socker. — Har jag god eller dålig ved? — Ni har god. — Har den gamle bonden goda eller dåliga oxar? — Han har dåliga. — Har eder broder goda vänner? — Ja, min herre, min broder har goda vänner. — Hvem har penningar? — Fransmännen hafva sådana. — Hvem har guld eller silfver? — Spaniorerna hafva guld och silfver. — Har någon godt vin? — Ingen har godt vin. — Har Ni träd-eller stenbord? — Jag har hvarken träd-eller stenbord. — Hvilken bagare har godt bröd? — Min grannes bagare har godt bröd. — Hvilken skomakare har vackra skor? — Eder väns skomakare har vackra skor. — Hafva Fransmännen stora hästar? — Fransmännen hafva stora hästar.

19.

Har denne man (något) bröd? — Han har intet. — Har Amerikanaren goda penningar? — Han har sådana. — Hafva Holländarne god ost? — Ja, min herre, Holländarne hafva god ost. — Har Ryssen ingen häst? — Han

har ingen. — Har Svensken goda vänner? — Svensken har sådana. — Hafva Svenskarnes stora skepp? — De hafva sådana. — Hvem har goda trädstolar? — Min grannes snickare har trädstolar. — Har eder väns broder goda kammar? — Han har sådana. — Har denne lilla gosse (något) socker? — Han har sådant. — Hafva de små gossarne vackra pennor? — Ja, min herre, de hafva sådana. — Har min lilla vän grannens vackert glas? — Han har det icke. — Hvad har Amerikanaren? — Han har Svenskarnes skepp. — Har Ni godt kaffe? — Jag har sådant; jag har intet. — Har Irländaren godt vin? — Han har intet. — Hvad har Holländaren? — Han har goda skepp och vackra hästar. — Har Ni goda vänner? — Jag har inga. — Hvem har goda vänner? — Fransmannen har sådana. — Har eder betjent sina qvastar? — Han har dem. — Har Ni Ryssarnes stora hattar eller Svenskarnes små rockar? — Jag har hvarken Ryssarnes stora hattar eller Svenskarnes små rockar, jag har Fransmannens läderskor. — Har hattmakaren sina egna hattar eller Italienarens? — Han har icke Italienarens, han har sina egna.

20.

Har snickaren sköna bord? — Han har sina sköna bord. — Har Ni en god tjenare? — Ja, min herre, jag har en. — Har Engelsmannen vackra hästar? — Han har tre vackra hästar. — Har Skotten de goda vänner, som Ni har? — Han har icke desamma, som jag har. — Har Ni gossarnes goda böcker? — Ja, jag har deras goda böcker. — Har någon bref? — Min betjent har fyra bref. — Har han mina? — Nej, han har icke edra, han har edra vänner. — Har eder kock två får? — Han har icke två får, utan han har sju. — Har Fransmannen fem goda och fem dåliga hästar? — Fransmannen har fem goda och tio dåliga hästar. — Har timmermannen goda spikar? — Han har inga. — Har skräddaren goda rockar? — Han har inga. — Hvad har eder handelsman? — Han har goda pennor, godt kaffe och godt socker. — Har bagaren godt bröd? — Han har sådant. — Hafva Holländarne stora vackra hus? — Holländarne ha

inga stora, de hafva små hus. — Hafva Svenskarne godt jern? — Svenskarne hafva godt jern och goda hästar. — Har Ni timmermännens hamrar? — Jag har dem icke, utan Amerikanarens betjent har dem.

21.

— Huru många oxar har bonden? — Han har inga oxar; han har blott två vackra hästar. — Huru många vänner har Ni? — Jag har blott två goda vänner. — Huru många kappsäckar har främlingen? — Han har tre stora och två små kappsäckar. — Huru många hamrar har timmermannen? — Han har endast fyra. — Huru många böcker har den gode mannen? — Han har många goda böcker. — Hafva Engelsmännen många skepp? — Engelsmännen hafva många stora och sköna skepp. — Har eder granne vårt goda bröd? — Han har icke vårt, utan sin broders. — Huru många gumsar hafva bönderna? — De hafva tio gumsar. — Hvilka böcker hafva gossarne? — Gossarne hafva våra vänners goda böcker. — Har Ni godt socker? — Jag har mycket godt socker.

22.

Har gossen våra stora fåglar? — Han har icke våra, utan den stora Irländarens. — Hvem har våra silfverljusstakar? — Vår handelsmans gosse har dem. — Har Spanjoren ost? — Han har ingen. — Hvad slags pennor har gossen? — Gossen har goda pennor. — Har vår bagare godt bröd? — Han har godt bröd och godt vin. — Hvad slags hästar hafva Engelsmännen? — De hafva stora och sköna hästar. — Hvem är törstig? — Ingen är törstig, men vår grannes vän är hungrig. — Hvem har våra små hattar? — Skotten har edra små hattar. — Har vår vän rätt eller orätt? — Eder vän har hvarken rätt eller orätt; men Engelsmannens vän har rätt. — Hvad har Ni för vackert? — Jag har intet. — Har Ni hans hästar eller våra? — Jag har hvarken hans hästar eller edra, jag har Amerikanarnes hästar. — Hvem har den lilla gossens små skor? — Ingen har hans små skor. — Huru många häs-

tar har vår bonde? — Han har endast tre hästar, men en stor oxe. — Har Ni godt salt? — Jag har godt salt och godt bröd.

23.

Hvad hafva vi? — Vi hafva mycket vin, mycket vatten och många vänner. — Hafva köpmännen mycket kaffe? — De hafva blott litet. — Har eder vän mycket vatten? — Han har mycket. — Har utländingen många vackra hästar? — Utländingen har icke många vackra hästar, men han har femton stora oxar och tjugu åsnor. — Hvad har Ryssen? — Han har mycket salt. — Hafva vi mycket penningar? — Vi hafva blott litet, men nog. — Har vår granne mycket penningar? — Han har nog. — Har denne utländings vän mycket penningar? — Han har icke mycket, men nog. — Har målarens gosse sin grannes blyertspennor? — Han har hans blyertspennor. — Hafva hästarne nog vatten? — De hafva nog deraf. — Hafva Amerikanarne goda bref? — De hafva inga. — Har snickaren godt bröd? — Han har sådant. — Har Engelsmannen en god häst? — Han har en. — Hvad hafva vi? — Vi hafva goda hästar och goda får. — Har Italienaren många vackra speglar? — Han har många. — Har min granne densamma häst, som vi hafva? — Han har icke densamma häst, men densamma vagn. — Hafva Turkarne desamma skepp, som Italienarne hafva? — Turkarne hafva icke desamma skepp, som Italienarne hafva, utan de hafva sina egna.

24.

Huru många tjenare hafva vi? — Vi hafva blott en, men våra bröder hafva två, och Italienarnes vänner hafva fem. — Hvad slags knifvar har Ni? — Vi hafva stora jernknifvar. — Hvad för bref hafva dessa Fransmän? — De hafva goda bref. — Hafva de många goda bref? — De hafva blott två. — Hvad slags spikar har den gamle timmermannen? — Han har stora jernspikar. — Huru många hus har vår granne? — Han har blott ett hus; min hans bror har två stora hus. — Har Ni många glas?

— Vi hafva blott några få. — Har någon mina qvastar?
— Vi hafva dem. — Hafva edra gossar våra eller edra
biljetter? — Mina gossar hafva inga, utan Fransmannens gos-
sar hafva dem. — Hvem har mina små handskar? —
Vi hafva dem. — Huru många skepp hafva Holländarne?
— De hafva många skepp. — Hvem har mina små hun-
dar? — Vi hafva edra små hundar. — Har Ni många små
hundar? — Jag har endast två; men min bror har fem
och min vän, den lilla Spanioren, har sex.

25.

Hafva Ryssarne mycket kött? — Ryssarne hafva
mycket, men Turkarne hafva blott litet. — Har Ni några
knifvar? — Jag har några. — Hafva Spaniorerna många gum-
sar? — De hafva många gumsar. — Har den store målarens
gode vän många speglar? — Han har blott några. — Huru
många floriner har eder tjenare? — Han har icke många,
han har endast två. — Hafva Italienarne mycket pen-
ningar? — Ja, min herre, Italienarne hafva mycket pen-
ningar. — Har Ni Tyskens eller Svenskens vagn? —
Jag har hvarken den ena eller den andra, jag har min
egen. — Hafva böndernas gossar Holländarnes eller
Svenskarnes bref? — De hafva hvarken de ena eller de
andra, de hafva Amerikanarnes små bref. — Har han
handelsmannens handskar eller sin broders? — Han har
sin broders. — Hvilka handskar har han? — Han har
sina egna. — Hafva vi Spaniorernas paraplyn? — Vi
hafva dem icke. — Har Ni mycket peppar? — Vi hafva
blott litet, men nog. — Hvem har mycket ättika? —
Utländingen har mycket. — Har Ni intet annat papper
och inga andra blyertspennor? — Jag har hvarken annat
papper eller andra blyertspennor. — Har Ni intet annat
öl? — Jag har intet annat. — Hafva vi inga andra goda vän-
ner? — Ni har inga andra. — Huru många skjortor har
sjömannen? — Han har blott två. — Har denne gosse
sina två armar? — Han har blott en; den andra är af
träd. — Har denne gosse ett godt hufvud? — Han har
ett godt hufvud. — Har den lilla Spanioren ett godt

hjerter? — Han har ett godt hjerta, men ett mycket dåligt hufvud.

26.

Hvilken dag i månaden hafva vi? — Vi hafva den åttonde, den tolfte, den tjugusjunde. — Hvilken datum hafva vi? — Vi hafva den sjunde. — Hvilket band af min bok har Ni? — Jag har det första och det andra bandet af eder bok. — Har Ni det sjunde eller det nionde bandet? — Jag har hvarken det ena eller det andra, jag har det tredje. — Har Fransmannen det första eller det sista bandet? — Han har det sista. — Huru många riksdaler hafva Spaniorerna? — De hafve få, men Engelsmännen hafva många. — Hvem har mina penningar, mina riksdaler? — Eder betjent har dem. — Hvem har det sjunde bandet af mitt arbete? — Den unge mannen har det. — Huru många oxar och hästar har vår bonde? — Han har många. — Har ynglingen ett godt hufvud? — Ett godt hufvud har han icke; han har ett godt hjerta. — Huru många floriner har matrosen? — Han har blott några få. — Har Ni öl och bröd, ättika och salt och peppar? — Jag har bröd men ingen ättika och intet salt. — Har Ni inga andra rockar? — Jag har inga andra. — Hafva gossarne min andra rock? — Nej, min herre, de hafva den icke, vår skräddare har den. — Huru många handskar har Ni? — Jag har blott fyra. — Har Ni en annan häst? — Jag har ingen annan, utan jag har densamma, hvilken min bror har.

27.

Hvilken del af hans arbete har Ni? — Jag har den andra och den fjerde. — Har Ni min broders bok eller min? — Jag har båda. — Har utländingen min knif och min kam? — Han har båda. — Har Ni mitt glas eller min väns? — Jag har hvarken det ena eller det andra. — Hvem har mina vackra glas? — Gossarne hafva dem. — Har Ni två hästar? — Jag har tre. — Hafva vi mera hö? — Vi hafva mera. — Hafva våra handelsmän mera peppar? — De hafva mera. — Hafva Engelsmännen inga

flera hästar? — Engelsmännen hafva inga flera, men Svenskarne, vår grannes vänner, hafva fem vackra hästar. — Har Ni mera kaffe? — Vi hafva intet mera. — Har Ni många vänner? — Jag har många vänner. — Har Ni mera salt? — Jag har icke mycket mera. — Har Ni begge delarne af mitt verk? — Jag har begge två. — Hvem har mera vin? — Ingen har mera vin. — Hvilken dag af månaden hafva vi? — Vi hafva den sjunde.

28.

Har eder broder en häst till? — Han har en till. — Har Ni en till? — Jag har en till. — Har bonden en oxe till? — Han har två till. — Har Ni några penningar till? — Jag har några till. — Har eder broder några vänner till? — Han har några till. — Har Ni mycket mera penningar? — Jag har icke mycket mera, men min broder har inga mera. — Har Ni några jernspikar till? — Jag har några till. — Huru många floriner har eder tjennare? — Han har endast två floriner; men Engelsmannens betjent har många. — Hvem har mina stora säckar, Ni eller eder vän? — Ingen har edra stora säckar. — Har Ni mina två hästar? — Jag har begge två. — Huru många skepp hafva Ryssarne? — Ryssarne hafva endast få skepp, men Engelsmännen hafva många. — Huru många skepp hafva de? — De hafva tjugu stora och fyratio små skepp.

29.

Har denne man lika många vänner som fiender? — Han har lika många af de ena som af de andra. — Har Ni en rock? — Jag har flera. — Har han en spegel? — Han har åtskilliga speglar. — Hvad slags speglar hafva flickorna? — De hafva sköna speglar. — Hvem har mina goda kakor? — Åtskilliga män hafva dem. — Har eder broder flera barn? — Han har bara ett. — Har Ni lika mycket kaffe som socker? — Jag har lika mycket af det ena som af det andra. — Har han lika mycket vin som öl? — Han har lika mycket af

det ena som af det andra. — Har eder väns son lika många rockar som skjortor? — Han har lika många af de ena som af de andra. — Hafva vi lika många stöflor som skor? — Vi ha lika många af de förra som af de sednare. — Huru många skor har skomakaren? — Han har hundra skor och två hundra stöflor. — Huru många riksdaler har Engelsmannen? — Han har flera hundra.

30.

Hafva vi lika många skepp som Engelsmännen? — Vi hafva färre än de. — Har eder fader lika mycket guld som silfver? — Han har mera af det sednare än af det förra. — Har han lika mycket the som kaffe? — Han har mera af det sednare än af det förra. — Har kaptenen lika många matrosor som skepp? — Han har flera af de ena som af de andra. — Hafva vi lika mycket godt som dåligt papper? — Vi hafva lika mycket af det ena som af det andra. — Hafva vi lika mycket ost som bröd? — Vi hafva mera ost än bröd. — Hafva edra söner lika många kakor som böcker? — De hafva flera af de förra än af de sednare. — Huru många barn har Ni? — Jag har endast ett; men min bror har flera än jag; han har fem. — Har eder son (ett) lika godt hufvud som min? — Han har (ett) mindre godt hufvud än eder. — Hafva edra barn lika många pennor som mina? — De hafva färre än edra, men de hafva mera böcker. — Har eder fader lika många fiender som jag? — Ni har färre än han, Ni har många goda vänner. — Hafva edra grannar flera barn än våra? — Våra grannar hafva mera en de. — Hafva vi färre knifvar än våra vänners barn? — Vi hafva färre än de.

31.

Hvem har färre vänner än vi? — Ingen har färre. — Hvem har mera fiender än Fransmännen? — Engelsmännen hafva mera. — Har jag lika många af edra böcker som af mina? — Ni har färre af mina än af edra. — Har Spanioren lika mycket af edert guld som af sitt

eget? — Han har mindre af sitt eget än af vårt. — Hafva våra grannar lika många vagnar som vi? — Vi hafva färre än de. — Huru många gulden har Fransmännen? — Han har flera tusen gulden. — Huru många riksdaler hafva handelsmännen? — De hafva fem hundra fyratiofem riksdaler. — Hvilken dag af månaden hafva vi? — Vi hafva den trettionde. — Huru många dagar har denne månad? — Denne månad har blott tjugunio dagar. — Hafva edra söner många vänner? — De hafva bara få.

32.

Hvem är törstig? — Ingen är törstig. — Äro edra vänner hungriga? — Våra vänner äro icke hungriga, de äro törstiga. — Äro dessa Fransmän våra grannars vänner? — De äro icke våra grannars vänner. — Äro Engelsmannens hästar vackra? — De äro icke vackra. — Hvem äro dessa herrar? — De äro Fransmän. — Äro Fransmännen våra vänner? — De äro icke våra vänner, de äro våra fiender. — Äro edra barn hungriga eller törstiga? — Nej, min herre, de äro hvarken hungriga eller törstiga, de äro trötta. — Hvem äro dessa ynglingar? — De äro min väns söner. — Hvem är denne herre? — Han är min broders vän. — Äro gossarne lika trötta som flickorna? — De äro icke så trötta som flickorna. — Hafva flickorna lika många vackra band som gossarne? — De hafva mera. — Hvem har mera penningar än Engelsmännen? — Ingen har mera än de.

33.

Har Ni lust att skära bröd? — Jag har lust at skära sådant, men jag har ingen knif. — Har Ni ännu lust att köpa min väns hus? — Jag har ännu lust att köpa det; men jag har inga penningar mer. — Har Ni tid att arbeta? — Jag har tid, men ingen lust att arbeta. — Har Ni tid att skära ost? — Jag har tid att skära sådan. — Har han lust att hugga trädet? — Han har lust att hugga det, men han har icke tid. — Har skräddaren tid att

skära klädet? — Han har tid att skära det. — Har målaren lust att köpa en häst? — Han har lust att köpa två. — Har han penningar? — Han har mycket pennningar. — Har eder kapten lust att tala? — Han har lust men intet mod att tala. — Har eder son lust att köpa en skön vagn? — Han har lust att köpa en, men han har inga penningar. — Har eder broder lust att köpa en stor ox? — Han har lust att köpa en liten ox. — Hvem har lust att köpa dessa små oxar? — Ingen har lust att köpa dem. — Huru många hästar har Ni lust att köpa? — Jag har lust att köpa fyra. — Har någon lust att köpa en qvast? — Denne betjent har lust att köpa en. — Hvad har denne man lust att köpa? — Han har lust att köpa en skön vagn, tre sköna hästar, godt the och godt kött. — Hvem har mod att tala? — Vi hafva mod att tala, men eder vän har intet mod att tala. — Hvem har tid att skära bröd? — Den lilla flickan har tid att skära bröd. — Hvem har tid att arbeta? — Jag har icke tid, men min broder har tid att arbeta.

34.

Hvilken bok har Ni lust att köpa? — Jag har lust att köpa den, som Ni har, den som eder son har och den, som Fransmannen har. — Hvad har Ni lust att köpa? — Vi hafva lust att köpa någonting godt, och våra gran-
nar hafva lust att köpa någonting vackert. — Hafva deras barn lust att köpa fåglar? — Deras barn hafva ingen lust att köpa sådana. — Hvem har lust att köpa min sköna hund? — Ingen har lust att köpa denne fula hund. — Har Ni lust att köpa denne bondes små fåglar? — Jag har ingen lust att köpa hans fåglar. — Har Ni två hästar? — Jag har blott en, men jag har lust att köpa två till. — Har Ni mod att tala? — Jag har mod men icke tid att tala. — Hvilka hästar har Ni lust att köpa, Fransmannens eller Engelsmannens? — Jag har lust att köpa Engelsmannens, men jag har icke flera penningar, min fader har mina penningar. — Hvilken af dessa rockar har Ni lust att köpa? — Jag har lust att köpa båda. — Hvilka af dessa skor har Ni lust

att köpa? — Jag har lust att köpa dem här. — Huru många små hundar hafva edra vänner? — Våra vänner hafva många små hundar, de hafva mera än sex. — Huru många åsnor har Ni lust att köpa? — Jag har lust att köpa bara en till. — Har Ni nog böcker? — Nej, min herre, jag har icke nog, jag har lust att köpa två eller tre till.

35.

Har Ni mod att bränna min hatt? — Jag har icke mod att bränna den, jag har lust att förvara den. — Har skomakarens gosse tid att laga mina stöflor? — Han har icke tid att laga dem. — Har Ni lust att gömma mina bref? — Jag har lust, men jag har icke mod att gömma dem. — Vill Ni förvara mina penningar? — Ja, min herre, jag vill förvara edra penningar. — Har eder skräddare lust att göra min rock? — Han har lust att göra den, men han har icke tid. — Hvilken skräddare har lust att laga mina rockar? — Vår grannes skräddare har lust att laga dem. — Hvad har eder skräddares vän att laga? — Han har att laga våra gamla rockar. — Hvem har att laga edra gamla stöflor? — Vår skomakare har att laga våra gamla stöflor. — Har eder broders snickare något att göra? — Han har att laga våra stora bord och våra små stolar. — Hvad har flickan att göra? — Hon har att tvätta våra vänners skjortor. — Hafva flickorna tid att tvätta mina skjortor? — De hafva tid, men de hafva icke lust att tvätta edra skjortor. — Har eder broders gosse lust att arbeta? — Han har ingen lust att arbeta. — Hvad har han att göra? — Han har att söka mina böcker. — Vill Ni gömma dessa tjugusju riksdaler? — Jag vill gömma dem. — Vill Ni taga upp denna bok eller denna blyertspenna? — Jag vill taga upp båda. — Vill målaren bränna sin ättika? — Han vill bränna den. — Vill bonden bränna sitt bröd? — Han vill icke bränna sitt utan sin grannes. — Har Ni något att göra? — Jag har intet att göra. — Hvad har Ni att göra? — Jag har att värma mitt kaffe. — Hvem har att värma vårt the? — Flickorna hafva att värma det. — Vill Ni tala? — Jag vill icke tala, men min lilla son

vill tala. — Hvilken af dessa två främlingar har lust att tala? — Begge två hafva lust att tala.

36.

— Har Ni att söka någonting? — Jag har icke att söka något. — Har Ni tid att söka mina hästar och min vagn? — Ja, min herre, jag har tid, jag vill söka dem. — — Viljen I göra upp min eld? — Vi vilja icke göra upp den. — Hvad vill Ni göra? — Jag vill söka min väns små flickor. — Har han tid att söka min son? — Han har tid, men han vill icke söka honom. — Hvad har eder betjent att göra? — Han har att uppgöra en eld för att tvätta mina strumpor och skjortor. — Hvad har den lilla gossen att köpa? — Han vill köpa godt kaffe och godt socker, godt kött och godt bröd. — Har eder köpman godt socker? — Han har sådant. — Hvem har lust att söka mina penningar? — Mina barn vilja söka dem. — Huru många gumsar vill Ni köpa? — Jag vill köpa sexton. — Vill utländingen köpa mycket säd? — Han vill köpa blott litet. — Vill Ni köpa handskar? — Jag vill blott köpa några få; men min väns barn vilja köpa många. — Vilja Fransmännen köpa desamma hästar, som vi vilja köpa? — De vilja icke köpa desamma. — Vill Ni söka mina rockar eller Fransmannens? — Jag vill hvarken söka edra eller Fransmannens, jag vill söka mina egna och min sons. — Hvilket af dessa två stora hus har Ni lust att köpa? — Jag har lust att köpa begge två, men jag har inga penningar mera. — Hvem vill köpa mina hattar? — Ingen har lust att köpa edra fula gamla hattar.

37.

Till hvem vill Ni gå? — Jag vill gå till eder. — Vill Ni gå hem till mig? — Jag vill icke gå till eder, utan till min skräddare. — Vill eder fader gå till sin vän? — Han vill gå till honom. — Hos hvem är eder son? — Han är hos oss. — Vilja edra barn gå till våra vänner? — De vilja gå till dem. — Är utländingen hos vår broder? — Han är hos honom. — Hos hvem äro Engelsmännen? — De äro hos våra vänner. — Är Amerikana-

ren hos eder? — Nej, min herre, han är icke hos oss, han är hos sin vän. — Har Ni tid att gå till skräddaren? — Jag har icke tid att gå till honom. — Är skomakaren hemma? — Ja, han är hemma. — Har han lust att laga mina stöflor? — Han har lust, men han har icke tid. — Vill Ni sönderrifva min rock? — Jag vill icke sönderrifva den. — Äro Fransmännen hos oss eller hos våra grannar? — De äro hvarken hos eder eller hos edra grannar, de äro hemma.

38.

Vill Ni gå hem? — Jag vill icke gå hem, jag vill gå till min grannes son. — Är eder fader hemma? — Nej, min herre, han är icke hemma. — Hos hvem är han? — Han är hos vår gamle grannes goda barn. — Är någon hemma? — Ingen är hemma. — Till hvem vilja utlänningarne gå? — De vilja gå till Ryssarne. — Äro Ryssarne hemma? — Ryssarne äro icke hemma, men Engelsmännen äro hemma. — Hos hvem är eders son? — Han är icke hos någon; han är hemma. — Hvad vill han göra hemma. — Han vill dricka godt vin. — Har han godt vin? — Ja, min herre, han har godt vin och godt öl. — Vill Ni bära mina bref till min fader? — Ja, min herre, jag vill bära dem till honom. — Har Ni tid att bära mina stöflor till den gamle skomakaren? — Jag har icke tid att bära edra stöflor till skomakaren, jag vill uppgöra eld. — Hos hvem vill Ni uppgöra eld? — Hos Italienarne.

39.

Hvad har Ni att dricka? — Jag har intet att dricka. — Har eder son något att dricka? — Han har godt vin och godt vatten att dricka. — Hvem af eder har något att dricka? — Vi hafva något att dricka. — Hvad han vill att dricka? — Vi hafva godt öl att dricka. — Hvem vill dricka? — Amerikanarne vilja dricka. — Hvad vilja de dricka? — De vilja dricka godt vin. — Vill eder tjenare bära mina böcker till min vän? — Han vill bära

dem till honom. — Har eder betjent tid att bära mina skor till skomakaren. — Han har tid att bära dem till honom. — Hvad vill Ni bära till mig? — Jag vill bära till eder två kyklingar, tre fåglar, godt kött, bröd och vin. — Vill Ni bära dessa stolar till mig? — Jag har icke tid att bära dessa stolar till eder. — Hvad vill Tysken göra hemma? — Han vill arbeta. — Hvad har han att arbeta? — Han har att skrifva flera bref till sin fader.

40.

Har Ni något godt att dricka hemma? — Vi hafva ingenting godt att dricka; vi hafva endast dåligt vatten. — Har kaptenen lika mycket kaffe som socker hemma? — Han har lika mycket af det ena som af det andra. — Vill Ni bära dessa stora glas till Fransmannen? — Jag har icke tid att bära dem till honom, jag har flera bref att skrifva. — Har skomakaren lika många skor som stöflor att laga? — Han har lika många af de ena som af de andra att laga. — Hafva Tyskarne lika mycket vin som vatten att dricka? — De hafva lika mycket af det ena som af det andra att dricka. — Huru många bref har Ni ännu att skrifva? — Jag har ännu två bref att skrifva. — Till hvem har Ni de två bref att skrifva? — Ett bref har jag att skrifva till min fader och det andra till min broder. — Vill Ni köpa något af mig? — Jag vill icke köpa något af eder. — Af hvem har Ni lust att köpa edra hästar? — Jag vill köpa dem af Engelsmannen. — Har Ni lust att dricka ett glas godt vin? — Ja, min herre, jag har lust att dricka ett glas vin. — Vill Ni dricka ett glas öl? — Jag vill dricka mera än ett glas öl, jag vill dricka två.

41.

Hvar är eder broder? — Han är hemma. — Hvart vill Ni gå? — Jag vill gå hem. — Hvad har Ni att göra hemma? — Jag har att arbeta. — Hvart vill eder fader gå? — Han vill gå till eder. — Hvart vill Ni bära detta bref? — Jag vill bära det till min granne. — Ar

eder son hemma? — Han är hemma. — Hvert vill skomakaren bära mina stöflor? — Han vill bära dem hem till eder. — Vill han bära dem hem? — Han vill bära dem dit. — Vill Ni skicka hem godt socker? — Jag vill skicka sådant. — Hvert vilja Fransmännen gå? — De vilja gå till sina goda vänner. — Vilja Italienarne gå någonstades? — De vilja icke gå någonstades. — Vill Ni icke föra edra barn till mig? — Jag vill icke föra dem till eder, jag vill föra dem till kaptenen. — Vill Ni gå någonstades? — Jag vill gå till min granne. — Hvad vill Ni göra hos honom? — Jag vill skrifva der några bref. — Till hvem har Ni att skrifva? — Jag har till min fader och till min broder att skrifva.

42.

När vill Ni föra den unge mannen till målaren? — Jag vill föra honom i morgon till honom. — När vill Ni gå till edra vänner? — Jag vill gå till dem i dag. — När har Ni tid att skrifva till eder fader? — I morgon har jag tid att skrifva till honom. — När vill Ni gå till läkaren? — Jag vill gå till honom i morgon. — Vill Ni föra läkaren till denne man? — Jag vill föra honom till honom. — Är denne man eder läkare? — Denne man är icke vår läkare. — När vill Ni föra honom dit. — Jag vill föra honom dit i dag. — Vilja läkarne komma till vår gode broder? — De vilja icke komma till honom. — Vill Ni skicka eder betjent till mig? — Jag har icke tid att skicka honom till eder. — Vill Ni skicka edra barn till vår läkare? — Jag vill icke skicka dem till honom; läkaren vill komma till oss i dag. — Hos hvem är läkaren? — Han är hos ingen. — Har han tid att komma till mig? — Han har icke tid att komma till eder. — När har han tid att komma till oss? — Han vill komma i morgon. — Vill kaptenen skrifva ett bref till? — Han vill skrifva ett bref till. — Har eder vän lust att skrifva lika många bref som jag? — Han vill skrifva lika många.

43.

Har Ni många bref att skrifva? — Jag har blott två att skrifva. — Huru många bref har eder gamle granne att skrifva? — Han har att skrifva lika många som Ni. — Huru många rockar har skräddaren att skicka? — Han har fem rockar att skicka. — Har eder skräddare tid i dag att laga mina rockar? — I dag har han icke tid, utan i morgon. — Hvem har lust att skrifva en sådan bok? — Ingen har lust att skrifva en sådan. — Vilja flickorna tvätta mina skjortor i dag? — Flickorna hafva icke tid i dag att tvätta edra skjortor, de hafva mycket att göra. — Hvem vill gå till skomakaren? — Min lilla gosse vill gå till skomakaren. — Vill han bära mina stöflor till honom? — Ja, min herre, han vill bära dem till honom. — Hvar är eder son? — Han är hemma hos sin fader. — Hvad har han att göra hemma? — Han har flera bref till sina vänner att skrifva. — Hvem vill bära detta bref till köpmannen? — Min betjent vill bära det dit.

44.

Har Ni tid att se min fader? — Jag har icke tid att se honom. — Vill eder fader se mig? — Han vill icke se eder. — Har timmermannen penningar, att köpa en hammare? — Han har penningar, att köpa en. — Har kaptenen penningar, att köpa ett skepp? — Han har inga penningar. — Vill bonden köpa får? — Han vill icke köpa några. — Har betjenten en qvast, att sopa huset? — Han har en att sopa det. — Har Ni nog salt, att salta edert kött? — Jag har icke nog, att salta det. — Vill eder vän komma till mig, för att se mig? — Han vill hvarken komma till eder, ej heller se eder. — Har eder granne lust att sälja sin häst? — Han har icke lust att sälja den. — Vilja Fransmännen döda våra vänner? — De vilja icke döda edra vänner, utan edra fiender. — Har Ni mod att döda bondens oxe? — Jag har mod att döda den, men jag vill icke. — Kan Ni låna mig eder häst? — Ja, min herre, hvilken af mina hästar vill Ni, den stora eller den lilla? — Jag vill den lilla.

45.

Kan Ni skära mig bröd? — Jag kan skära eder sådant. — Har Ni en knif, att skära mig kött? — Jag har en. — Kan Ni tvätta edra handskar? — Jag kan tvätta dem, men jag har icke lust att göra det. — Kan skräddaren göra mig en rock? — Han kan göra eder en. — Vill Ni tala med läkaren? — Jag vill tala med honom. — Vill eder, son se mig, för att tala med mig? — Han vill se eder, för att gifva eder ett bref. — Vill eder gamle väns son slagta en oxe? — Han vill slagta två. — Huru mycket penningar kan Ni skicka mig? — Jag kan skicka eder bara trettio riksdaler. — Kan Ni icke skicka mig mera? — Nej, min herre, jag kan icke skicka eder mera. — Hvad vill Ni skicka till skomakaren? — Jag vill skicka honom mina gamla skor och min broders stöflor. — Kan skräddaren skicka mig min rock? — Han kan icke skicka eder den. — Kunna edra barn skriva bref? — De kunna skriva bref.

46.

Har Ni ett glas, att dricka edert vin? — Jag har ett; men jag har intet vin, jag har blott dåligt vatten. — Vill Ni gifva mig penningar, att köpa vin? — Jag vill gifva eder penningar, men jag har icke mycket (deraf). — Vill Ni gifva mig hvad Ni har? — Jag vill gifva eder det. — Kunna Tyskarne dricka lika mycket vin som öl? — Tyskarne kunna dricka mera öl än vin. — Hafva våra fattiga grannar penningar, att köpa ved, för att göra upp eld? — De hafva inga. — Hafva de fattiga soldaterna eld, för att värma sig? — De hafva ingen. — Vill Ni låna honom penningar? — Jag vill låna honom sådana. — Vill Ni tala med Tysken? — Jag vill tala med honom. — Hvar är han? — Han är hos kaptenens son. — Vill Engelsmannen tala med mig? — Han vill tala med eder. — När vill Tysken tala med mig? — Han vill tala med eder i morgon. — Vill han tala med min eller eder broder? — Han vill tala med båda. — Kunna edra skräddare arbeta? — Ja, min herre, de kunna arbeta.

47.

Kan Ni tala med Svensken? — Jag kan icke tala med honom, men min broder har lust att tala med honom. — Vill Ni skicka honom till honom? — Ja, min herre, jag vill skicka honom dit i morgon. — Hvad vill Ni tala med Engelsmannen? — Jag har icke tid att tala med honom; jag har mycket att göra. — Vill Ni låna honom någonting? — Jag vill låna honom sex riksdaler. — Har kocken mera salt, att salta köttet? — Han har nog. — Hvem vill gifva något kött åt dessa fattiga barn? — Den gode bonden vill gifva dem kött och bröd. — Hvilken gumse vill bonden slagta? — Han vill slagta sin egen. — Vill han slagta sin oxe eller sin brors? — Han vill slagta sin brors. — Har Ni någonting godt att gifva mig? — Jag har ingenting godt att gifva eder. — Hvem har tid att gå med mig till läkaren? — Vi hafva tid, men våra bröder hafva icke tid. — Huru många rockar kan Ni låna mig? — Jag kan låna eder endast en, jag har bara en.

48.

Vill Ni icke svara edra vänner? — Jag vill svara dem. — Vill Ni svara eder vän? — Jag vill svara honom. — Hvem vill Ni svara? — Jag vill svara min gode fader. — Vill Ryssen svara mig? — Ryssen vill svara eder, men han kan icke. — Vill Ryssen skrifva ett bref till mig? — Han vill skrifva ett bref till eder. — Kunna Spaniorerna svara oss? — De kunna icke svara oss; men vi kunna svara dem. — Hvad har Engelsmannen att göra? — Han har att svara på ett bref. — På hvilket bref har han att svara? — Han har att svara på den gode Fransmannens. — Har jag att besvara ett bref? — Ni har intet bref, utan en biljett att besvara. — Hvilken biljett har jag att besvara? — Ni har att besvara den store kapttenens.

49.

Hafva vi att svara på de stora handelsmännens bref? — Vi hafva att svara derpå. — Vill Ni svara på eder skräddares biljett? — Jag vill svara derpå. — Hvem vill svara på Amerikanarens bref? — Ingen vill svara derpå. — Har eder broder tid att svara på mina bref? — Han har tid men icke lust att svara på edra bref. — Hvad vill han göra? — Han vill icke göra någonting. — Vill eder fader gå någonstädes? — Han vill icke gå någonstädes. — Hvar är eder broder? — Han är i vår väns trädgård. — Hvar är Engelsmannen? — Han är i sin lilla trädgård. — Hvert vilja vi gå? — Vi vilja gå i Fransmannens trädgård. — Hvar är eder son? — Han är i sin kammare. — Vill han gå till magasinet? — Han vill gå dit. — Vill Ni gå till den stora theatern? — Jag vill icke gå dit; men min son har lust att gå dit. — Hvar är Irländaren? — Han är på theatern. — Är Amerikanaren i skogen? — Han är der.

50.

Vill Ni komma till mig, för att gå till skogen? — Jag har ingen lust att gå till skogen. — Till hvilken theater vill Ni gå? — Jag vill gå till den stora theatern. — Vill Ni gå till min trädgård eller till Holländarens? — Jag vill hvarken gå till eder eller till Holländarens; jag vill gå till Fransmännens trädgårdar. — Vill Ni gå till Tyskarne? — Jag vill icke gå dit. — Hafva Amerikanarne stora förrådshus? — De hafva sådana. — Hafva Engelsmännen stora förråd? — De hafva sådana. — Hafva Tyskarne lika många förrådshus som förråd? — De hafva lika många af de förra som af de sednare. — Vill Ni se våra stora förråd? — Jag vill gå till edra förrådshus, för att se dem. — Har Ni mycket hö i edra magasin? — Vi hafva mycket sådant deri; men vi hafva icke nog säd deri. — Har Ni i edra förrådshus lika mycket säd som vin? — Vi hafva lika mycket af den förra som af det sednare deri. — Hafva Engelsmännen i sina varulager lika mycket kläde som papper? — De hafva mera

af det sednare är af det förra. — Har eder fader tid att skrifva mig ett bref? — Han vill skrifva eder ett, men han har icke tid i dag. — Vill han besvara min broders bref? — Han vill besvara det. — När vill han svara derpå? — Han vill svara derpå i morgon. — Vill Ni komma till mig i dag, för att se mina vackra hästar? — Jag har icke tid i dag, att komma till eder; men i morgon vill jag komma till eder, för att se edra vackra hästar.

51.

Har Ni lust att gå till theatern i dag? — Jag har icke tid i dag; jag har mycket att göra. — Hvad har Ni att göra? — Jag har flera bref att skrifva. — Till hvem har Ni flera bref att skrifva? — Jag har ett till min fader, och två till min gode vän att skrifva. — Åt hvem vill Ni gifva dessa böcker? — Jag vill gifva dem åt mina bröder. — Hvar äro edra bröder i dag? — De äro hemma. — Hafva de någonting att göra hemma? — De hafva att arbeta. — Hvad hafva de att arbeta? — De hafva att laga min faders rockar. — Kan Ni låna mig några gulden? — Nej, min vän, jag har inga penningar; jag kan icke låna eder några; men jag vill tala med min broder; han har penningar och kan låna eder sådana.

52.

Är eder fader på landet? — Han är der. — Hvart vill Ni gå? — Jag vill gå till torget. — Hvar är eder kock? — Han är på torget. — Hvar är min broder? — Han är på balen. — Vill Ni komma till mig, för att gå på balen? — Jag vill komma till eder för att gå dit. — Vill Ni fara till landet? — Jag vill icke fara dit. — Hvart vill eder son gå? — Han vill gå till det stora torget. — Är eder vän på det stora torget? — Han är der. — Vill Engelsmannen fara till landet, för att se våra bönders vackra fälten och stora hästar? — Han vill icke fara till landet, för att se edra bönders vackra fälten och stora hästar, utan för att se fåglarne, skogarne och vattnet. — Hvar är bondens son? — Han är på fältet. — Hvad gör han på fältet? — Han är der, för att skära säd. — Vill

adelsmannens son gå någonstädes? — Han vill icke gå någonstädes; han är trött och vill dricka ett glas öl. — Vill bonden bära sin säd i våra förrådshus? — Ja, han vill bära den dit. — Vilja edra betjenter bära våra förråd till torget? — Mina betjenter hafva icke tid; men jag vill tala med bönderna; de hafva tid att bära dem dit.

53.

Vill Ni skrifva till förvaltaren? — Jag vill skrifva till honom. — Kan Spaniorens vän bära detta bröd till mig? — Spaniorens vän har icke tid, men Svenskens son har tid att bära det dit. — Vill Ni köpa förråd, för att föra dem till landet? — Jag har inga penningar för att köpa förråd. — Vill Ni låna mig några? — Vill Ni gå till fönstret, för att se Holländarnes stora skepp? — Jag har icke lust att se dem. — Har Ni något annat att göra, eller har Ni icke tid att gå till fönstret? — Jag har många bref att skrifva. — Till hvem har Ni att skrifva? — Jag vill skrifva till vår förvaltare. — Hvad vill Ni skrifva till honom? — Jag vill svara honom på hans bref. — Vill han svara eder? — Nej, han har icke tid, att svara mig. — Har Ni papper, för att skrifva? — Nej, min herre, jag har icke något papper; vill Ni låna mig sådant?

54.

Har Ni tid att stå vid fönstret? — Jag har icke tid att stå vid fönstret, jag har mycket att göra; jag har flera bref till mina vänner att skrifva. — Är eder broder hemma? — Han är icke hemma. — Hvar är han? — Han är på landet. — Har han något att göra på landet? — Han har intet att göra der. — Hvart vill Ni gå? — Jag vill gå till theatern. — Har eder fader att tala med mig? — Han har något att tala med eder. — Hvad har han att tala med mig? — Hvar vill han tala med mig? — Han vill tala med eder på sin kammare. — Med hvem vill Italienaren tala? — Han vill tala med vår läkare. — Vill han gå till honom? — Han har icke lust att gå till honom. — Har Ni lust att gå med mig på balen i dag? — Jag har icke lust; jag är för trött.

55.

Kan Ni skicka mig penningar? — Jag kan skicka eder sådana. — Jag kan skicka eder två hundra gulden. — När vill Ni skicka mig dessa penningar? — Jag vill skicka eder dem i dag. — Vill Ni skicka mig dem på landet? — Jag vill skicka eder dem dit. — Vill Ni skicka eder tjenare till torget, för att köpa bröd och ost. — Jag vill icke skicka honom dit, utan jag sjelf vill gå dit, för att köpa brod och ost. — Hvad vill slagtdaren göra på landet? — Han vill köpa der oxar och får, för att slagta dem. — Vill båtsmannen döda någon? — Han vill döda sin egen kapten. — Hvar vill köpmannen köpa sina förråd? — Han vill köpa dem på landet. — Har han nog penningar för att köpa stora förråd? — Han har icke nog penningar; men Engelsmännen vilja låna honom flera tusen gulden. — Vill Ni skicka mig ännu flera böcker? — Jag vill skicka eder ännu flera. — Kan Ryssen dricka lika mycket vin som Ni och eder broder? — Han kan dricka mera än vi båda. — Har Ni något godt att dricka? — Jag har intet att dricka. — Vill bonden slagta sina oxar? — Bonden vill icke slagta dem, utan slagtdaren vill slagta dem.

56.

Hvart vill du gå? — Jag vill gå till brunnen, för att hemta vatten. — Vill Ni gå efter socker? — Jag vill gå efter socker. — Min son, vill du gå efter vatten? — Ja, min fader, jag vill gå efter sådant. — Vill Ni skicka efter min son? — Jag vill skicka efter honom. — Vill du skicka efter grannens lilla barn? — Jag vill skicka efter det; hvar är det? — Det är i hörnet af min kammar. — Hvar är kaptenens lilla hund? — Den är i ett hörn af skeppet. — Kan Ni göra ett hål i detta bord? — Jag har ingen knif för att göra ett hål i detta bord. — När vill Ni skrifva edra bref? — Jag vill skrifva dem i morgon. — Vill Ni skrifva edra bref i afton? — Jag vill skrifva dem i afton. — Måste jag gå till torget för att köpa bröd? — Du måste icke gå dit, utan din lilla

bror måste gå dit. — Måste jag skicka efter något? — Du måste skicka efter godt öl, godt vin och god ost. — Hvad måste jag skrifva? — Ni måste skrifva ett långt bref. — Till hvem måste jag skrifva det långa brefvet? — Till våra vänner, som äro på landet.

— 57.

Hvad måste vi göra? — I måsten gå i skogen, för att hugga ved. — Hvad har Engelsmannen att göra? — Han har intet att göra. — Har Spanioren någonting att göra? — Han måste arbeta. — Kan han arbeta? — Ja, han kan arbeta. — När måste han arbeta? — Han måste arbeta i dag. — Hvar kan han arbeta? — Han kan arbeta i sitt rum eller i vårt. — När vill Ni gifva mig mina penningar? — Jag vill gifva eder dem i afton. — När måste jag komma till eder? — Ni måste komma till mig i morgon. — Har Ni tid på aftonen att gå med mig till vår broders vänner? — Jag har icke tid i afton; men i morgon vill jag gå med eder. — Måste jag skicka eder de här böckerna eller de der? — Ni måste skicka mig (båda) de här och de der. — Hvem har lust att gå med mig på balen i afton? — Vår kaptens vän vill gå med eder dit. — Måste edra barn gå till torget i dag? — De måste gå dit, för att köpa kött.

— 58.

Måste vi mycket arbeta i dag? — Ni måste icke mycket arbeta i dag; men i morgon har Ni mycket att göra. — Hvad hafva vi att göra i morgon? — I måsten skrifva bref, skära bröd, köpa kött och hemta öl. — Hvar måste vi hemta bröd? — Hos vår bagare. — Hvar är eder bagare? — Han är på det stora torget. — Måste jag skicka efter kött eller vill Ni skicka efter det? — Har du lust att låta hemta öl och bröd? — Jag har icke lust. — Vill Ni gå med mig till theatern i afton? — Jag vill gå med eder. — Åt hvem vill Ni gifva dessa böcker? — Jag vill gifva dem åt mina barn. — Vill Ni besvara eder kaptens bref i dag? — Icke i dag, men i

morgon. — Kan Ni tala med Svensken? — Ja, min herre, jag kan tala med honom. — Har Ni lust att se en skön häst? — Ja, jag vill se den.

59.

Huru dags kan jag se eder fader? — Ni kan se honom alla aftnar klockan åtta. — Huru dags vill Ni komma i morgon? — Jag vill komma klockan half nio. — Kan Ni icke komma en qvart öfver åtta? — Jag kan icke. — Huru dags går eder son till kaptenen? — Han går till honom klockan tolf. — Huru dags vill Ni vara hemma i morgon? — Jag vill vara hemma klockan elfva. — Huru dags går Ni hem? — Klockan tolf på natten. — Huru långt vill Ni gå? — Jag vill gå ända till slutet af skogen. — Huru långt vill Ni gå med oss? — Jag vill gå med eder ända till ändan af vägen. — Hvart går du? — Jag går till torget. — Hvart gå vi? — Vi gå till landet. — Går Ni ända till torget? — Nej, min herre, jag går bara ända till brunnen; jag har icke tid, jag måste gå hem. — Hvad har Ni att göra hemma? — Jag måste skrifva flera bref. — Kan Ni tala med den unge Svensken? — Jag kann tala med honom alla dagar. — Huru dags kan jag tala med eder läkare? — Ni kan tala med honom hela dagen. — Huru dags äro edra bröder hemma i dag? — De äro hemma i afton klockan sex. — Kan jag tala med dem? — Ja, min herre, Ni kan tala med dem.

60.

Har Ni lust att gå ut? — Jag har lust att gå ut. — När vill Ni gå ut? — Jag vill gå ut klockan half fyra. — Vill eder fader gå ut? — Han vill icke gå ut, han vill stadna hemma. — Vill Ni blifva qvar här, min kära vän? — Jag kan icke stadna här, jag måste gå till mitt magasin. — Måste Ni gå till eder broder? — Jag måste gå till honom. — Huru dags måste Ni gå till torget för att köpa bröd och kött? — Jag måste gå dit klockan fem om morgonen. — Går Ni till eder trädgård om aftnarne

eller om morgnarne? — Jag går dit bara om morgnarne. — Hvert går Ni nu? — Jag går på spektaklet. — Har Ni lust att blifva hela aftonen i theatern? — Ja, jag har lust att blifva der hela aftonen. — Hvert går Ni i afton? — Jag går ingenstädes, jag måste blifva hemma, för att skrifva några bref till våra köpmän. — Äro edra vänner hemma? — De äro icke hemma. — Hvar äro de? — De äro på landet. — Har Fransmannen lika många barn som Italienaren? — Fransmannen har flera. — Hafva eder skomakares söner lika många stöflor som deras fader? — De hafva flera än han. — Äro Italienarne törstiga? — Ja, min herre, de äro törstiga, de vilja dricka vatten. — Äro Fransmännen hungriga eller törstiga? — De äro hungriga och törstiga; de vilja dricka vin och äta bröd. — Äro Irländarnes barn hungriga eller törstiga? — De äro hvarken hungriga eller törstiga, utan trötta. — Har Ni tid att gå ut? — Jag har icke tid att gå ut.

61.

Måste Ni sopa edert rum? — Jag måste sopa det. — Måste betjenten sopa rummet hvar dag? — Han måste sopa det hvar dag. — Måste Ni gå till trädgården i dag? — Jag måste gå dit i dag. — Huru dags måste Ni gå dit? — Jag måste gå dit en qvart öfver tolf. — När måste Ni gå till läkaren? — Jag måste gå till honom klockan tolf på natten. — Hvar äro vår grannes bröder? — De äro i den stora skogen, för att hugga träd. — Hafva våra vänners söner penningar, att köpa bröd och vin? — De hafva penningar. — Gör jag orätt uti att gå till Engelsmannen, för att tala med honom? — Ni gör icke orätt uti att gå till honom. — Gör Ryssen rätt i att blifva qvar hos Turken? — Han gör icke rätt i att qvarblifva hos honom. — Vill Ni skicka efter vin och glas? — Jag har icke lust att skicka efter vin, jag är icke törstig. — Har din fader icke lust att dricka ett glas vin med mig? — Nej, min herre, min fader är icke törstig. — Hvem vill skicka efter bröd och kött? — Jag vill skicka efter sådant.

62.

Hvad har handelsmannen att sälja? — Han har vackra handskar, kammar och godt kläde att sälja. — Vill Ni göra mig en tjänst? — Ja, min herre, hvad för en tjänst? — Vill Ni säga eder broder, att han säljer mig sin häst? — Jag vill säga honom att han säljer den. — Vill Ni säga mina tjenare att de sopa mina stora rum? — Jag vill säga det åt dem. — Har Ni något att säga mig? — Jag har ingenting att säga er. — Har Ni något att säga min fader? — Jag har bara ett ord att säga honom. — Vilja edra bröder sälja sin vagn? — De vilja sälja den. — Johan! är du der? — Ja, min herre, jag är här. — Hvad har köpmannen att sälja? — Han har salt och peppar, vin och bröd, ättika och öl att sälja. — Vill Ni göra mig det nöje att fara till landet med mig? — Jag har icke tid i dag att fara till landet med eder, men i morgon har jag tid. — Vill bonden sälja sina får? — Han vill icke sälja dem. — Vill eder son gå ut i dag? — Han kan icke gå ut i dag, han måste blifva hemma. — Hvem vill göra mig det nöje at gå med mig på balen i afton? — Min broder har lust att gå dit. — Huru dags vill Ni gå dit? — Klockan half nio.

63.

Är det sent? — Det är icke sent. — Huru mycket är klockan? — Den är en qvart öfver tolf. — Huru dags vill eder fader gå ut? — Han vill gå ut en qvart före nio. — Vill han sälja den här eller den der hästen? — Han vill hvarken sälja den här eller den der. — Vill han köpa den här eller den der rocken? — Han vill köpa begge. — Har bonden ännu några hästar att sälja? — Han har ännu några hästar att sälja. — När vill han sälja dem? — Han vill sälja dem i dag. — Hvar vill han sälja dem? — Han vill sälja dem på torget. — Huru dags vill han sälja dem? — Han vill sälja dem klockan nio på morgonen. — Har Ni tid att gå med oss till torget, för att köpa ved? — Jag har icke tid i dag; men i morgon vill jag gå med eder. — Kan Ni gå till bagaren?

— Jag kan icke gå till honom; det är sent. — Huru mycket är klockan? — Klockan är tolf. — Vill Ni se denne man? — Jag vill se honom, för att lära känna honom. — Vill eder fader se mina bröder? — Han vill se dem, för att lära känna dem. — Vill han se min häst? — Han vill se den. — Huru dags vill han se den? — Han vill se den klockan sex. — Hvar vill han se den? — Han vill se den på torget. — Har Tysken mycket säd att sälja? — Han har blott litet deraf att sälja. — Hvad slags knifvar har handelsmannen att sälja? — Han har goda knifvar att sälja. Har du nog vin att dricka? — Jag har icke mycket, men nog. — Kan du dricka mycket öl? — Jag kan dricka mycket. — Kan du dricka sådant alla dagar? — Jag kan dricka sådant alla aftnar. — Kan din broder dricka lika mycket som du? — Han kan dricka mer än jag.

64.

Behöfver Ni penningar, min vän? — Ja, min herre, jag behöfver sådana. — Hvad behöfver Ni? — Jag behöfver en skön hatt. — Behöfver vår kock peppar? — Han behöfver ingen. — Behöfver han stöflor? — Han behöfver inga. — Hvad behöfver min broder? — Han behöfver ingenting. — Hvem behöfver penningar? — Vi alla äro i behof af penningar. — Behöfver eder fader någonting? — Han behöfver intet, han har hvad han behöfver. — Behöfver du de böcker som våra vänner hafva? — Jag är icke i behof af dem. — Hvad har Ni att säga mig? — Jag har bara några ord att säga eder. — Vill Ni göra mig det nöjet att komma på min kammare? — Ja, min herre. — Är Ni i behof af eder tjenare i dag? — Jag är icke i behof af honom i dag. — Huru långt har Ni ännu lust att gå i dag? — Jag vill gå ända till ändan af den stora skogen. — Är Ni icke ännu trött? — Nej, min herre, jag kan gå hela dagen. — Måste edra bröder blifva hemma i afton? — Ja, min herre, de måste blifva hemma. — Går eder fader icke ut i afton? — Han går till theatern. — Till hvilken theater går han? — Han går till den stora theatern. — Har Ni icke lust

att fara med mig till landet i morgon, för att köpa hästar?
— Jag har icke tid att gå till landet med eder; jag måste blifva hemma i morgon; jag har mycket att arbeta.
— Hvem står der vid fönstret? — Min broder står der.
— Hvem har tid att gå med mig till skogen? — Min lilla broder har tid att gå med eder till skogen. — Huru dags vill Ni komma till mig i afton? — Jag vill komma klockan half sex.

65.

Älskar Ni eder broder? — Jag älskar honom. — Älskar eder fader honom? — Han älskar honom icke. — Älskar du mig, mitt goda barn? — Jag älskar dig. — Älskar du denne fula man? — Jag älskar honom icke. — Öppnar betjenten fönstret? — Han öppnar det. — Hvem öppnar dörren? — Ingen öppnar dörren. — Hvem talar med grannen? — Fransmannen talar med honom. — Talar Ni med Svensken? — Jag kan icke tala med honom, men min broder talar med honom. — Lagar skomakaren mina stöflor? Han lagar dem. — Tvättar flickan mina skjortor? — Hon tvättar dem. — Arbetar den unge mannen? — Han arbetar icke. — Går gossen efter sina böcker? — Han går efter dem. — Svarar du på dina vänners bref? — Jag svarar icke derpå. — Hvem besvarar köpmännens bref? — Vi besvara dem. — Skickar Ni mig eder son? — Jag skickar eder honom. — Hvem skickar dessa bref? — Våra vänner skicka dem. — Hvem älskar denne Engelsman? — Ingen älskar honom. — Arbetar Fransmannen lika mycket som Tysken? — Tysken arbetar mera än Fransmannen. — Arbeta Tyskarne mycket? — De arbeta mycket. — När skickar Ni mig mina böcker? — Jag skickar eder dem i morgon. — Har Ni icke tid att skicka mig dem i afton? — Nej, min herre, jag har icke tid, att skicka eder dem i afton. — Lagar skräddaren min rock? — Ja, min herre, han lagar den. — När vill han skicka mig den? — Han skickar eder den i afton. — Älskar eder fader sina barn? — Han älskar dem. — Älskar Ni eder väns broder? — Nej, min herre, jag älskar honom icke.

66.

Är eder fader i behof af sin betjent? — Han är icke i behof af honom. — Behöfver du något? — Jag behöfver intet. — Hvad behöfva vi ännu? — Vi behöfva ännu några glas. — Sätter du i ordning mina böcker? — Jag har icke tid att sätta dem i ordning; betjenten sätter dem i ordning. — Hvad gifver Ni mig? — Jag gifver eder intet. — Gifver Ni min broder boken? — Jag gifver den åt honom. — Gifver Ni honom penningar? — Jag gifver honom inga penningar. — Gifver Ni mig den häst som Ni har? — Jag gifver eder den icke. — Hvad skrifver du? — Jag skrifver ett bref. — Till hvem skrifver du? — Jag skrifver till min vän. — Skrifva vi våra bref i dag? — Vi skrifva dem i morgon. — Hvad säger Ni? — Jag säger intet. — Hvem säger något? — Min broder säger något. — Säljer denne man någonting? — Han säljer någonting. — Hvad säljer han? — Han säljer spikar, hamrar och knifvar. — Hvad söker du? — Jag söker mina böcker. — Söka edra vänner någonting? — De söka eder broder. — Hvem söker Engelsmannens son? — Fransmännen söka honom. — Hvem köper min häst? — Denne Fransman vill köpa den. — Har han penningar? — Han har mycket penningar. — Hvad säljer denne bonde? — Han säljer bröd och vin. — Sälja vi våra dåliga hästar? — Vi sälja dem. — Dricker Ni vin, min herre? — Jag dricker icke vin, jag dricker öl. — Dricka Italienarne lika mycket vin som öl? — De dricka mera af det förra än af det sednare; men Tyskarne dricka mycket öl. — Hvem dricker ett godt glas vin med mig? — Min bror har lust att dricka ett glas vin med eder. — Till hvem skrifver Ni detta bref? — Jag skrifver det till den köpman, som Ni känner. — Jag känner icke den köpman, till hvilken Ni skrifver. — Känner Ni den främmande, med hvilken min fader talar? — Jag känner honom icke.

67.

Ser du något? — Jag ser intet. — Ser du min stora trädgård? — Jag ser den. — Ser Ni vårt skepp? — Jag ser det icke, men min fader ser det. — Huru många skepp

ser Ni? — Vi se många skepp; vi se mera än tretton stora skepp. — Hvem står der vid förstret? — Min broder står vid fönstret. — Känner Ni den store mannen, som står vid fönstret? — Jag känner honom icke. — Hvad gör du nu? — Jag gör intet. — Hvad göra vi nu? — Vi gå på theatern. — Går du hem nu? — Nej, min herre, jag går icke hem, utan till min gode vän. — Hvert gå edra bröder? — De gå på balen. — Hvem går med mig, för att se Engelsmannens sköna hästar? — Jag går med eder. — Hvad bär du? — Jag bär en bok. — Hvert bär du den? — Jag bär den hem. — Bär betjenten mina bref till min vän? — Han bär dem dit. — När bär handem dit? — Han bär dem dit i afton. — Hvad bära dessa män? — De bära våra stöflor till skomakaren. — Går eder broder ut i dag? — Han går icke ut; han blifver hemma och skrifver. — Hvad skrifver han? — Han skrifver åtskilliga bref.

68.

Känner Ni den man, med hvilken eder vän talar? — Jag ser honom icke; hvar står han? — Han står der vid fönstret. — Hvem talar med kaptenen? — Den Engelsman, som Ni känner, talar med honom. — Har Ni den bok, hvilken jag söker? — Jag har icke den bok, hvilken Ni söker. — Älskar Ni det barn som jag älskar? — Jag älskar det icke. — Vill Ni köpa den oxe, hvilken jag har att sälja? — Jag vill köpa den, men jag har inga penningar. — Måste jag gifva eder betjent penningar, för att köpa kött och bröd? — Ni måste gifva honom sådana. — Måste jag besvara de bref, som edra vänner skrifva mig? — Ni måste svara derpå. — Hvem slår sönder mitt glas? — Bagarens gosse slår sönder det. — Huru dags gå vi på balen i dag? — Vi gå dit klockan nio. — Köpa edra bröder vin? — De köpa intet, de äro icke törstiga. — Dricka vi ett glas öl, min vän? — Jag är icke törstig; jag har ingen lust att dricka öl. — Skickar Ni mig ännu några böcker? — Jag har inga flera. — När vill Ni skrifva edra bref i dag, i morgon eller i afton? — Vi vilja skrifva dem i afton. — Hvem skrifver mera bref; Tysken eller Engelsmannen? — Engelsmannen skri-

fver mera än Tysken. — Ser Ni Svensken i dag? — Jag ser honom i afton. — Talar Ni med honom? — Ja, min herre, jag talar med honom. — Vill Ni göra mig det nöjet att säga honom, att han kommer till mig i morgon? — Jag vill säga honom det. — När ser Ni eder vän, Herr N.? — Jag ser honom alla dagar. — Vill Ni icke göra mig det nöjet att skicka honom till mig? — Jag vill skicka honom till eder.

69.

Har du hufvudvärk? — Jag har icke hufvudvärk, utan öronvärk. — Hvar är eder fader? — Han är hemma. — Går han icke ut? — Nej, han går icke ut, han har hufvudvärk. — Har Engelsmannen tandvärk? — Han har icke tandvärk, han har ondt i ett öga. — Har Italienaren ondt i ett öga? — Han har icke ondt i ögat, utan ondt i foten. — Har du ondt i ett finger? — Jag har icke ondt i fingret utan i knäet. — Har någon öronvärk? — Min broder har ondt i örat. — Hvem har ondt i halsen? — Vi alla hafva ondt i halsen. — Har någon ondt i ögonen? — Tyskarne hafva ondt i ögonen. — Hvilken dag i månaden är det i dag? — Det är den tolfte i dag. — Hvilken dag i månaden är det i morgon? — I morgon är det den trettonde. — Har Ni goda tänder? — Jag har dåliga tänder, men Engelsmannen har goda tänder. — Vill Ni skära mig bröd? — Jag kan icke skära eder sådant, jag har ondt i ett finger. — Söker Ni någon? — Jag söker ingen. — Hvem söker eder fader? — Han söker sin broder. — Hvem söker mig? — Ingen söker dig. — Finner du hvad du söker? — Jag finner hvad jag söker, men kaptenen finner icke hvad han söker. — Hvad söka våra barn? — De söka sitt bröd. — Finna de hvad de söka? — De finna icke hvad de söka.

70.

Gör skräddaren min rock? — Han kan icke göra den, han har ondt i ryggen. — Gör skomakaren mina skor? — Han gör dem icke; han har ondt i armbågarne. — Går Ni ut i afton? — Jag går icke ut i afton, jag har ondt i tterna. — Finner Spanioren de sköna paraplyn, som han

söker? — Han finner dem icke. — Finna utlänningarne det hus hvilket de söka? — De finna det icke. — Finna slagtarne de får, som de behöfva? — De finna dem icke. — Finner Ni den bok, som Ni söker? — Jag kan icke finna den. — Finna edra vänner de Fransmän, som de söka? — Ja, min herre, de finna dem. — Hvad gör vår broder? — Han gör hvad Ni gör. — Göra våra vänner hvad vi göra? — De göra icke hvad Ni gör, de göra något annat. — Dricker Ni detsamma vin, hvilket eder broder dricker? — Jag dricker icke detsamma; jag dricker ett annat. — Söker Ni detsamma glas, hvilket min broder söker? — Jag söker ett annat. — Hvad gör den främmande (utlänningen) i sitt rum? Han arbetar. — Hvad gör Ni i edert rum hela dagen? — Jag studerar. — Hvad studerar Ni? — Jag studerar Fransyskan.

71.

Läser du? — Jag läser icke, jag skrifver. — Studera adelsmannens söner? — De studera. — Hvad studera de? — De studera Tyskan. — Studerar du Engelskan? — Jag har icke tid att studera Engelskan; jag måste läsa Tyskan. — Hvem af eder lär Tyskan? — Min broder lär Tyskan; jag lär Fransyskan. — När studerar eder vän Fransyskan? — Han studerar alla dagar. — När läser Ni Tyskan? — Jag läser alla morgnar och alla aftnar. — Hvad göra eder broders barn? — De läsa. — Hvad läsa de? — De läsa Tyskan. — Tala de redan Tyska? — De tala ett litet. — Hvilka böcker läser eder son? — Han läser Franska och Tyska böcker. — Läser han goda böcker? — Ja, min herre, han läser endast goda böcker. — Hvad slags böcker läsa Amerikanarne? — De läsa Engelska böcker. — Hvilken bok läser Ni, min lilla vän? — Jag läser en Tysk bok. — Talar Ni redan Tyska? — Nej, min herre, jag talar icke ännu Tyska; men min broder läser och talar Tyska. — Läser Ni desamma Tyska böcker, hvilka mina söner läsa? — Vi läsa desamma. — Huru många böcker läsa edra söner? — De läsa många böcker. — Läsa Italienarne lika många böcker som Fransmännen? — Italienarne läsa färre än Fransmännen. — Hvem vill lära

Tyskan? — Min broder har lust att lära sig Tyskan, men han har icke mod dertill. — Vill Ni låna mig dessa Franska böcker? — Jag vill låna eder dem; när måste jag skicka dem åt eder?

72.

Är Ni Tysk? — Nej, jag är Engelsman. — Hvad slags penningar har Ni der; är det Italienska eller Spanska penningar? — Det är Rysska penningar. — Har Ni en Italiensk hatt? — Jag har en Spansk hatt. — Talar Ni Spanska? — Nej, min herre, jag talar Italienska. — Hvem talar Polska? — Min broder talar Polska. — Tala edra bröder Rysska? — De tala icke Rysska; men våra gran- nar tala Rysska. — Hvad slags knif har Ni der? — Jag har en Engelsk knif. — Är du Grek? — Nej, jag är Spanior. — Äro dessa män Polacker? — Nej, de äro Ryssar. — Tala Ryssarne Polska? — Alla Ryssar tala Polska, och alla Polacker tala Rysska. — Äro edra bröder köpmän? — Nej, de äro timmermän. — Hvad är denne man? — Han är läkare. — Äro dessa Fransmän båts- män? — De äro inga båtsmän, de äro timmermän. — Hvad är denne man? — Han är skräddare. — Önskar Ni mig något? — Jag önskar eder en god morgon. — Hvad gör Ni nu? — Jag går ut, för att önska min fader en god morgon. — Är eder fader hemma nu? — Ja, min herre, han är hemma nu; vill Ni gå med mig? — Hvart måste Ni gå? — Vi måste gå till våra gode vänner, för att önska dem en god dag. — Komma edra barn till oss, för att önska oss en god afton? — De komma icke till eder, för att önska eder en god afton, utan för att se edra barn.

73.

Hafva Italienarne blå ögon? — Nej, min herre, Italie- narne ha inga blå ögon, de hafva svarta ögon. — Hafva Svenskarne blå ögon? — Ja, Svenskarne hafva stora blå ögon. — Har denna flicka vackra svarta ögon? — Hon har vackra svarta ögon, enliten mund och små fötter. — Har eder broder ett godt minne? — Han har ett godt minne

och mycket mod att lära Tyskan. — Hvad gör du i stället för att leka? — Jag läser i stället för att leka. — Läser du i stället för att skrifva? — Jag skrifver i stället för att läsa. — Studera edra söner? — Nej, min herre, de leka i stället för att studera. — Hvad gör eder kock? — Han gör upp eld i stället för att gå till torget och köpa höns. — Säljer eder fader sin ox? — Han säljer sin häst, i stället för att sälja sin ox. — Gå läkarne ut? — De blifva hemma i sina rum i stället för att gå ut. — Huru dags kommer eder läkare till eder? — Han kommer alla morgnar en qvart före nio. — Studerar målarens son Engelska? — Han studerar Grekiska i stället för att studera Engelska. — Slagtar slag-taren oxar? — Har slagtar får i stället för att slagta oxar. — Hör Ni på eder lärare? — Jag hör på honom. — Hör Ni på hvad jag säger eder? — Jag hör på hvad Ni säger mig.

74.

Tager betjanten af sig hatten, för att göra upp elden? — Han tager den af. — Tager Ni af edra handskar, för att gifva mig penningar? — Jag aftager dem, för att gifva eder sådana. — Tager han af sig skorna, för att skicka dem till skomakaren? — Han aftager dem, för att skicka dem dit. — Hvem tager bort borden och stolarne? — Betjenterna taga bort dem. — Vill Ni taga bort detta glas? — Jag har icke lust att taga bort det. — Gör han orätt i att aftaga sina stöflor? — Han gör rätt i att aftaga dem. — Tager du bort någonting? — Jag tager icke bort någonting. — Tager någon af sig hatten? — Ingen aftager den. — Hvem vill taga bort dessa böcker? — Våra betjenter vilja taga bort dem. — Vill Ni icke aftaga hatten? — Jag tager icke af mig hatten. — Vill Ni höra på mig? — Jag vill höra på eder; men jag kan icke, jag har öronvärk. — Rättar eder fader mina biljetter eller edra? — Han rättar hvarken mina eller edra. — Hvilka bref rättar han? — Han rättar dem, som min bror skrifver. — Rättar eder lärare alla Franska bref, som Ni skrifver? — Han rättar dem alla. — Känner Ni någon, som vill rätta mina Svenska bref? — Jag känner en Svensk målare, som vill rätta dem. —

Har han lust att korrigeras dem? — Ja, min herre, han gör det mycket gerna.

75.

Hvem vill spela med våra barn? — Min son har tid att spela med dem. — Har han också lust att spela med dem? — Ja, han har lust att spela med dem. — Hvad gör Ni i stället för att gå ut? — Jag blifver qvar hemma, för att rätta min väns bref. — Har Ni en svart rock eller en blå? — Jag har en blå rock. — Hvad önskar Ni, min vän? — Jag önskar att se eder hos mig denne afton. — Läser Ni många Franska böcker? — Jag läser icke många Franska böcker, jag läser bara Engelska och Svenska böcker. — Studerar Ni Svenskan? — Jag vill studera den och jag läser hvar morgon, men jag har ett dåligt minne. — Gör han hvad Ni önskar? — Han gör allt hvad jag önskar. — Hafva edra barn ondt i ögonen? — De hafva icke ondt i ögonen, de hafva ondt i fötterna. — Vill Ni icke skicka dem till den Tyska läkaren? — Jag vill skicka dem dit; när är han hemma? — Han är hemma klockan tre. — Talar han Svenska? — Han talar icke Svenska, Ni måsta tala Tyska med honom. — Känner Ni den främmande, som talar med våra vänner? — Jag känner honom; han är en Svensk kapten. — Huru dags kan jag se eder broder? — Ni kan se honom i morgon klockan tolf. — Hvar är eder broder i afton? — Han är hos oss i afton. — Gå Ni till Svensken i afton, för att tala Svenska med honom? — Jag har icke tid i afton att gå till honom; men i morgon vill jag gå till honom, för att tala Svenska med honom. — Behöfver Ni penningar, min vän? — Jag behöfver inga penningar, men min broder behöfver sådana. — Huru mycket behöfver han? — Han behöfver icke mycket, han behöfver bara fem riksdaler. — Vill Ni låna honom några penningar? — Jag vill låna honom några.

76.

Vill Ni dricka brännvin? — Nej, jag vill dricka vin. — Säljer Ni brännvin? — Jag säljer icke sådant; men min

granne, handelsmannen, säljer brännvin. — Vill Ni gå efter tobak åt mig? — Ja, min herre, jag vill gå efter sådan åt eder; hvad slags tobak vill Ni hafva? — Jag vill hafva snus; men min vän, Tysken, vill hafva röktobak. — Röker han? — Han röker mycket. — Röka Svenskarne mycket tobak? — De röka mycket tobak och dricka mycket brännvin. — Vill Ni göra mig den tjensten att visa mig den Tyska läkarens hus? — Med stort nöje, min herre, jag vill gå med eder ända till hörnet af gatan för att visa eder hans hus. — Köper han halsdukar? — — Han köper tobak i stället för att köpa halsdukar. — Visar Ni mig någonting? — Jag visar eder sköna äpplen. — Vill Ni köpa äpplen? — Jag vill icke köpa sådana. — Hvart går eder kusin? — Han går till trädgårdsmästaren, för att köpa äpplen. — Hvar finner han trädgårdsmästaren? — Han finner honom i hans trädgård. — Har Ni många syskon? — Jag har en broder och två systrar. — Gå edra systrar på balen i dag? — De gå på theatern i stället för att gå på balen. — Vill Ni gå efter eder moder? — Jag vill gå efter henne. — Hvar är hon? — Hon är hos sin dotter. — Kan Ni redan läsa Fransyskan? — Jag kan läsa Fransyskan, men jag kan icke tala den.

77.

Finner eder tjenare den man, som han söker? — Han finner honom. — Finna edra söner de vänner, som de söka? — De finna dem icke. — När tänker Ni gå på balen? — Jag tänker gå dit i afton klockan half nio. — Tänka edra kusiner fara till landet? — De tänka fara till landet i morgon. — Huru dags? — Klockan half tio. — Hvad vill handelsmannen sälja åt eder? — Han vill sälja mig näsdukar. — Är Ni i behof af dem? — Jag är icke i behof af dem. — Vet du något? — Jag vet intet. — Hvad vet din kusin? — Han vet icke mycket. — Veta våra vänner, att vi äro här? — De veta det. — Vet eder fader att Ni är i behof af penningar? — Han vet det, men han skickar mig inga. — Hvad kan din kusin? — Han kan läsa och skrifva. — Kan Ni Ryss-

kan? — Nej, min herre, jag kan icke Rysskan, men jag tänker lära den. — När tänker Ni skrifva till eder kusin? — Jag tänker skrifva honom denne afton eller i morgon. — Veta edra systrar att vi gå med dem på balen i afton? — De veta det icke, men jag vill säga det åt dem. — — Vetten J, hvad dessa män vilja? — Vi veta det; de vilja dricka brännvin. — Har Ni brännvin att sälja? — Jag har intet brännvin att sälja, men köpmannen vid hörnet af gatan säljer brännvin. — Vill Ni visa denne främmande köpmannens hus? — Ja, min herre, mycket gerna.

78.

Hvart går Ni? — Jag går till min trädgård, för att tala med trädgårdsmästaren. — Hvad vill Ni säga honom? — Jag vill säga honom, att han skall skicka mig äpplen. — — Vill Ni dricka äppelvin? — Nej, jag har lust att dricka öl; har Ni sådant? — Vi ha godt öl och god ost. — Har Ni nog vatten? — Jag har nog vatten, för att tvätta mina fötter. — Behöfver Ni intet mera? — Nej, jag har nog, jag behöfver intet mera. — Kan Ni simma, min lilla vän? — Jag kan icke simma, men jag tänker lära det. — Hvem af eder kan simma? — Vi alla kunna simma. — Kan Ni göra mig en rock? — Jag kan icke göra någon rock; jag är ingen skräddare. — Är eder broder skräddare? — Nej, han är skomakare. — Veta edra vänner, att vi icke gå ut i afton? — De veta det icke, men jag vill säga det åt dem. — Ser Ni dem i dag? — Jag ser dem hvar afton. — Ser du den der mannen, som talar med vår kusin? — Jag ser honom. — Hvad är han? — Han är en Fransk läkare, som är bekant med eder fader. — Känner han min fader? — Ja, han känner honom, han spelar med honom hvar afton. — Spela gos-sarne? — De spela. — Hvar spela de? — De spela i sitt rum. — Finner kaptenen hvad han söker? — Han söker sin näsduk, men han kan icke finna den. — Hvar är hans näsduk? — Han vet icke det.

79.

Får du något? — Jag får penningar. — Af hvem får du penningar? — Jag får dem af min broder eller af min kusin. — Får eder son böcker? — Han får sådana. — Af hvem får han dem? — Han får dem af sina vänner. — Är du sinnad att gå till din kusin? — Jag är sinnad att gå till honom i morgon. — Ämnar du fara med mig till landet i morgon? — Jag har icke tid, att gå med eder till landet; Ni vet, att jag har mycket att göra. — Får den fattige penningar? — Han får sådana. — Af hvem får han dem? — Af de rike. — Erhåller Ni desamma böcker, som edra vänner erhålla? — Vi erhålla icke desamma, hvilka våra vänner erhålla, vi erhålla andra. — Erhåller eder vän de bref, som Ni skrifver ännu? — Han erhåller dem. — När erhåller han dem? — Han erhåller dem i morgon. — Erhåller Ni de äpplen, som jag skickar eder? — Jag erhåller dem (jag emottager dem) hvar morgon. — Erhåller Amerikanaren lika mycket brännvin som äppelvin? — Han erhåller lika mycket af det ena, som af det andra. — Af hvem erhåller du de Franska böcker, som du läser? — Jag får dem af den Fransman, hvilken min fader känner. — Vet eder fader, att Ni erhåller bref? — Han vet det icke. — Vet utlänningen, att han får penningar i dag? — Han vet det. — Hvem erhåller företrädet, Engelsmannen eller Fransmannen? — Fransmannen erhåller företrädet. — Får eder kusin lika mycket penningar som jag? — Han får mera än Ni. — Huru mycket får han? — Han får sexhundra femtio riksdaler. — Af hvem får han dem? — Han får dem af sina systrar.

80.

Får eder tjenare nya skjortor? — Han får sådana. — Hvem får edra gamla rockar? — Grannens fattige gosse får våra gamla rockar. — Beledsagar du någon? — Jag beledsagar min moder. — Hvart för Ni henne? — Jag för henne till mina vänner. — Måste jag beledsaga eder syster? — Ni måste icke beledsaga henne; jag för henne hem. — Hvem måste leda den blinde? — Ni måste

leda den blinde. — Hvart måste jag leda honom? — Ni måste leda honom hem. — Hvart för betjenten eder häst? — Han för den till stallet. — Beledsagar du modern eller systemen? — Jag beledsagar begge två. — När tänker Ni resa? — Jag tänker resa denne morgon. — Huru dags? — Klockan half sex. — Vill Engelsmannen icke blifva här? — Nej, han har icke lust att blifva här; han vill resa hem. — Afreser han i dag? — Nej, han afreser i morgon. — Gör han en lång resa? — Han gör en lång resa. — Göra Engelmännen långa resor? — De göra långa resor. — Har Ni lust att göra en liten resa med mig? — Jag har lust, men jag har icke tid. — Hvad har Ni att göra? — Jag har att skära träden i min trädgård. — Har Ni ingen trädgårdsmästare? — Jag har en, men han är sjuk. — Hvad har han? — Han har ondt i ett finger. — Vet Ni, när utländingen reser? — Jag vet det icke, men min kusin vet det. — Vet Ni, att vår gode vän afreser i morgon? — Jag vet det.

81.

Vill Ni släcka ut elden? — Jag vill icke släcka ut den; eder betjent släcker ut den. — Tänder eder betjent upp ljuset? — Ja, han tänder upp det. — Hvem måste släcka ut ljuset? — Min broder måste släcka ut den. — Vill bonden tända på sin ved? — Han vill icke tända på den; han har icke mod att tända på den. — Hvem har lust att släcka ut detta ljus? — Ingen vill släcka ut den. — Hvem är sjuk? — Min fader är sjuk. — Hvad har han? — Han har hufvudvärk. — Vill Ni icke skicka efter läkaren? — Min broder går efter honom. — När tänker Ni afresa, i dag eller i morgon? — Jag vill icke afresa, jag blifver kvar här. — Hvem vet, hvar min betjent är? — Ingen vet hvar han är. — Vet Ni, hvar mina bröder äro? — Jag vet icke, hvar de äro. — Får du de penningar, hvilka din fader skickar dig? — Jag får dem. — Vet du, när du får dem? — Jag vet det icke; men jag tänker erhålla dem i morgon. — Hvem af eder dricker brännvin? — Ingen af oss dricker brännvin; vi röka endast tobak. — Hvar köper

den tobak, hvilken Ni röker? — Jag köper den hos vår köpmann. — Har han mycket deraf? — Han har icke mycket mera deraf. — Kan Ni dricka lika mycket bränvin som öl? — Jag kan dricka mera öl än bränvin. — Hvem dricker mera bränvin, Italienaren eller Svensken? — Svensken dricker mera.

82.

Är eder broder större än min? — Han är icke så stor, men bättre än eder. — Är Fransmannen rikare än Engelsmannen? — Engelsmannen är rikare än Fransmannen. — Äro Polackernas hästar vackrare än Ryssarnes? — Polackernas äro vackrare än Ryssarnes. — Är vårt bord lättare än edert? — Edert bord är lättare än vårt. — Är eder son yngre än min väns? — Min son är icke yngre, utan äldre än han. — Äro våra grannars hus högre än våra? — Våra äro högre. — Är din hatt lika dålig som din faders? — Den är bättre, men icke så svart som hans. — Äro Italienarnes skjortor lika hvita som Irländarnes? — De äro hvitare, men icke så goda. — Äro våra vänners käppar längre än våra? — De äro icke längre, men tyngre än våra. — Hvem har de vackraste handskarne? — Fransmännen hafva dem. — Hvems hästar äro de vackraste? — Mina äro vackra, edra äro vackrare, men våra vänners äro de vackraste af alla. — Är eder häst god? — Den är god, men eder är bättre och Engelsmannens är den bästa af alla hästar, som vi känna. — Har Ni vackra skor? — Jag har ganska vackra; men min broder har vackrare än jag. — Af hvem får han dem? — Han får dem af sina bästa vänner. — Är edert vin lika godt som mitt? — Det är bättre. — Säljer eder köpman goda halsdukar? — Han säljer de bästa halsdukar, som vi känna.

83.

Hafva vi flera böcker än Fransmännen? — Vi hafva flera än de; men Tyskarne hafva flera än vi, och Engelsmännen hafva de flesta. — Har du en vackrare trädgård

än vår granne? — Jag har en vackrare. — Har Amerikanaren en vackrare häst än du? — Han har en vackrare. — Hafva vi lika vackra barn som våra grannar? — Vi hafva vackrare. — Är eder rock lika lång som min? — Den är kortare, men min väns är längre. — Är den här mannen äldre än den der? — Han är äldre; men denne är friskare. — Hvilket af dessa två barn är snällare? — Det som läser, är snällare än det, som leker. — Läser Tysken lika många goda böcker som dåliga? — Han läser flera goda än dåliga. — Är eder broder äldre än jag? — Han är icke äldre, utan yngre än Ni. — Hvem är den äldste af oss? — Johan är den äldste.

84.

Kan Ni simma lika väl som Adelsmannens son? — Jag kan simma bättre än han; men han kan tala Tyska bättre än jag. — Kan han läsa lika väl som jag? — Han läser bättre än Ni. — Lär du lika bra som vår trädgårdsmästares son? — Jag lär bättre än han; men han arbetar mera än jag. — Talar Svensken bra Tyska? — Han talar mycket bra Tyska; men Engelsmannen talar bättre än han. — Talar Tysken Svenska lika väl som Fransmannen? — Tysken talar mycket bättre än Fransmannen; men den sednare talar utmärkt bra Fransyskan. — Har någon lika sköna äpplen som vi? — Ingen har sådana. — Hvilket bord är tyngre, det här eller det der? — Det här är tyngre; men vår snickares stora bord är det tyngsta af alla. — Är edert hus högre än vårt? — Vårt hus är högre än edert; men edert är vackrare. — Hvem är rikare, Amerikanaren eller Irländaren? — Amerikanaren är rikare. — Är eder betjent värre än min? — Min betjent är mycket värre än eder. — Är detta vatten klart? — Det är mycket klart, men grannens vatten är klarare. — Har Ni bättre vin än vi? — Vårt vin är sämre än edert; men vårt öl är mycket bättre.

85.

Börja edra vänner att tala? — De börja icke att tala, men att läsa. — Börjar Ni att tala Fransyska? — Jag

börjar att tala. — Börjar eder broder att lära sig Italienskan? — Han börjar att lära sig det. — Kan Ni redan tala Tyska? — Icke ännu, men jag börjar. — Börjar eder fader redan att skrifva sitt bref? — Han börjar det icke ännu. — När börjar Ni att sälja edra hästar? — Jag vill sälja dem i morgon. — Talar eder son, innan han hör på? — Han hör på, innan han talar. — Läsa edra barn, förrän de skrifva? — De skrifva, förrän de läsa. — Sopar eder betjent magasinet, innan han sopar kammaren? — Han sopar kammaren, innan han sopar magasinet. — Dricker du, innan du går ut? — Jag går ut, innan jag dricker. — Röker Ni, innan Ni dricker? — Jag röker icke, innan jag dricker. — Tvättar eder kusin sina händer, innan han tvättar sitt hufvud? — Han tvättar sitt hufvud, innan han tvättar sina händer. — Tänker Ni skrifva edra bref, innan Ni går ut? — Jag vill hellre gå ut, än skrifva mina bref; jag skrifver dem i afton. — Tager eder son af sig stöflorna, innan han aftager sin rock? — Han tager af sig hvarken sina stöflor eller sin rock. — Går Ni ofta på theatern? — Jag går icke ofta dit, men min son går ofta dit. — Hvem går oftare på balen än vi? — Våra vänner gå ännu oftare dit än J. — Känner Ni redan min kusin? — Nej, jag känner honom icke ännu; vill Ni göra mig det nöjet, att göra mig bekant med honom.

86.

Tänker Ni snart afresa? — Jag tänker afresa i morgon. — Talar Ni lika ofta som jag? — Jag talar icke så ofta; men min broder talar oftare än Ni. — Går jag ut lika ofta som eder fader? — Ni går icke ut lika ofta som han; men han dricker oftare än Ni. — Börjar Ni att (lära) känna denne man? — Jag begynner att känna honom. — Äten J tidigt frukost? — Vi äta frukost en qvart efter nio. — Äter eder kusin frukost tidigare än Ni? — Han äter frukost sednare än jag. — Huru dags äter han frukost? — Han äter frukost klockan half sex och jag klockan sex. — Äter jag frukost för tidigt? — Nej, min herre, Ni äter frukost för sent. — Komma vi för sent på

theatern? — Nej, vi komma tidigt nog; men eder fader kommer för sent. — Är eder hatt för stor? — Den är hvarken för stor eller för liten. — Äro edra stöflor för stora? — Nej, de äro för små. — Läser Ni Fransyska lika ofta som Tyska? — Jag läser Fransyska oftare än Tyska. — Talar läkaren för mycket? — Han talar icke nog. — Dricka Tyskarne för mycket vin? — Nej, min herre, de dricka icke mycket vin, men de dricka alltför mycket öl. — Är deras öl bättre än deras vin? — Deras öl är mycket bättre än deras vin. — Har Ni lika många bord som stolar? — Jag har lika många af de ena som af de andra. — Slutar Ni edert bref, förrän Ni går ut? — Ja, jag vill sluta mitt bref, förrän jag går ut. — Slutar Ni edra bref, förrän Ni begynner att röka? — Jag slutar mina bref, förrän jag röker.

87.

Är det redan för sent, att gå på theatern? — Det är icke ännu för sent. — Huru dags går Ni ut? — Jag går ut mycket sent. — Kommer jag tidigt nog, om jag kommer klockan åtta? — Ni kommer tidigt nog. — Vet du, när din broder kommer? — Han kommer denne afton. — Vill Ni redan gå till theatern? — Nej, icke ännu. — Kan Ni redan tala Tyska? — Jag talar redan mycket bra Tyska. — Hvem talar bättre, Ni eller eder broder? — Jag talar bättre än min broder. — Går Ni ut lika ofta som våra bröder? — Vi gå icke ut så ofta, vi blifva hellre hemma. — Hvems barn äro snällare, våra eller vår grannes? — Grannens barn äro snällare. — Hvems hästar äro vackrare, edra eller Engelsmannens? — Engelsmannens äro vackrare. — Komma edra bröder tidigare än våra? — Våra bröder komma sednare. — Kommer du snart, min vän? — Jag kommer så snart jag har tid. — Har eder äldre broder lust att göra en liten resa med mig? — Ja, min herre, han har lust, men han har icke tid; han måste lära sig Tyskan och Svenskan.

88.

Har Ni varit på balen? — Jag har varit der. — Hvar har Ni varit? — Jag har varit på torget. — Har jag varit på spektaklet? — Ni har varit der. — Har du varit der? — Jag har icke varit der. — Har eder kusin någonsin varit på theatern? — Han har aldrig varit der. — Har du redan varit på det stora torget? — Jag har aldrig varit der. — Är Ni sinnad att gå dit? — Jag är sinnad att gå dit. — När vill Ni gå dit? — Jag vill gå dit i morgon. — Huru dags? — Klockan tolf. — Har eder son redan varit i min stora trädgård? — Han har icke ännu varit der. — Har han för afsigt att se den? — Han har för afsigt att se den. — När vill han gå dit? — Han vill gå dit i dag. — Är han sinnad att gå på balen i afton? — Han är sinnad att gå dit. — När tänker Ni gå dit? — Jag tänker gå dit i morgon. — Har Ni redan varit i Engelsmannens rum? — Jag har icke ännu varit der. — Har Ni varit i mina rum? — Jag har varit der. — När har Ni varit der? — Jag har varit der denne morgon. — Har jag varit i edert rum eller i eder väns? — Ni har hvarken varit i mitt eller i min väns, utan i Italienarens. — Har Holländaren varit i våra magasiner eller i Engelsmännens? — Han har hvarken varit i våra eller i Engelsmännens, utan i Italienarnes. — När har han varit på torget? — Han har varit der denne morgon. — Har Ni redan varit hos min kusin? — Jag har redan varit hos honom. — Har eder vän redan varit hos honom? — Han har icke ännu varit hos honom. — Hafva vi redan varit hos våra vänner? — Vi hafva icke ännu varit hos dem. — Hafva våra vänner någonsin varit hos oss? — De hafva aldrig varit hos oss.

89.

Har Ni haft min näsduk? — Jag har icke haft den. — Har Ni haft min handske? — Jag har haft den. — Har du haft mitt paraply? — Jag har icke haft det. — Har du haft min vackra knif? — Jag har haft den. — När har du haft den? — Jag har haft den i går. — Har jag haft dina handskar? — Ni har haft dem. — Har din bro-

der haft min trädhammare? — Han har haft den. — Har han haft mitt guldband? — Han har icke haft det. — Hafva Engelsmännen haft mina vackra skepp? — De hafva haft dem. — Hvem har haft mina strumpor? — Edra tjenare hafva haft dem. — Hafva vi haft eder gode väns jernkoffert? — Vi hafva icke haft den. — Hafva vi haft hans vackra vagn? — Vi hafva icke haft den. — Hafva vi haft utländingens stenbord? — Vi hafva icke haft dem. — Hafva vi haft Irländarens goda böcker? — Vi hafva icke haft dem. — Har Amerikanaren haft mitt goda arbete? — Han har haft det. — Har han haft min silfverknif? — Han har icke haft den. — Har den unge mannen haft första delen af mitt arbete? — Han har icke haft den första, utan den andra. — Har matrosen haft bränvin? — Han har haft sådant.

90.

Har Tysken haft godt öl? — Han har haft sådant. — Har du haft stora kakor? — Jag har haft sådana. — Har din broder haft några? — Han har icke haft några. — Har vår trädgårdsmästare haft mjöl? — Han har haft sådant. — Hafva Polackerne haft god tobak? — De hafva haft sådan. — Hvad slags tobak hafva de haft? — De hafva haft röktobak och snus. — Har läkaren haft rätt? — Han har haft orätt. — Har Holländaren haft rätt eller orätt? — Han har hvarken haft rätt eller orätt. — Hvad har eder kusin haft? — Han har haft edra stöflor och skor. — Hafva vi haft flera vänner än ovänner? — Vi hafva haft flera af de sednare än af de förra. — Har eder son haft mera kött än bröd? — Han har haft mera af det sednare än af det förra. — Har Ni varit trötta? — Vi ha icke varit trötta, men mycket hungriga. — Hafva edra barn varit sjuka? — De hafva icke varit sjuka. — Hvem har varit sjuk? — Min fader har varit sjuk. — Har Ni någonsin varit sjuk? — Jag har aldrig varit sjuk. — Min broder har varit mycket sjuk, men nu är han ganska frisk. — Hvem af eder har varit sjuk? — Vi alla hafva varit sjuka, men nu äro vi ganska friska.

91.

Huru många gånger har Ni varit på theatern? — Jag har varit der endast en gång. — Har Ni någon gång varit på balen? — Jag har varit der ofta. — Huru ofta har du varit i mitt rum? — Jag har varit der endast en gång. — Huru många gånger har Ni varit hos eder sjuke vän i går? — Jag har varit fyra gånger hos honom. — Har Ni varit på theatern oftare än min broder? — Jag har varit der oftare än han. — Har Ni redan talat med Engelsmannen? — Jag har talat med honom flera gånger. — Har eder son talat med läkaren i går? — Han har icke talat med honom. — När har Ni talat med vår grannes broder? — Jag har talat med honom i förgår. — Hvar har Ni funnit denna bok? — Jag har funnit den i edert rum. — Hvem har funnit mina penningar? — De små gossarne hafva funnit dem. — Hvar hafva de funnit dem? — De hafva funnit dem på gatan. — Har Ni redan skrifvit edra bref? — Jag har icke ännu skrifvit dem. — Till hvem har Ni skrifvit i dag? — Jag har skrifvit åt mina bröder. — Har Ni redan fått edra penningar? — Jag har icke ännu fått dem. — Har eder broder erhållit bref i dag? — Han har erhållit åtskilliga bref. — Har Ni lånat denne man penningar? — Jag har icke lånat honom några. — Hvem har lånat eder penningar? — Min gode vän har lånat mig sådana. — Hvem har gifvit eder detta guldband? — Timmermannens son har gifvit mig det. — Har Ni druckit mycket öl i går? — Vi hafva icke druckit mycket öl i går; men i förgår har jag varit hos min vän och har druckit mycket vin der.

92.

Hvem har burit mina stöflor till skomakaren? — Vår betjent har burit dem dit. — Har han burit mina bref till köpmannen? — Nej, min herre, han har icke haft tid att bära dem dit. — Har Ni redan sedt Turken? — Jag har icke ännu sedt honom. — När kan man se honom? — Ni kan se honom hos oss i afton. — Har eder broder redan sedt våra vackra hästar? — Han har icke ännu sedt

dem. — Huru många oxar har bonden köpt? — Han har köpt endast två; men var granne, den rike Ryssen, har köpt flera mycket vackra hästar. — Hvar har han köpt dem? — Han har köpt dem på torget. — Har Ni arbetat mycket i dag? — Jag har icke arbetat mycket i dag; jag har haft hufvudvärk. — Har Ni erhållit de böcker, som jag har skickat eder? — Jag har icke ännu erhållit dem. — När har Ni skickat dem? — Jag har skickat eder dem redan i går. — Har balen egt rum i går? — Den har icke egt rum. — När har den stora balen egt rum? — Den har egt rum i förgår. — Har Ni varit der? — Nej, jag har icke varit der, jag har haft ondt i fötterna. — Eger spektaklet rum i afton? — Det eger icke rum. — Med hvem har Ni talat i går? — Jag har talat med eder skräddares bror. — Hvar har Ni sedt honom? — Jag har sedt honom hos vår vän. — Huru dags har Ni sedt honom? — Jag har sedt honom klockan half sex. — Huru många gånger har Ni sedt honom? — Jag har sedt honom flera gånger. — Hvem har burit hit dessa penningar? — Eder betjent har burit hit dem. — Har skräddaren burit hit min rock? — Han har icke burit hit den, men skomakaren har burit hit edra stöflor. — När har han bragt dem? — Han har bragt dem i går.

93.

Har Ni något att göra? — Jag har intet att göra. — Hvad har eder broder att göra? — Han har att skrifva bref. — Hvad har du gjort? — Jag har gjort ingenting. — Har jag gjort någonting? — Ni har sönderrifvit mina kläder. — Hvad hafva edra barn gjort? — De hafva rivit sönder sina sköna böcker. — Hvad hafva vi gjort? — Ni har icke gjort någonting; men edra bröder hafva uppbränt mina sköna stolar. — Har eder skomakare redan gjort edra stöflor? — Han har redan gjort dem. — Har Ni någonsin gjort en hatt? — Jag har aldrig gjort någon. — Huru många rockar har eder skräddare gjort? — Han har gjort trettio eller fyratio. — Har han gjort goda eller dåliga rockar? — Han har gjort goda och dåliga. — Har vår fader tagit af sig hatten? — Han har aftagit den. —

Hafva edra bröder tagit af sig rockarne? — De hafva aftagit dem. — Har läkaren tagit af sina skor eller sina strumpor? — Han har icke aftagit hvarken de ena eller de andra. — Hvad har han tagit bort? — Han har icke tagit bort någonting, utan han har aftagit sin stora hatt. — Hvem har sagt eder detta? — Min tjenare har sagt mig det. — Hvad har eder kusin sagt eder? — Han har icke sagt mig någonting. — Hvem har sagt det åt eder granne? — Engelsmännen hafva sagt honom det. — Är Ni denne ynglings broder? — Jag är det. — Är denne gosse eder son? — Han är det. — Huru många barn har Ni? — Jag har bara två. — Har betjenten varit på torget, för att köpa kött? — Han har icke varit der. — Är han sjuk? — Han är det. — Är jag sjuk? — Ni är det icke. — Är Ni lika stor som jag? — Jag är det. — Äro våra vänner så rika som de säga? — De säga det. — Är du så trött som din broder? — Jag är det mera än han. — Har Ni varit trötta i går? — Jag har icke varit trött; men min syster och min moder hafva varit mycket trötta.

94.

Huru många gånger har Ni talat med kaptenen? — Jag har talat med honom sex gånger. — Har Ni talat med min fader? — Jag har talat med honom. — När har Ni talat med honom? — Jag har talat med honom i förgår. — Har Ni någonsin talat med en Turk? — Jag har aldrig talat med någon. — Hvad har eder trädgårdsmästares son afhuggit? — Han har afhuggit träd. — Har han afskurit säd? — Han har afskurit sådan. — Har han afskurit lika mycket hö som säd? — Han har afskurit lika mycket af det ena som af det andra. — Har Ni upptagit min knif? — Jag har upptagit den. — Har eder gosse tagit upp timmermannens hammare? — Han har icke upptagit den. — Har Ni tagit upp en riksdaler? — Jag har tagit upp två. — Huru många gulden har Ni upptagit? — Jag har upptagit sex gulden. — Hvad hafva vi upptagit? — Vi hafva upptagit någonting. — Hvem har uppbränt min rock? — Jag har uppbränt eder klädesrock. — Hvilka skepp hafva Engelsmännen bränt? — De hafva bränt Tur-

karnes. — Har Ni bränt papper? — Jag har icke bränt något. — Har läkaren bränt biljetter? — Han har icke bränt några. — Hvem har haft mod att bränna min hatt? — Jag har haft mod att bränna den. — När har Ni bränt den? — Jag har bränt den i går. — Hvem har sönderrifvit mina böcker? — Ingen har sönderrifvit dem. — Har Ni redan skurit brödet? — Jag har icke ännu skurit det; jag har icke haft någon knif. — Hvad har Ni sagt åt denne främmande? — Jag har icke sagt honom någonting. — Hvem har eder sagt det? — Min broder har sagt mig det. — Hvem har sagt det åt eder broder? — Han har hört det af Svensken. — Känner jag honom? — Ni känner honom. — Hvar har jag sedt honom? — Ni har sedt honom flera gånger hos min far. — När har jag sedt honom sista gången? — Ni har sedt honom första gången i går. — Huru ofta har jag sedt honom? — Ni har sedt honom mer än sex gånger.

95.

Har Ni druckit vin? — Jag har druckit sådant. — Har Ni druckit mycket deraf? — Jag har druckit blott litet. — Har du druckit öl? — Jag har druckit sådant. — Har din broder druckit mycket godt äppelvin? — Han har icke druckit mycket, men nog. — Har betjenten burit bort brefvet? — Han har burit bort det. — Hvar har han burit det? — Han har burit det till eder vän. — Huru många äpplen har Ni burit till oss? — Vi hafva burit till eder tjugufem. — Har Ni skickat eder lilla gosse till torget? — Jag har skickat honom dit. — När har Ni skickat honom dit? — Jag har skickat honom dit i går. — Har han någon gång skrivit till eder? — Han har ofta skrivit till mig. — Hvad har han eder skrivit? — Han har skrivit mig något nytt. — Hafva edra vänner någonsin skrivit till eder? — De hafva ofta skrivit till mig. — Huru många gånger hafva de skrivit till eder? — De hafva skrivit till mig mer än trettio gånger. — Har du någonsin sedt Greker? — Jag har ofta sedt sådana. — Har du redan sedt en Syrier? — Jag har redan sedt en. — Hvar har du sedt honom? — På theatern. —

Huru många riksdaler har du gifvit köpmannen? — Jag har gifvit honom sextio riksdaler. — Huru många glas har han bragt eder? — Han har bragt mig femtio. — Huru ofta har Ni sedt edra vänner? — Jag har sedt dem endast en gång.

96.

Huru dags har Ni kommit? — Jag har kommit klockan half sex. — Har han kommit tidigare än jag? — Han har kommit tidigare än Ni. — Hvert har eder broder gått? — Han har gått på balen. — När har han gått dit? — Han har gått dit i förgår. — Huru dags har Ni kommit till min kusin? — Jag har kommit till honom i aftons klockan half nio. — Huru ofta har Ni kommit till Engelsmannen? — Jag har varit hos honom bara två gånger. — Komma Svenskarne i afton? — Nej, de komma icke, de hafva gått till landet. — Lär eder broder skriva? — Han lär det. — Kan han redan läsa? — Han kan det icke ännu. — Har Ni någonsin lärt Tyskan? — Jag har lärt den fordöm, men jag kan den icke. — Har eder broder någonsin lärt sig Fransyskan? — Han har aldrig lärt den. — Känner Ni den Engelsman, som jag känner? — Jag känner icke den, som Ni känner; men jag känner en annan. — Känner eder vän densamme adelsman, som jag känner? — Han känner icke densamme; men han känner andra. — Har Ni känt densamme man, som jag har känt? — Jag har icke känt densamme; men jag har känt andra. — Har Ni någonsin låtit laga eder rock? — Jag har låtit laga den understundom. — Har du redan låtit laga dina stöflor? — Jag har icke ännu låtit laga dem. — Har eder kusin understundom låtit laga sina strumpor? — Han har låtit laga dem flera gånger. — Har du låtit laga dina hattar eller dina skor? — Jag har icke låtit laga hvarken de ena eller de andra. — Har du låtit tvätta mina halsdukar eller mina skjortor? — Jag har icke låtit tvätta hvarken de ena eller de andra. — Hvilka strumpor har Ni låtit tvätta? — Jag har låtit tvätta linnestrumporna. — Har eder fader låtit göra ett bord? — Han har låtit göra ett.

97.

Har Amerikanaren lånat eder penningar? — Han har lånat mig sådana. — Har han ofta lånat eder sådana? — Han har lånat mig sådana flera gånger. — Har Italieneren någonsin lånat eder penningar? — Han har aldrig lånat mig sådana, han är fattig. — Är han fattig? — Han är icke fattig, han är rikare än Ni. — Huru många glas vin kan Ni dricka? — Jag kan dricka sex glas vin. — Huru många glas öl har Ni druckit? — Jag har druckit endast ett. — Huru många rockar har skräddaren burit hit? — Han har burit hit bara en. — Huru många böcker har läkaren sändt? — Han har sändt fem Franska böcker. — Hvem har tvättat edra skjortor? — Flickan har tvättat mina skjortor. — Hvem har gjort detta? — Ingen har gjort det. — Vet Ni, hvem har gjort detta? — Jag vet det icke. — Vet Ni, huru många bref vår vän har skrifvit? — Jag vet det icke. — Är det första gången att du har varit på balen? — Nej, jag har redan varit der flera gånger. — Är det första gången att du har sedt Engelsmannen hos oss? — Jag har redan sedt honom tre gånger hos eder. — Har Ni redan börjat lära Tyskan? — Jag har icke ännu börjat. — När har Ni börjat lära Tyskan? — Jag har börjat i går. — När hafva bönderna kommit till torget? — De hafva kommit mycket sent; de hafva kommit klockan half tolf. — Hafva de ännu haft tid, att sälja sina hästar? — De hafva icke haft tid att sälja dem. — Huru många hästar har Ni köpt i går? — Jag har köpt endast två. — Har Ni köpt inga flera? — Nej, jag har köpt inga flera.

98.

Har du lofvat något? — Jag har icke lofvat något. — Gifver Ni mig hvad Ni har lofvat mig? — Jag gifver eder det. — Har Ni emottagit mycket penningar? — Jag har emottagit blott litet. — Huru mycket har Ni emottagit? — Jag har blott emottagit en thaler. — När har Ni erhållit edert bref? — Jag har erhållit det i dag. — Har du emottagit någonting? — Jag har icke emottagit nå-

gonting. — Hvad hafva vi erhållit? — Vi hafva erhållit långa bref. — Lofvar Ni mig att komma på balen? — Jag lofvar eder att komma dit. — Eger balen rum i afton? — Den eger rum. — Huru mycket penningar har Ni gifvit åt min son? — Jag har gifvit honom femton thaler. — Har Ni icke lofvat honom mera? — Jag har gifvit honom, hvad jag har lofvat honom. — Hafva våra vänner erhållit sina penningar? — De hafva erhållit dem. — Har Ni Tyska penningar? — Jag har sådana. — Hvad slags penningar har Ni? — Jag har Svenska riksdaler och Tyska gulden. — Huru många riksdaler har Ni lofvat åt den fattige mannen? — Jag har lofvat honom endast två; men min vän har lofvat honom mera. — Vill Ni gifva honom, hvad Ni har lofvat honom? — Jag kan icke gifva honom allt, hvad jag har lofvat honom. — Har Ni redan skickat eder broder de böcker, som jag har lofvat honom? — Jag har icke ännu skickat honom dem; jag vill skicka honom dem i morgon.

99.

Kan eder lilla broder redan läsa? — Han kan det. — Läser han väl? — Han läser väl. — Huru har eder lilla gosse skrifvit? — Han har skrifvit bra nog. — Huru hafva edra barn skrifvit sina bref? — De hafva skrifvit dem illa. — Kan Ni Spanskan? — Jag kan den icke. — Talar eder kusin Italienskan? — Han talar den väl. — Huru tala edra vänner? — De tala icke illa. — Höra de på hvad Ni säger dem? — De höra derpå. — Huru har du lärt Engelskan? — Jag har lärt den på detta sätt. — Har Ni ropat mig? — Jag har icke ropat eder, utan eder broder. — Har han kommit? — Icke ännu. — Vill Ni sätta edra kläder att torka? — Jag vill sätta dem att torka. — Hvar har Ni satt min hatt? — Jag har satt den på bordet. — Har Ni sedt min bok? — Jag har sedt den. — Hvar är den? — Den ligger på eder broders koffert. — Ligger min näsduk på stolen? — Den ligger derpå. — När har Ni varit på landet? — Jag har varit der i förgår. — Har Ni funnit eder fader der? — Jag har funnit honom der. — Hvad har han sagt? —

Han har icke sagt något. — Hvad har han gjort på landet? — Han har icke gjort något der. — Hvad ligger der på bordet? — Min bok ligger der. — Hvar ligger min rock? — Jag har satt den på stolen. — Har Ni tagit bort den? — Jag har icke tagit bort den. — Hvem har ropat oss? — Ingen har ropat eder. — Ligger min rock ännu på bordet? — Den ligger ännu der.

100.

Har Ni lust att skrifva ett bref? — Jag har icke lust dertill. — Har Ni lust att läsa Fransyskan med oss? — Jag har icke lust dertill. — Vill Ni låna min broder en knif? — Jag har redan lånat honom en. — Vill Ni låna honom en till? — Jag vill låna honom två till. — Har Ni gifvit något åt de fattige? — Jag har gifvit dem penningar. — Huru mycket penningar har min kusin gifvit eder? — Han har gifvit mig endast två thaler. — Huru gamla äro edra barn? — De äro lika gamla som edra. — Huru gammal är Engelsmannens son? — Han är knappt fem år gammal. Huru gammal är eder broder? — Han är tjugu år gammal. — Är Ni lika gammal som han? — Jag är icke så gammal. — Huru gammal är Ni? — Jag är knappt aderton år gammal. — Huru gammal är du? — Jag är omkring femton år gammal. — Är jag yngre än Ni? — Jag vet icke. — Huru gammal är eder granne? — Han är icke fullt trettio år gammal. — Är Tyskens son redan tolf år gammal? — Han är icke ännu tolf år gammal, han är knappt tio år gammal. — Äro våra vänner lika unga som Ni? — De äro äldre än vi. — Huru gamla äro de? — Den ena är nitton och den andra tjugu år gammal. — Är eder fader lika gammal som min? — Han är äldre än eder. — Har Ni läst min bok? — Jag har icke fullt läst den ännu. — Har eder vän slutat sin bok? — Han har nästan slutat den. — Förstår Ni mig, när jag talar Svenskan med eder? — Jag förstår eder icke. — Förstår Engelsmannen oss, när vi tala Tyskan med honom? — Han förstår allt, hvad Ni säger honom. — Förstår Ni, hvad vi säga eder? — Vi förstå allt, hvad Ni säger. — Förstår du Tyskan? — Jag förstår den icke

ännu, men jag börjar läsa. — Förstår Ni Engelsmannen, när han talar Engelskan med eder? — Vi förstå honom knappt. — Hör Ni något buller? — Jag hör intet. — Har Ni hört vindens susande? — Jag har icke hört det. — Hvad hör Ni? — Jag hör hundarnes skällande.

101.

Har Ni förlorat eder käpp? — Jag har icke förlorat den. — Har eder betjent förlorat min biljett? — Han har förlorat den. — Hvar har Ni förlorat edra penningar? — Jag har förlorat dem på balen. — Huru många penningar har Ni förlorat? — Jag har förlorat mera än femtio thaler. — Hvar har Ni förlorat dem? — Jag har förlorat dem på det stora torget. — Hvar har Ni qvarblifvit? — Jag har blifvit qvar hemma. — Har eder fader spelat bort lika många penningar som jag? — Han har spelat bort mera än Ni. — Huru mycket har jag förlorat? — Ni har knappt förlorat en thaler. — Hafva edra vänner qvarblifvit på landet? — De hafva qvarblifvit der. — Vet Ni, hvar Engelsmannen har blifvit qvar? — Han har qvarblifvit hemma. — Har Ni vetat, att våra barn hafva qvarblifvit på landet? — Jag har icke vetat det; min broder här sagt mig det i går. — Vet den Fransyska läkaren like mycket som våra Tyska läkare? — De Fransyske läkarne veta icke så mycket, som de Tyska. — Vet någon mera än den Engelska läkaren? — Ingen vet mera än han. — Hafva edra bröder redan läst mina böcker? — De hafva icke fullt läst dem ännu. — Huru många af dem hafva de läst? — De hafva knappt läst två af dem. — Har trädgårdsmästarens son tagit något af eder? — Han har tagit mina böcker. — Har Ni vetat, att vi komma i morgon? — Vi hafva icke vetat det; vår kusin har sagt oss det i går. — Har Ni förstått allt, hvad Engelsmannen har sagt? — Jag har icke förstått allt. — Hvem af eder har förstått Turken? — Ingen af oss har förstått honom.

Hvarföre älskar Ni denne man? — Jag älskar honom, emedan han är god. — Hvarföre slår eder granne sin hund? — Emedan den har bitit hans lilla gosse. — Hvarföre älskar eder fader mig? — Han älskar eder, emedan Ni är god. — Älska våra vänner oss? — De älska oss, emedan vi äro goda. — Hvarföre bär Ni till mig vin? — Jag bär till eder sådant, emedan Ni är törstig. — Ser Ni matrosen, som är på skeppet? — Jag ser honom icke. — Läser Ni de böcker, som min fader har gifvit eder? — Jag läser dem. — Känner Ni de Italienare, som jag känner? — Vi känna icke dem, som Ni känner; men vi känna andra. — Köper Ni den häst, som vi hafva sedt? — Jag köper icke den, som vi hafva sedt, utan en annan. — Söker Ni, hvad Ni har förlorat? — Jag söker det. — Finner Ni den man, som Ni har sökt? — Jag finner honom icke. — Slagtar slagtdaren den oxe, som han har köpt på torget? — Han slagtar den. — Slagta våra kockar de höns, som de hafva köpt? — De slagta dem. — Lagar hattmakaren den hatt, som jag har skickat honom? — Han lagar den. — Lagar skomakaren de stöflor, som Ni har skickat till honom? — Han lagar dem icke, emedan de äro för dåliga. — Ligger eder rock på stolen? — Den ligger derpå. — Ligger den på den stol, på hvilken jag har lagt den? — Nej, den ligger på en annan. — Hvar ligger min hatt? — Den är i det rum, hvori vi hafva varit. — Väntar Ni på någon? — Jag väntar icke på någon. — Väntar Ni på den man, som jag har sedt hos eder i morgons? — Jag väntar på honom. — Väntar Ni eder fader i afton? — Jag väntar honom. — Huru dags har han gått till theatern? — Han har gått dit klockan sju. — Huru dags kommer han tillbaka derifrån? — Han kommer tillbaka derifrån klockan elfva. — Har eder betjent återkommit från torget? — Han har icke ännu kommit tillbaka derifrån. — När har eder broder återkommit från landet? — Han har återkommit derifrån klockan tio på aftonen.

103.

Har du varit länge hos honom? — Jag har varit hos honom omkring en timme. — Huru dags har du återkommit från din vän? — Jag har återkommit från honom klockan elfva på morgonen. — Huru länge tänker Ni stadna qvar på balen? — Jag tänker stadna der endast några timmar. — Huru länge har Engelsmannen blifvit qvar hos eder? — Han har blifvit qvar hos mig två timmar. — Tänker Ni stadna länge på landet? — Jag tänker stadna der öfver sommaren. — Huru länge hafva edra bröder qvarblifvit i staden? — De hafva qvarblifvit der öfver vintern. — Huru mycket är jag skyldig eder? — Ni är icke skyldig mig mycket. — Huru mycket är Ni skyldig eder skräddare? — Jag är skyldig honom endast fem thaler. — Huru mycket är du skyldig din skomakare? — Jag är skyldig honom sjuttio thaler. — Är jag skyldig eder något? — Ni är icke skyldig mig något. — Huru mycket är Fransmannen skyldig eder? — Han är skyldig mig mer än Ni. — Äro Engelsmännen skyldiga eder lika mycket som Spaniorerna? — Icke fullt så mycket. — Är jag lika mycket skyldig eder som min broder? — Ni är skyldig mig mera än han. — Äro våra vänner lika mycket skyldiga eder som vi? — J ären skyldiga mig mindre än de. — Hvarföre gifver Ni penningar åt handelsmannen? — Jag gifver honom penningar, emedan han har sålt mig halsdukar. — Hvarföre upptager Ni detta band? — Jag upptager det, emedan jag behöfver det. — Hvarföre lånar Ni denne man penningar? — Jag lånar honom penningar, emedan han behöfver dem. — Hvarföre studerar eder broder? — Han studerar, emedan han vill lära. — Hvarföre arbeta skräddarne? — De arbeta, emedan de behöfva penningar. — Är du ännu törstig? — Jag är icke mera törstig, emedan jag har redan druckit. — Äter Ni frukost, förrän Ni går ut? — Jag går ut, förrän jag äter frukost. — Hvad gör eder skomakare, innan han sopar sitt rum? — Han lagar mina stöflor och skor, innan han sopar rummet. — Huru länge tänker Ni blifva på balen i morgon? — Jag änker blifva qvar der till klockan tolf.

104.

Hvar bor Ni? — Jag bor vid den stora gatan. — Hvar bor eder fader? — Han bor hos sin vän. — Hvar bo edra bröder? — De bo vid Fredriksgatan No. 125. — Bor du hos din kusin? — Jag bor hos honom. — Bor Ni ännu, der Ni har bott? — Jag bor ännu der. — Bor eder vän ännu, der han har bott? — Han bor icke längre, der han har bott. — Hvar bor han nu? — Han bor nu vid Carlsgatan No. 6. — Hvar är eder broder? — Han är i trädgården. — Hvar har eder kusin gått? — Han har gått till trädgården. — Har Ni gått till spektaklet i går? — Jag har gått dit. — Har Ni sett min vän? — Jag har sett honom denna morgon. — Hvar har han gått? — Jag vet icke. — Har betjenten borstat mina kläder? — Han har borstat dem. — Har han sopat mitt rum? — Han har sopat det. — Huru länge har han blifvit kvar här? — Till middagen. — Huru länge har Ni skrivit? — Jag har skrivit till klockan tolf på natten. — Huru länge har jag arbetat? — Ni har arbetat till klockan fyra på morgonen. — Huru länge har du arbetat? — Jag har arbetat tills nu. — Har du att skriva ännu länge? — Jag har att skriva tills i öfvermorgon. — Har läkaren ännu länge att arbeta? — Han har att arbeta tills i morgon. — Måste jag stadna här länge? — Ni måste stadna här till Söndagen. — Måste min broder blifva länge hos eder? — Han måste blifva hos oss till Måndagen. — Huru länge måste jag arbeta? — Ni måste arbeta tills i öfvermorgon. — Har Ni ännu länge att tala? — Jag har att tala ännu en timme. — Huru länge har Ni blifvit hos edra vänner? — Jag har blifvit hos dem till andra dagen. — Har Ni blifvit länge i mitt rum? — Jag har blifvit der till detta ögonblick. — Har Ni att bo ännu länge i detta hus? — Jag har att bo der ännu länge. — Huru länge tänker Ni ännu att blifva hos oss? — Till Söndagen.

105.

Bor eder vän ännu hos eder? — Han bor icke längre hos oss. — Huru länge har han bott hos eder? — Han

har bott hos oss endast ett år. — Huru länge har Ni stadnat på balen? — Jag har stadnat der en timme. — Har Ni qvarblifvit i trädgården tills nu? — Jag har förblifvit der tills nu. — Har kaptenen kommit ända hit? — Han har kommit ända hit. — Huru länge har handelsmannen kommit? — Han har kommit ända till slutet af den lilla vägen. — Har Turken kommit ända till slutet af skogen? — Han har kommit ända dit. — Hvad gör Ni om morgonen? — Jag läser. — Och hvad gör Ni sedan? — Jag äter frukost och arbetar. — Äter Ni frukost innan Ni läser? — Nej, min herre, jag läser, innan jag äter frukost. — Spelar du i stället för att arbeta? — Jag arbetar i stället för att spela. — Går din broder till theatern? — Han går icke till theatern (på spektaklet). — Hvad har du gjort i afton? — Jag har varit på spektaklet. — Har du varit länge på theatern? — Jag har stadnat der blott några minuter. — Vill du vänta här? — Huru länge måste jag vänta? — Ni måste vänta, tills min fader återkommer. — Har någon kommit? — Någon har kommit. — Hvad har man velat? — Man har velat tala med eder. — Har man icke velat vänta? — Man här icke velat vänta. — Hvad säger Ni åt denne man? — Jag säger honom, att han måste vänta. — Har Ni väntat på mig länge? — Jag har väntat på eder en timme. — Har Ni kunnat läsa mitt bref? — Jag har kunnat läsa det, — Har Ni förstått det? — Jag har förstått det. — Har Ni visat det åt någon? — Jag har icke visat det åt någon.

106.

Har skomakaren kunnat laga mina stöflor? — Han har icke kunnat laga dem. — Hvarföre har han icke kunnat laga dem? — Emedan han har icke haft tid. — Har man kunnat finna mina guldknappar? — Man har icke kunnat finna dem. — Hvarföre har skräddaren icke kunnat laga min rock? — Emedan han har icke haft god tråd. — Hvarföre har Ni slagit hunden? — Emedan han har bitit mig. — Hvarföre dricker Ni icke? — Emedan jag icke är törstig. — Hvad har man velat säga? —

Man har icke velat säga någonting. — Hvad säger man för nytt på torget? — Man säger intet nytt. — Har man velat döda denne man? — Man har icke velat döda honom. — Vet Ni något nytt? — Jag vet intet nytt, men vår kusin har någonting nytt att säga mig. — Hvarföre har han icke sagt det i går? — Han har icke varit hos oss i går. — Har Ni velat tala med Engelsmannen? — Jag har icke velat tala med honom, jag kan icke Engelskan. — Har Engelsmannen förstått, hvad Ni har sagt honom? — Han har förstått nära allt. — Har Ni talat Tyska med honom? — Nej, jag har talat Engelska med honom.

107.

Har man stulit något af eder fader? — Man har stulit af honom alla hans goda böcker. — Har man stulit något af eder? — Man har stulit af mig allt mitt vin. — Stjäl du något? — Jag har aldrig stulit något. — Stjåla Ryssarne? — Nej, Ryssarne stjåla icke, de hafva aldrig stulit något. — Har man stulit af eder edra äpplen? — Man har stulit dem af oss. — Hvad har man stulit af mig? — Man har stulit af eder alla böcker, som Ni har köpt i går. — Vet Ni hvem har stulit dem? — Jag vet det icke. — När har man stulit af eder vagnen? — Man har stulit den af mig i förgår. — Har man någonsin stulit något af oss? — Man har aldrig stulit något af oss. — Har timmermannen druckit allt vin? — Han har druckit det allt. — Har eder lilla gosse sönderrifvit alla sina böcker? — Han har sönderrifvit dem alla. — Hvarföre har han sönderrifvit dem alla? — Emedan han icke vill studera. — Huru mycket har Ni förlorat? — Jag har förlorat alla mina penningar. — Vet Ni hvar min fader är? — Jag vet icke. — Har Ni icke sedt min bok? — Nej, jag har icke sedt den. — Vet Ni, huru man skrifver detta ord? — Man skrifver det sålunda. — Färgar Ni någonting? — Jag färgar min hatt. — Huru färgar Ni den? — Jag färgar den svart. — Huru färgen J edra kläder? — Vi färga dem gula.

108.

Låter eder kusin färga sin halsduk? — Han låter färga den. — Låter Ni färga eder kappsäck? — Jag låter färga den. — Huru låter Ni färga den? — Jag låter färga den brun. — Huru låter du färga dina strumpor? — Jag låter färga dem hvita. — Huru låter Fransmannen färga sin rock? — Han låter färga den hvit. — Låter han färga den röd? — Han låter färga den grå. — Huru hafva edra vänner låtit färga sina rockar? — De hafva låtit färga dem gröna. — Huru hafva Italienarne låtit färga sina vagnar? — De hafva låtit färga dem blå. — — Hvad har adelsmannen haft? — Han har haft två hattar, en hvit och en svart. — Har eder färgare redan färgat eder halsduk? — Han har färgat den. — Huru har han färgat den? — Han har färgat den grön. — Reser Ni någon gång? — Jag reser ofta. — Hvart tänker Ni resa i sommar? — Jag tänker resa till Tyskland. — Reser Ni icke till Italien? — Jag reser dit. — Reser du icke hellre till Sverige? — Nej, jag reser till Frankrike innan jag reser till Sverige. — Har Ni någonsin rest? — Jag har aldrig rest. — Hafva edra vänner för afsigt att resa till Holland? — De hafva för afsigt att resa dit. — När tänka de resa? — De tänka resa i öfvermorgon. — Har eder broder redan rest till Spanien? — Han har icke ännu rest dit. — När reser Ni? — Jag reser i morgon. — Hvad hafva Turkarne gjort? — De hafva bränt alla våra goda skepp. — Har Ni slutat alla edra bref? — Jag har slutat dem alla. — Huru långt har Ni rest? — Jag har rest ända till Tyskland. — Huru länge har Ni rest? — Jag har rest en hel månad. — Har han rest ända till Italien? — Han har rest ända till Italien. — Huru långt hafva Spaniorerna rest? — De hafva rest ända till London. — Huru långt har denne fattige man kommit? — Han har kommit ända hit. — Har han kommit ända till eder? — Han har kommit ända till vår fader.

109.

Hvem ropar mig? — Jag ropar eder. — Hvar är Ni? — Jag är på berget; kommer Ni upp? — Jag kommer

icke upp. — Hvar är Ni? — Jag är vid foten af berget; vill Ni komma ned? — Jag kan icke komma ned. — Hvarföre kan Ni icke komma ned? — Emedan jag har ondt i fötterna. — Hvar bor eder kusin? — Han bor på denna sidan af floden. — Hvar ligger berget? — Det ligger på andra sidan af floden. — Hvar är vår väns hus? — Det är på andra sidan om berget. — Är vår väns trädgård på denna eller på andra sidan om skogen? — Den är på andra sidan. — Är vårt magasin icke på andra sidan af gatan? — Nej, det är på denna sidan. — Hvar har Ni varit denna morgon? — Jag har varit på det stora berget. — Huru många gånger har Ni gått uppför berget? — Jag har tre gånger gått uppför det samma. — Är eder fader uppe eller nere? — Han är uppe. — Vill Ni gå upp? — Nej, jag kan icke gå upp nu. — Har Ni att säga honom någonting? — Jag vill återlemna honom de penningar, hvilka han har lånat mig i går. — Hafva grannens gossar återlemnad eder edra böcker? — De hafva återlemnad mig dem i går. — Åt hvem har Ni gifvit eder käpp? — Jag har gifvit den åt adelsmannen. — Åt hvem hafva adelsmännen gifvit sina handskar? — De hafva gifvit dem åt Engelsmännen. — Åt hvilka Engelsmän hafva de gifvit dem? — Åt dem, som Ni har sett hos mig denna morgon. — Åt hvilka män gifver Ni pennigar? — Jag gifver dem åt dem, som behöfva dem. — Åt hvilka barn har eder fader gifvit böcker? — Han har gifvit sådana åt dem, som hafva varit beskedliga.

110.

Har Ni fått någonting till skänks? — Jag har fått någonting. — Hvad har Ni fått för skänker? — Jag har fått vackra skänker. — Har eder lilla broder fått en skänk? — Han har fått flera. — Af hvem har han fått dem? — Han har fått dem af min fader. — Kommer Ni ifrån balen? — Jag kommer icke från balen, utan från spektaklet. — Hvarifrån kommer Irländaren? — Han kommer ifrån trädgården. — Kommer han ifrån densamma trädgård, hvarifrån Ni kommer? — Han kommer icke ifrån

densamma. — Från hvilken trädgård kommer han? — Han kommer ifrån vår gamla väns. — Hvarifrån kommer eder gosse? — Han kommer från theatern. — Huru mycket är denna vagn värd? — Den är värd femhundra thaler. — Är den här hästen lika mycket värd som den der? — Den är värd mera. — Huru mycket är min häst värd? — Den är värd lika mycket som eder väns. — Äro edra hästar lika mycket värda, som Fransmännens? — De äro icke värda lika mycket. — Huru mycket är denne knif värd? — Den är intet värd. — Är eder tjänare lika god som min? — Han är bättre än eder. — Är Ni lika god som eder broder? — Han är bättre än jag. — Är edert paraply lika mycket värdt som mitt? — Det är icke värdt så mycket. — Hvarföre är det icke värdt så mycket som mitt? — Emedan det icke är så vackert som edert. — Vill Ni sälja edra hästar? — Jag vill sälja dem. — Huru mycket äro de värda? — De äro värda tvåhundra gulden. — Vill Ni köpa dem? — Jag har redan köpt några hästar; jag har inga flera penningar. — Tänker eder fader köpa en häst? — Han tänker köpa en, men icke eder. — Hvarföre vill han icke köpa min? — Emedan den är för dyr. — När har Ni börjat att lära Svenskan. — Jag har börjat endast i går.

111.

Har Ni varit hos läkaren i går? — Jag har varit hos honom. — Hvad säger han? — Han säger, att han icke kan komma. — Hvarföre skickar han icke sin son? — Hans son går icke ut. — Hvarföre går han icke ut? — Emedan han är sjuk? — Har du haft min käpp? — Jag säger eder, att jag icke har haft den. — Har du sett den? — Jag har sett den. — Hvar är den? — Den ligger på stolen. — Har du haft min knif? — Jag säger eder, att jag icke har haft den. — Hvar har Ni lagt den? — Jag har lagt den på stolen. — Vill Ni söka den? — Jag har redan sökt den, men jag har icke funnit den. — Har Ni sökt mina handskar? — Jag har sökt dem, men jag har icke kunnat finna dem.

— Har eder tjenare min hatt? — Han har haft den, men han har den icke längre. — Har han borstat den? — Han har borstat den. — Ligga mina böcker på edert bord? — De ligga derpå. — Har du något vin? — Jag har blott litet; men jag vill gifva eder hvad jag har. — Vill Ni gifva mig något vatten? — Jag vill gifva eder sådant. — Har Ni mycket vin? — Jag har mycket. — Huru mycket är jag eder skyldig? — Ni är icke skyldig mig någonting. — Ni är alltför god; men Ni har lånat mig fyra thaler i går. — Skall jag gå efter vin? — Ni skall gå efter sådant. — Skall jag gå på balen? — Ni måste gå dit. — När måste jag gå dit. — Ni måste gå dit i afton. — Måste jag gå efter timmermannen? Ni måste gå efter honom. — Är det nödigt att gå till torget? — Det är nödigt att gå dit. — Hvad måste man göra, för att lära Svenskan? — Ni måste studera mycket. — Måste man studera mycket, för att lära Tyskan? — Man måste studera mycket. — Hvad skall jag göra. — Ni måste köpa en god bok. — Hvad måste han göra? — Han måste sitta stilla. — Hvad skola vi göra? — I skolen arbeta. — Måste Ni arbeta mycket, för att lära Arabiskan? — Jag måste arbeta mycket, för att lära den.

112.

Hvarföre skall jag arbeta? — Ni skall arbeta, för att hafva eder utkomst. — Hafva alla menniskor sin utkomst, när de arbeta? — Alla hafva sin utkomst. — Hvad behöfver Ni, min herre? — Jag behöfver kläde. — Huru mycket är denne hatt värd? — Den är värd tre thaler. — Behöfver Ni strumpor? — Jag behöfver sådana. — Huru mycket äro dessa strumpor värda? — De äro värda tolf skilling. — Är det allt hvad Ni behöfver? — Det är allt. — Behöfver Ni inga skor? — Jag behöfver inga. — Behöfver du mycket penningar? — Jag behöfver mycket. — Huru mycket måste du hafva? — Jag måste hafva sex thaler. — Huru mycket behöfver eder broder? — Han behöfver blott sex gulden. — Skall jag gå ut i afton? — Ni skall icke gå ut i afton. — Hvad skola vi göra: gå vi till theatern eller blifva vi hemma? — Jag

vet icke, hvad vi skola göra; jag tänker blifva qvar hemma. — Är det nödigt att tala Svenska? — Det är mycket nödigt att kunna den. — Huru länge sitter Ni redan här? — Jag sitter redan här mera än två timmar. — Hvarföre har Ni icke låtit säga mig, att Ni väntar på mig? — Jag har icke vetat, att Ni är redan hemma. — Huru länge har Ni väntat på min broder? — Jag har väntat på honom hela dagen, men han har icke kommit. — Skall jag säga honom, att Ni har varit här. — Ja, min herre, jag önskar, att Ni säger honom det.

113.

Hafva vi, hvad vi behöfva? — Vi hafva icke, hvad vi behöfva. — Hvad behöfva vi? — Vi behöfva ett vackert hus, en stor trädgård, en skön vagn, vackra hästar, åtskilliga tjenare och mycket penningar. — Är detta allt, hvad vi behöfva? — Det är allt, hvad vi behöfva. — Hvad skall jag göra? — Ni skall skrifva ett bref. — Till hvem skall jag skrifva? — Ni skall skrifva till eder vän. — Vill Ni säga eder fader, att jag väntar på honom här? — Jag vill säga honom det. — Hvad vill Ni säga eder vän? — Jag vill säga honom, att Ni har väntat på honom. — Vill Ni säga åt denne man, att han tager af sig hatten? — Jag har redan sagt honom det, men han vill icke. — Hvarföre vill han icke? — Han säger, att han har hufvudvärk. — Hvem har sagt eder, att jag har varit hos läkaren? — Min tjenare har sagt mig det. — Har han sett mig? — Han har sett eder. — Hvar har han sett mig? — Han har sett eder på gatan. — Har Ni redan sagt Engelsmannen, att jag vill tala med honom? — Jag har redan sagt honom det. — Vill han blifva qvar hemma och vänta på mig? — Han vill vänta på eder till klockan fyra. — Hvarföre har Ni icke väntet på mig; har jag icke sagt eder, att jag kommer? — Jag har väntat på eder mycket länge; men Ni har icke kommit. — Bor eder broder ännu i den gata, hvar vi hafva bott? — Han bor der icke längre. — Huru länge har Ni bott hos eder vän? — Jag har bott hos honom flera månader.

114.

Har Ni betalt edert bord? — Jag har betalt det. — Har eder fader betalt boken? — Han har betalt den. — Har jag betalt skräddaren för kläderna? — Ni har betalt honom därför. — Har du betalt höpmannen för hästen? — Jag har icke ännu betalt honom därför. — Hafva vi betalt våra handskar? — Vi hafva betalt dem. — Har eder kusin redan betalt sina stöflor? — Han har icke ännu betalt dem. — Betalar min broder eder, hvad han är eder skyldig? — Han betalar mig det. — Betalar Ni, hvad Ni är skyldig? — Jag betalar, hvad jag är skyldig. — Har Ni betalt bagaren? — Jag har betalt honom. — Har eder farbror betalt slagtdaren för köttet? — Han har betalt honom därför. — Har Ni utbetalt eder betjent hans lön? — Jag har utbetalt den åt honom. — Har eder herre utbetalt eder eder lön? — Han har utbetalt mig den. — När har han utbetalt eder den? — Han har utbetalt mig den i förgår. — Hvad begär Ni af denne man? — Jag begär min bok af honom. — Hvad begär denne gosse af mig? — Han begär penningar af eder. — Beder Ni mig om något? — Jag beder eder om en thaler. — Beder Ni mig om bröd? — Jag beder eder om sådant. — Bedja de fattige eder om pennigar? — De bedja mig derom. — Hvem beder Ni om penningar? — Jag vill bedja min far derom. — Af hvilka handelsmän begär Ni handskar? — Jag begär dem af dem, som bo vid Drottningsgatan. — Af hvilken snickare begär Ni stolar? — Jag begär dem af den, som Ni känner. — Hvad begär Ni af bagaren? — Jag begär bröd af honom. — Beder du mig om käppen? — Jag beder dig derom. — Beder han dig om boken? — Han beder mig derom. — Om hvilken bok har han bedt dig? — Han har bedt mig om den, hvilken Ni har läst. — Har Ni bedt Engelsmannen om sin häst? — Jag har bedt honom derom, men han har icke lust att låna mig den.

115.

Af hvem har Ni begärt socker? — Jag har begärt sådant af handelsmannen. — Hvem hafva de fattige bedt

om penningar? — De hafva bedt adelsmannen om sådana. — Hvilka adelsmän hafva de bedt om sådana? — De hafva bedt dem, som Ni känner. — Hvem betalar Ni för köttet? — Jag betalar slagtaren därför. — Hvem betalar eder broder för sina stöflor? — Han betalar skomakarne därför. — Hvem hafva vi betalt för brödet? — Vi hafva betalt våra bagare därför. — Om hvem har man talat? — Man har talat om eder vän. — Har man icke talat om läkarne? — Man har icke talat om dem. — Talar man icke om den man, om hvilken vi hafva talat? — Man talar om honom. — Har man talat om adelsmännen? — Man har talat om dem. — Har man talat om dem, om hvilka vi hafva talat? — Man har icke talat om dem, om hvilka vi hafva talat, utan om andra. — Har man talat om våra barn eller om våra grannars? — Man har hvarken talat om edra eller om edra grannars. — Om hvilka barn har man talat? — Man har talat om våra lärares. — Talar man om den bok, hvilken jag har skrifvit? — Man talar om den. — Hvarom hafven J talat? — Vi hafva talat om krig. — Talen J icke om fred? — Vi tala icke derom. — Är Ni nöjd med edra lärjungar? — Jag är nöjd med dem. — Huru studerar eder broder? — Han studerar väl. — Huru många lektioner har Ni studerat? — Jag har redan studerat femtio. — Är eder lärare nöjd med sin lärjunge? — Han är nöjd med honom. — Huru gammal är du? — Jag är icke fullt tio år gammal. — Lär du redan Tyskan? — Jag lär den redan. — Kan din broder Tyskan? — Han kan den icke. — Hvarföre lär han den icke? — Emedan han har icke tid att lära den. — Har eder son ett godt minne? — Hans lärare säger, att han har ett godt minne. — Är eder fader hemma? — Nej, han har rest, men min broder är hemma. — Har Ni att säga honom något? — Jag har något att tala med honom; vill Ni säga honom, att jag kommer till honom i en timme? — Jag vill säga honom det; skall han vänta på eder? — Ja, han skall vänta på mig. — Huru dags vill Ni komma tillbaka? — Jag tänker komma tillbaka i en timme. — Vill Ni icke gå upp till honom nu; han har icke tid att vänta på eder så länge; han måste gå ut.

Har Ni redan ätit middag? — Icke ännu. — Huru dags äter Ni middag? — Jag äter middag klockan sex. — Hos hvem äter Ni middag? — Jag äter middag hos en af mina vänner. — Hos hvem har Ni ätit middag i går? — Jag har ätit middag hos en af mina släktingar. — Hvad hafven J ätit? — Vi hafva ätit godt bröd, oxkött, äpplen ock kakor. — Hvad hafven J druckit? — Vi hafva druckit godt vin, godt öl och godt äppelvin. — Hvar äter eder farbror middag i dag? — Han äter middag hoss oss. — Huru dags äter eder fader qväll? — Han äter qväll klockan nio. — Äter Ni qväll tidigare än han? — Jag äter qväll senare än han. — Huru dags äter Ni frukost? — Jag äter frukost klockan tio. — Huru dags hafven J ätit qväll i går? — Vi hafva ätit qväll sent. — Hvad hafven J ätit? — Vi hafva ätit endast litet kött och en liten bit bröd. — När har eder broder ätit middag? — Han har ätit middag efter min fader. — Hvar går Ni? — Jag går till en af mina släktingar, för att äta qväll hos honom. — Äter Ni middag tidigt? — Vi äta Middag sent. — Vill du hålla mina handskar? — Jag vill hålla dem. — Vill han hålla min käpp? — Han vill hålla den. — Hvem har hållit eder hatt? — Min betjent har hållit den. — Vill Ni försöka att tala? — Jag vill försöka det. — Hareder broder någonsin försökt att skrifva themata? — Han har aldrig försökt det. — Har Ni någonsin försökt att göra en hatt? — Jag har aldrig försökt att göra en. — Hafva vi smakat detta öl? Vi hafva icke ännu smakat det. — Hvilket vin vill Ni smaka? — Jag vill smaka det, som Ni har smakat. — Hafva Ryssarne smakat detta bränvin? — De hafva smakat det. — Hafva de druckit mycket deraf? — De hafva icke druckit mycket deraf. — Vill Ni försöka denne tobak? — Jag har redan försökt den. — Huru finner Ni den? — Jag finner den god. — Hvarföre smakar Ni icke detta äppelvin. — Emedan jag icke är törstig. — Hvarföre smakar eder vän icke på detta kött? — Emedan han icke är hungrig. — Vill Ni icke smaka på denna kaka? — Jag vill smaka på den.

117.

Hvem söker Ni? — Jag söker den man, som har sålt mig en häst. — Söker eder slägtinge mig? — Han söker en af sina bekanta. — Söker Ni någon? — Jag söker en af våra grannar. — Hvem söker du? — Jag söker en af våra vänner. — Söker Ni en af mina tjenare? — Nej, jag söker en af mina. — Har Ni sökt att tala med eder farbror? — Jag har sökt att tala med honom. — Har Ni sökt att tala med min fader? — Jag har sökt att se honom. — Har Ni kunnat se honom? — Jag har icke kunnat se honom. — Efter hvem frågar Ni? — Jag frågar efter eder fader. — Efter hvem frågar du? — Jag frågar efter skräddaren. — Frågar denne man efter någon? — Han frågar efter eder. — Frågar man efter eder? — Man frågar efter mig. — Frågar man efter mig? — Man frågar icke efter eder, utan efter en af edra vänner. — Hvarom beder Ni mig? — Jag beder eder om litet kött. — Hvarom beder mig eder lilla broder? — Han beder eder om litet vin och vatten. — Bedder Ni mig om ett ark papper? — Jag beder eder om ett. — Huru många ark papper åstundar eder vän? — Han åstundar två. — Beder du mig om den lilla boken? — Jag beder eder derom. — Hvarom har eder kusin bedt? — Han har bedt om några äpplen och om ett litet stycke bröd. — Har han icke ännu ätit frukost? — Han har redan ätit frukost; men han är ännu hungrig? — Hvarom beder eder onkel? — Han beder om ett glas vin. — Hvarom beder Polacken? — Han beder om ett glas brännvin. — Har han icke ännu druckit? — Han har redan druckit; men han är ännu törstig.

118.

Märker Ni de män, som gå in i trädgården? — Jag varseblifver icke dem, som gå in i trädgården, men dem, som gå till torget. — Varseblifver du den man, som kommer? — Jag varseblifver honom icke. — Varseblifver Ni soldatens barn? — Jag varseblifver dem. — Hvad varseblifver Ni uppe på berget? — Jag varse-

blifver ett litet hus. — Varseblifver Ni icke skogen? — Jag varseblifver den också. — Märker Ni soldaterna, som gå till torget? — Jag märker dem. — Känner Ni den man, åt hvilken jag har lånat penningar? — Jag känner icke den, åt hvilken Ni har lånat, men jag känner den, som har lånat eder sådana. — Ser du de barn, som studera? — Jag ser icke dem, som studera, utan dem, som leka. — Märker Ni någonting? — Jag märker intet. — Har Ni varseblifvit mina föräldrars hus? — Jag har varseblifvit det. — Tycker Ni om en stor hatt? — Jag tycker icke om en stor hatt, men om ett stort paraply. — Hvad tycker Ni om att göra. — Jag tycker om att skrifva. — Ser Ni gerna dessa små gossar? — Jag ser dem gerna. — Tycker Ni om öl? — Jag tycker om det. — Tycker eder broder om äppelvin? — Han tycker icke om det. — Hvad tycka soldaterna om? — De tycka om öl och bränvin. — Tycker du om vin och öl? — Jag tycker om båda. — Studera dessa barn gerna? — De studera och leka gerna. — Läser och skrifver Ni gerna? — Jag läser och skrifver gerna. — Huru många gånger äter Ni om dagen? — Fyra gånger. — Huru ofta dricka edra barn om dagen? — De dricka flera gånger om dagen. — Dricker Ni lika ofta som de? — Jag dricker oftare. — Går Ni ofta på theatern? — Jag går dit understundom. — Huru ofta i månaden går Ni dit? — Jag går dit blott en gång i månaden. — Huru många gånger om året går eder kusin på balen? — Han går dit två gånger om året. — Går Ni dit lika ofta som han? — Jag går aldrig dit.

119.

Går Ni ofta till min onkel? — Jag går till honom sex gånger om året. — Tycker Ni om höns? — Jag tycker om höns, men jag tycker icke om fisk. — Hvad tycker Ni om? — Jag tycker om ett stycke bröd och om ett glas vin. — Hvad slags fisk tycker eder broder om? — Han tycker om gädda. — Lär Ni gera utantill? — Jag lär icke gerna utantill. — Lära edra lärjungar gerna utantill? — De studera gerna, men de lära icke gerna utantill. — Huru många skriföfningar gör Ni om dagen? —

Jag gör bara två, men jag gör dem väl. — Tycker Ni om kaffe och the? — Jag tycker om båda. — Läser Ni det bref, som jag har skrifvit eder? — Jag läser det. — Förstår Ni det? — Jag förstår det. — Förstår Ni den man, som talar med eder? — Jag förstår honom icke. — Hvarföre förstår Ni honom icke? — Jag förstår honom icke, emedan han talar för illa. — Kan denne man Tyskan? — Han kan den, men jag kan den icke. — Hvarföre lär Ni den icke? — Jag har icke tid att lära den. — Har Ni fått ett bref? — Jag har fått att. — Vill Ni svara derpå? — Jag vill svara derpå. — När har Ni erhållit det? — Jag har erhållit det klockan tio på morgonen. — Är Ni nöjd dermed? — Jag är icke missnöjd dermed. — Hvad skrifver eder vän till eder? — Han skrifver mig att han är sjuk. — Beder han eder om någonting? — Han beder mig om penningar. — Hvarföre beder han eder om pennigar? — Emedan han behöfver sådana. — Hvarom beder Ni mig? — Jag beder eder om de penningar, som Ni är skyldig mig. — Vill Ni vänta litet? — Jag kan icke vänta, emedan jag tänker resa i dag. — Huru dags tänker Ni resa? — Jag tänker resa klockan fem på aftonen. — Reser Ni till Tyskland? — Jag reser dit. — Reser Ni icke till Holland? — Jag reser icke dit. — Huru långt har eder broder rest? — Han har rest ända till London.

120.

Tänker Ni gå på theatern i afton? — Jag tänker gå dit, om Ni går dit. — Är eder fader sinnad att köpa denne häst? — Han är sinnad att köpa den, om han får sina penningar. — Ämnar eder kusin resa till England? — Han ämnar resa dit, om man betalar honom, hvad man är skyldig honom. — Tänker Ni gå på balen? — Jag tänker gå dit, om min vän går. — Tänker eder broder studera Tyskan? — Han tänker studera den, om han finner en god lärare. — Hurudant väder är det i dag? — Det är fult väder i dag. — Har det varit vackert väder i går? — Det har varit fult väder i går. — Är det varmt? — Det är mycket varmt. — Är det icke kallt? — Det är icke kallt. — Är det varmt eller kallt? — Det är hvarken varmt eller

kallt. — Har Ni varit på landet i förgår? — Jag har icke varit der. — Tänker Ni fara till landet i morgon? Jag tänker fara dit, om vädret är vackert. — Är der kallt i dag? — Det är mycket kallt i dag? — Hvarföre har Ni icke skrifvit till eder kusin. — Jag har icke skrifvit till honom, emedan jag har haft ondt i ett finger.

121.

Är det ljusst i edert rum? — Det är icke ljusst der. — Vill Ni arbeta i mitt? — Jag vill arbeta der. — Är det ljusst der? — Det är ganska ljusst der. — Kan Ni arbeta i edert lilla rum? — Jag kan icke arbeta der, emedan det är för mörkt. — Hvar är det för mörkt? — I mitt lilla rum. — Är det torrt på gatan? — Det är vått der. — Är det fuktigt väder? — Vädret är icke fuktigt. — Är det torrt väder? — Det är alltför torrt. — Är det månsken? — Det är intet månsken, det är mycket fuktigt. — Hvarföre är det torrt väder? — Emedan vi hafva för mycket solsken och intet regn. — När går Ni till landet? — Jag tänker fara dit i morgon, om vädret är vackert och vi icke få regn. — Om hvad talar eder onkel? — Han talar om det vackra vädret — Talen J om regnet? — Vi tala derom. — Hvarom tala dessa män? — De tala om godt och dåligt väder. — Tala de icke om vinden? — De tala äfven derom. — Talar Ni om min onkel? — Jag talar icke om honom. — Om hvem talar Ni? — Jag talar om eder och om edra föräldrar. — Frågar Ni efter någon? — Jag frågar efter eder onkel; är han hemma? — Nej, han är icke hemma, han är hos en af sina vänner.

122.

Älskas Ni af eder onkel? — Jag älskas af honom. — Älskas eder broder af honom? — Han älskas af honom. — Af hvem älskas jag? — Du älskas af dina föräldrar. — Älskas vi? — Vi älskas. — Af hvem älskas vi? — J älskens af edra vänner. — Älskas dessa herrar? — De älskas. — Af hvem älskas de? — De älskas af oss och våra goda

vänner. — Af hvem ledes den blinde? — Han ledes af mig. — Hvert leder Ni honom? — Jag leder honom hem. — Af hvem tadlas vi? — Vi tadlas af våra fiender. — Hvarföre tadlas vi af dem? — Emedan de icke älska oss. — Straffens J af eder lärare? — Vi straffas icke af honom, emedan vi äro flitiga och beskedliga. — Höras vi? — Vi höras. — Af hvem höras vi? — Vi höras af våra grannar. — Höres läraren af sina lärjungar? — Han höres af dem. — Hvilka barn berömmas? — De, som äro snälla, berömmas. — Hvilka straffas? — De, som äro lata och obeskedliga. — Berömmas eller tadlas vi? — Vi hvarken berömmas eller tadlas. — Älskas vår vän af sina lärare? — Han älskas och berömmas af dem, emedan han är flitig och beskedlig; men hans broder föraktas af sina, emedan han är lat och obeskedlig. — Straffas han någon gång? — Han straffas alla morgnar och aftnar. — Blir Ni någon gång straffad? — Jag blir det aldrig; jag älskas och belönas af mina goda lärare. — Blifva dessa barn aldrig straffade? — De blifva det aldrig, emedan de äro flitiga och snälla; men dessa blifva det mycket ofta, emedan de äro lata och obeskedliga.

123.

Hvem belönas och hvem straffas? — Skickligt folk belönas, aktas och berömmes; men okunnigt folk tadlas och föraktas. — Hvem älskas och hvem hatas? — Den, som är flitig och god, älskas; och den, som är lat och obeskedlig, hatas. — Måste man vara beskedlig, för att blifva älskad? — Man måste vara beskedlig och flitig. — Hvad måste man göra, för att blifva belönad? — Man måste vara skicklig och studera mycket. — Hvarföre älskas dessa barn? — De älskas, emedan de äro snälla. — Äro de snällare än vi? — De äro icke snällare, men flitigare än J. — Är eder broder lika flitig som min. — Han är lika flitig som han; men eder broder är beskedligare än han. — Vet Ni någonting nytt? — Jag vet intet nytt. — Talar man icke om krig? — Man talar icke derom. — Hvarom talar man? — Man talar om fred. — Hvad säger man? — Man säger, att fienden

är slagen. — Blifver Ni förstådd af edra lärjungar? — Jag blifver förstådd af dem. — Får du ofta skänker? — Jag får sådana om jag är snäll. — Blifven J ofta belönade? — Vi belönas, om vi studera bra och äro flitiga. — Är eder lärare sinnad att belöna eder? — Han är sinnad att göra det, om vi studera bra. — Hvad ämnar han gifva eder, om J studeren bra? — Han ämnar gifva oss en bok. — Har han redan gifvit eder en bok? — Han har redan gifvit oss en.

124.

Har Ni redan ätit middag? — Jag har redan ätit middag, men jag är ännu hungrig. — Hvad har han sagt? — Han har sagt att han icke vill se eder. — Hvarföre vill han icke se mig? — Emedan Ni är obeskedlig. — Har eder broder blifvit älskad af sina vänner? — Han har blifvit älskad af dem. — Har barnet blifvit älskadt af sina föräldrar? — Det har blifvit älskadt af dem. — Hvem har blifvit sökt af våra vänner? — Den främmande har blifvit sökt af dem. — Har hunden blifvit slagen? — Den har blifvit slagen. — Af hvem har han blifvit slagen? — Han har blifvit slagen af grannens gosse. — Hafva barnen blifvit bitna? — De hafva blifvit bitna af eder läkares hund. — Har Ni redan hört, att fienderne ha blifvit slagne? — Ja, jag har hört det. — Äro edra rockar sönderslitna? — De äro sönderslitna, man måste bära dem till skraddaren. — Är rocken gjord? — Rocken är icke ännu gjord. — Äro stöflorna redan lagade? — Icke ännu; skomakaren har icke haft tid, att laga dem. — Är skjortan tvättad? — Den är icke ännu tvättad. — Äro våra skjortor redan tvättade? — De äro tvättade. — Hvertill behöfver Ni papper? — Jag behöfver det, för att skrifva ett bref. — Till hvem vill Ni skrifva? — Jag vill skrifva till de vänner, af hvilka jag älskas. — Är brefvet redan skrifvet? — Brefvet är icke ännu skrifvet, men jag vill skrifva det ännu i dag.

125.

Åker Ni gerna? — Jag rider gerna. — Har eder kusin någonsin ridit? — Han har aldrig ridit. — Har Ni ridit i förgår? — Jag har ridit i dag. — Hvart har Ni ridit? — Jag har ridit till landet. — Rider eder broder lika ofta som Ni? — Han rider oftare än jag. — Har du någonsin ridit? — Jag har aldrig ridit. — Vill du åka till landet i dag? — Jag vill åka dit. — Reser Ni gerna? — Jag reser gerna. — Reser Ni gerna om vintern? — Jag reser icke gerna om vintern; jag reser gerna om sommarn och om hösten. — Är det godt resväder om våren? — Det är godt resväder om våren och om hösten; men det är dåligt resväder om sommarn och om vintern. — Har Ni någonsin rest om vintern? — Jag har ofta rest om vintern och om sommarn. — Reser eder broder ofta? — Han reser icke mera; han har fordom rest mycket. — När tycker Ni om att rida? — Jag tycker om att rida på morgonen efter frukosten. — Har Ni någonsin rest till Wien? — Jag har aldrig rest dit. — Hvart har eder broder rest? — Han har rest till London. — Reser han någon gång till Berlin? — Han har rest dit fordom. — Hvad säger han om detta land? — Han säger, att det är dyrt att resa i Tyskland. — Har Ni varit i Dresden? — Jag har varit der. — Har Ni stadnat der länge? — Jag har varit der två år. — Hvad säger Ni om detta lands folk? — Jag säger, att det är godt folk. — Är eder broder i Dresden? — Nej, min herre, han är i Wien. — Lefver man godt in Wien? — Man lefver der godt.

126.

Har Ni varit i London? — Jag har varit der. — Lefver man godt der? — Man lefver der godt, men det är dyrt. — Är det dyrt att lefva i Paris? — Man lefver der godt och det är icke dyrt. — Hos hvem har Ni varit denna morgon? — Jag har varit hos min onkel. — Hvart går Ni nu? — Jag går till min broder. — Är eder broder hemma? — Jag vet icke. — Har Ni redan varit hos den Engelska kaptenen? — Jag har icke ännu varit

hos honom. — När tänker Ni gå till honom? — Jag tänker gå till honom i afton. — Huru ofta har eder broder varit i London? — Han har varit der tre gånger. — Reser Ni gerna i Frankrike? — Jag reser gerna der, emedan man finner der godt folk. — Reser eder vän gerna i Holland? — Han reser icke gerna der, emedan man lefver dåligt der. — Reser Ni gerna i Italien? — Jag reser gerna der, emedan man lefver der godt och man finner der godt folk; men vägarne äro icke särdeles goda der. — Resa Engelsmännen gerna i Spanien? — De resa gerna der; men de finna vägarne alltför dåliga. — Hvad är det för väder? — Det är mycket fult väder. — Blåser det? — Det blåser mycket. — Har det varit stormigt i går? — Det har varit stormigt. — Har Ni farit till landet i går? — Jag har icke farit dit, emedan vädret var stormigt. — Går Ni till torget denna morgon? — Jag går dit, om det icke är för stormigt. — Ämnar Ni fara till Tyskland i detta år? — Jag tänker fara dit, om vädret är icke för fult. — Tänker Ni äta frukost med mig denna morgon? — Jag tänker äta frukost med eder, om jag är hungrig.

127.

Går Ni gerna till fots? — Jag går icke gerna till fots, utan jag tycker om att åka, när jag reser. — Vill Ni gå till fots? — Jag kan icke gå, emedan jag är för trött. — Reser Ni till Italien till fots? — Man kan icke resa der till fots, emedan vägarne äro för dåliga. — Äro vägarne der lika dåliga om sommarn som om vintern? — De äro värre om vintern än om sommarn. — Går Ni ut i dag? — Jag går icke ut, emedan det regnar. — Har det regnat i går? — Det har icke regnat. — Har det snögat? — Det har icke snögat. — Hvarföre går Ni icke till torget? — Jag går icke dit, emedan det snögar. — Vill Ni hafva ett paraply? — Om Ni har ett, så vill jag taga det. — Hvad är det för väder? — Det åskar och blixtrar. — Är det solsken? — Det är intet solsken, det är dimmigt. — Hör Ni åskan? — Jag hör den. — Huru länge har Ni hört åskan? — Jag har hört den ända till klockan

fyra på morgonen. — Är det vackert väder? — Nej, det blåser mycket och åskan går häftigt. — Regnar det? — — Det regnar mycket häftigt. — Far Ni till landet? — — Huru kan jag fara till landet, ser Ni icke, huru det blixtrar? — Snögar det? — Det snögar icke, men det haglar. — Haglar det? — Det haglar icke, men åskan går ganska häftigt. — Hafva vi solsken? — Vi hafva mycket solsken; solen skiner mig i ögonen. — Är det vackert väder? — Det är ganska fult väder; det är ganska mörkt och solen skiner icke.

128.

Har eder broder ätit något i går afton? — Han har ätit ett litet stycke oxkött och en bit bröd. — Har han icke druckit? — Han har också druckit. — Hvad har han druckit? — Han har druckit ett stort glas vatten och ett litet glas vin. — Huru länge har Ni blifvit qvar hos honom? — Jag har blifvit qvar hos honom ända till midnatten. — Har Ni bedt honom om något? — Jag har icke bedt honom om något. — Har han gifvit eder något? — Han har icke gifvit mig något. — Om hvem hafven J talat? — Vi hafva talat om eder. — Hafven J berömt oss? — Vi hafva icke berömt eder, vi hafva klandrat eder. — Hvarföre hafven J klandrat oss? — Emedan J icke studeren väl. — Hvarom har eder broder talat? — Han har talat om sina böcker, sina hus och sina trädgårdar. — Hvem är hungrig? — Min väns lilla gosse är hungrig. — Hvem har druckit mitt vin? — Ingen har druckit det. — Har du redan varit i mitt rum? — Jag har redan varit der. — Huru finner du mitt rum? — Jag finner det vackert. — Kan Ni arbeta der? — Jag kan icke arbeta der, emedan det är för mörkt.

129.

Har Ni varit hemma i morse? — Jag var icke hemma. — Hvar var Ni? — Jag var på torget. — Hvar var Ni i går? — Jag var på theatern. — Var du lika flitig som din broder? — Jag var lika flitig som han, men han var

skickligare än jag. — Hvar har Ni varit? — Jag har varit hos den Engelske läraren. — Var han hemma? — Han var icke hemma. — Hvar var han? — Han var på balen. — Har Ni varit hos den Spanska kocken? — Jag har varit hos honom. — Har han redan köpt sitt kött? — Han har redan köpt det. Han köpte det i går. — Har Ni gifvit boken åt min broder? — Jag har gifvit det åt honom. — Har du gifvit mina böcker åt mina lärjungar? — Jag har gifvit dem åt dem. — Voro de nöjda dermed? — De voro mycket nöjda dermed. — Hade eder kusin lust att lära Tyskan? — Han hade lust att lära den. — Har han lärt den? — Han har icke lärt den. — Hvarföre har han icke lärt den? — Emedan han har icke haft nog mod. — Har Ni varit hos min fader? — Jag har varit hos honom. — Har Ni talat med honom? — Jag har talat med honom. — Har skomakaren redan burit stöflorna till eder? — Han har redan burit dem till mig. — Har Ni betalat honom för dem? — Jag har betalat honom för dem. — Har Ni någonsin varit i London? — Jag har varit der flera gånger. — Hvad gjorde Ni der? — Jag lärde mig Engelskan der. — Tänker Ni fara dit ännu en gång? — Jag tänker fara dit i våren. — Lefver man godt der? — Man lefver godt der, men det är dyrt. — Var eder lärare nöjd med sin lärjunge? — Han var nöjd med honom. — Voro föräldrarne nöjda med sina barn? — De voro mycket nöjda med dem. — Var läraren nöjd med denne lilla gosse? — Han var icke nöjd med honom. — Hvarföre var han icke nöjd med honom? — Emedan han var mycket försumlig.

130.

Voro de fattigas barn lika skickliga, som de rikas? — De voro skickligare, emedan de arbetade mera. — Älskade Ni eder lärare? — Jag älskade honom, emedan han älskade mig. — Har han gifvit eder något? — Han har gifvit mig en god bok, emedan han var nöjd med mig. — Hvem älskar Ni? — Jag älskar mina föräldrar och lärare. — Älska edra lärare eder? — De älska oss,

emedan vi äro flitiga och lydiga. — Älskade denne man sina föräldrar? — Han älskade dem. — Älskade hans föräldrar honom? — De älskade honom, emedan han aldrig var olydig. — Huru länge arbetade Ni i går afton? — Vi arbetade till klockan tio. — Arbetade eder kusin också? — Har arbetade också. — Har du sett min onkel? — Jag har sett honom denna morgon. — Hade han mycket penningar? — Han hade mycket. — Hade edra föräldrar många vänner? — De hade många. — Hafva de ännu några? — De hafva ännu några. — Hade Ni vänner? — Jag hade sådana, emedan jag hade penningar. — Har Ni ännu några? — Jag har nu inga mera, emedan jag har icke några penningar mera. — Hvar var eder broder? — Han var i trädgården. — Hvar voro hans tjenare? — De voro i huset. — Hvar voro vi? — Vi voro i ett godt land och hos ett godt folk. — Hvar voro Engelsmännen? — De voro på Ryssarnes skepp. — Hvar voro Svenskarne? — De voro i sina vagnar. — Voro bönderna på fältet? — De voro der. — Voro förvaltarne i skogarne? — De voro der. — Hvem var i magasinet? — Handelsmännen voro der.

131.

Hurudant väder var det? — Det var mycket fult väder. — Bläste det? — De blåste och var ganska kallt. — Var det dimmigt? — Det var vackert väder. — Var det vackert väder? — Det var vackert väder, men för varmt. — Hurudant väder var det i förgår? — Det var mycket mörkt och kallt. — Är det vackert väder nu? — Det är hvarken vackert eller fult väder. — Är det för varmt? — Det är hvarken för varmt eller för kallt. — Var det stormigt i går? — Det var mycket stormigt. — Var det torrt väder? — Det var för torrt väder, men i dag är det för fuktigt. — Gick Ni på balen i går? — Jag gick icke, emedan det var fult väder. — Var Ni sinnad att sönderrifva mina böcker? — Jag var icke sinnad att sönderrifva dem, utan att bränna dem.

132.

Hvarföre arbetade Ni? — Jag arbetade, för att lära Tyskan. — Var du sinnad att lära dig Engelskan? — Jag var sinnad att lära den, men jag hade ingen lärare. — Ämnade eder broder köpa en vagn? — Han ämnade köpa en, men han hade inga penningar. — Hvarföre älskade Ni denne man? — Jag älskade honom, emedan han älskade mig. — Har Ni redan sett kaptenens son? — Jag har redan sett honom. — Talade han Fransyskan? — Han talade Engelskan. — Hvar var Ni då? — Jag var i Tyskland. — Talade Ni Tyska eller Engelska? — Jag talade hvarken Tyska eller Engelska, jag talade Fransyska. — Talade Tyskarne Fransyska? — Först talade de Tyska, sedan Fransyska. — Talade de lika bra som Ni? — De talade fullkomligt lika bra som Ni och jag. — Hvad gör Ni på aftonen? — Jag arbetar så snart jag har ätit qväll. — Och hvad gör Ni sedan? — Sedan sofver jag. — När dricker Ni? — Jag dricker så snart jag har ätit. — När sofver Ni? — Jag sofver så snart jag har ätit qväll. — Talar Ni Tyska? — Jag talade den fordom. — Tager du af dig hatten, så snart du har aftagit din rock? — Jag aftager min hatt, så snart jag har aftagit mina kläder. — Hvad gör Ni efter frukosten? — Så snart jag har ätit frukost, går jag ut. — Sofver Ni? — Ni ser, att jag icke sofver. — Sofver din broder ännu? — Han sofver ännu. — Har Ni sökt att (få) tala med min onkel? — Jag har icke sökt att tala med honom. — Talade han med eder? — Så snart han såg mig, talade han med mig. — Äro edra föräldrar ännu i lifvet? — De lefva ännu. — Är eder väns broder ännu i lifvet? — Han är icke mer i lifvet.

133.

Har Ni talat med handelsmannen? — Jag har talat med honom. — Hvar har Ni talat med honom? — Jag har talat med honom hemma hos mig. — Hvad sade han? — Han gick bort, utan att säga något. — Kan Ni arbeta, utan att tala? — Jag kan arbeta, men icke studera Tys-

kan, utan att tala. — Talar Ni högt, när Ni studerar Tyskan? — Jag talar högt. — Kan Ni förstå mig? — Jag kan förstå eder, när Ni talar högt. — Vill du gå efter vin? — Jag kan icke gå efter vin utan penningar. — Har Ni köpt hästar? — Jag kan icke köpa utan penningar. — Har eder fader äntligen ankommit? — Han har ankommit. — När ankom han? — I morse klockan fyra. — Har eder kusin äntligen rest? — Han har icke ännu rest. — Har Ni äntligen funnit en god lärare? — Jag har äntligen funnit en. — Lär Ni äntligen Engelskan? — Jag lär den. — Hvarföre har Ni icke ännu lärt den? — Emedan jag icke har haft en god lärare. — Väntar Ni på någon? — Jag väntar på min lärare. — Kommer han äntligen? — Ni ser, att han icke ännu kommer. — — Har Ni hufvudvärk? — Nej, jag har ondt i ögonen. — Har Ni bortgifvit något? — Jag har icke bortgifvit något. — Hvad har eder onkel bortgifvit? — Han har bortgifvit sina gamla kläder. — Har du bortgifvit något? — Jag har ingenting bortgifvit. — Har han gifvit bort sina gamla stöflor och sina gamla skor? — Han har bortgifvit dem.

134.

Hvarföre har detta barn blifvit berömdt? — Det har blifvit berömdt, emedan det har studerat bra. — Har Ni någonsin blifvit berömd? — Jag har ofta blifvit berömd. — Hvarföre har detta andra barn blifvit straffadt? — Det har blifvit straffadt, emedan det har varit lat och obeskedligt. — Har detta barn blifvit belönadt? — Det har blifvit belönadt, emedan det har arbetat bra. — När blef denne man straffad? — Han blef straffad förliden månad. — Hvarföre hafva vi blifvit aktade? — Emedan vi hafva varit flitiga och lydiga. — Hvarföre hafva dessa menniskor blifvit hatade? — Emedan de hafva varit olydiga. — Älskades Ni, då Ni var i Dresden? — Jag hatades icke. — Aktades eder broder, då han var i London? — Han älskades och aktades. — När var Ni i Spanien? — Jag var der, när Ni var der. — Hvem älskades och hvem hatades? — De, som voro beskedliga,

flitiga och lydiga, älskades, och de, som voro obeskedliga, lata och olydiga, straffades, hatades och föraktades. — Hvad måste man göra, för att icke föraktas? — Man måste vara flitig och beskedlig. — Var Ni i Berlin, då konungen var der? — Jag var der, då han var der. — Var eder morbroder i London, då jag var der? — Han var der, då Ni var der. — Hvar var Ni, när jag var i Dresden? — Jag var i Paris. — Hvar var eder fader, när Ni var i Wien? — Han var i England. — Huru dags åt Ni frukost, när Ni var i Sverige? — Jag åt frukost klockan tio på morgonen. — Arbetade eder broder, när Ni arbetade? — Han arbetade.

135.

Hvad har det blifvit af eder vän? — Han har blifvit advokat. — Hvart har eder kusin tagit vägen? — Han har blifvit soldat. — Blef eder onkel sjuk? — Han blef sjuk, och jag blef hans efterträdare i hans embete. — Hvarföre arbetade denne man icke? — Han kunde icke, emedan han blef sjuk. — Har han blifvit frisk? — Han har tillfrisknat. — Hvad har det blifvit af honom? — Han har blifvit handelsman. — Hvad har det blifvit af hans barn? — Hans barn hafva blifvit män. — Hvad har det blifvit af eder son? — Han har blifvit en stor man. — Har han blifvit en lärd? — Han har blifvit en lärd. — Hvart har Engelsmannen tagit vägen? — Jag vet icke, hvart han har tagit vägen. — Har Ni rifvit sönder det? — Jag har icke rifvit sönder det. — Hvart har eder granne tagit vägen? — Jag vet icke, hvart han har tagit vägen. — Ryckte man boken utur edra händer? — Man ryckte den ur mina händer. — När har eder fader afrest? — Han har afrest förliden Tisdag. — Hvilken väg har han tagit? — Han har tagit vägen till Berlin. — När var Ni i Dresden? — Jag var der förlidet år. — Blef Ni länge der? — Jag blef der omkring en månad. — Har min broder betalat eder? — Han har förlorat alla sina penningar, så att han icke kunde betala mig.

Lärde eder kusin Tyskan? — Han blef sjuk, så att han ickå kunde lära den. — Har eder broder lärt den? — Han hade ingen god lärare, så att han icke kunde lära den. — Går Ni på balen i afton? — Jag har ondt i fötterna, så att jag icke kan gå dit. — Förstod Ni denne Engelsman? — Jag kan icke Engelskan, så att jag icke kunde förstå honom. — Har Ni köpt denne häst? — Jag hade icke några penningar, så att jag icke kunde köpa den. — Går Ni till landet till fots? — Nej, jag vill åka dit. — Har Ni sett den man, af hvilken jag har fått en skänk? — Jag har icke sett honom. — Har Ni sett den vackra häst, om hvilken jag har talat med eder? — Jag har sett den. — Har eder onkel sett de böcker, hvarom Ni har talat med honom? — Han har sett dem. — Har Ni sett den man, hvilkens barn hafva blifvit straffade? — Jag har icke sett honom. — Med hvem talade Ni, då Ni var på theatern? — Jag talade med den man, hvilkens broder har dödat min vackra hund. — Har Ni sett den lilla gosse, hvilkens fader har blifvit advokat? — Jag har sett honom. — Hvem har Ni sett på balen? — Jag har sett de menniskor, hvilkas hästar, och dem, hvilkas vagn Ni har köpt. — Hvem ser Ni nu? — Jag ser den man, hvilkens tjennare har slagit sönder min spegel. — Har Ni hört den man, hvilkens vän har lånat mig penningar? — Jag har icke hört honom. — Hvem har Ni hört? — Jag har hört den Franska kapten, hvilkens son är min vän. — Har du borstat den rock, om hvilken jag har talat med dig? — Jag har icke ännu borstat den. — Har Ni fått de penningar, hvaraf Ni är i behof? — Jag har fått dem. — Har jag det papper, som jag behöfver? — Ni har det. — Har eder broder de böcker, af hvilka han var i behof? — Han har dem. — Hafven J talat med den läkare, hvilkens son har studerat Tyskan? — Jag har talat med honom. — Har du sett de arma menniskor, hvilkas hus hafva nedbrunnit? — Jag har sett dem. — Hafven J läst de böcker, som jag lånade eder? — Vi hafva läst dem. — Hvad säger Ni derom? — Vi säga att de äro mycket

vackra. — Hafva edra barn hvad de behöfva? — De hafva hvad de behöfva.

137.

Om hvilken man talar Ni? — Jag talar om den, hvilbens broder har blifvit soldat. — Om hvilka barn talade Ni? — Vi talade om dem, hvilkas föräldrar äro lärde. — Hvilken bok har Ni läst? — Jag har läst den, hvarom jag talade med eder i går. — Hvilket papper har eder kusin? — Han har det, hvaraf han är i behof. — Hvad för fisk har Ni ätit? — Jag har ätit dem, hvilka Ni icke tycker om. — Hvilka böcker behöfver Ni? — Jag behöfver dem, om hvilka Ni har talat med mig. — Är Ni icke i behof af dem, som jag läser? — Jag är icke i behof af dem. — Behöfver någon de rockar, om hvilka min skräddare har talat med mig? — Ingen behöfver dem. — Ser Ni de barn, åt hvilka jag har gifvit kakor? — Jag ser icke dem, åt hvilka Ni har gifvit kakor, utan dem, hvilka Ni har straffat. — Åt hvem gaf Ni penningar? — Jag gaf sådana åt dem, som hade gifvit mig sådana. — Åt hvilka barn måste man gifva böcker? — Man måste gifva dem åt dem, som lära väl samt äro beskedliga och lydiga. — Åt hvem gifver Ni att äta och att dricka? — Åt dem, som äro hungriga och törstiga. — Gaf Ni något åt de barn, som äro lata? — Jag gaf dem ingenting. — Huru dant var vädret, när Ni gick ut? — Det regnade och blåste mycket. — Gaf Ni kakor åt edra barn? — De hafva icke studerat väl, så att jag icke gifver dem någonting.

138.

Har Ni burit hit den bok, som Ni har lofvat mig? — Jag har glömt det. — Har eder morbroder burit till eder de näsdukar, som han har lofvat eder? — Han har glömt att bära dem till mig. — Har Ni skrifvit till eder vän? — Jag har icke ännu haft tid, att skrifva till honom. — Har Ni glömt att skrifva till eder släkting? — Jag har icke glömt att skrifva till honom. — Hvem tillhör detta

hus? — Det tillhör den Engelska kapten, hvilkens son har skrifvit ett bref till oss. — Tillhöra dessa penningar dig? — De tillhöra mig. — Af hvem har du fått dem? — Jag har fått dem af de män, hvilkas barn Ni har sett. — Hvem tillhöra dessa skogar? — De tillhöra konungen. — Vet Ni, hvem dessa vackra hästar tillhöra? — De tillhöra åt Engelsmannen, hvilken Ni har sett hos oss i går.

139.

Hvems hästar är detta? — Det är våra. — Har Ni sagt åt eder broder, att man väntar på honom här? — Jag har glömt att säga honom det. — Är det eder fader eller min, som har farit till landet? — Det är min. — Är det eder bagare eller min väns, som har sålt bröd på kredit åt eder? — Det är vår. — Är detta eder son? — Det är icke min, utan min väns. — Hvar är eder? — Han är i Dresden. — Passar eder detta kläde? — Det passar mig icke; har Ni intet annat? — Jag har annat, men det är dyrare än detta. — Vill Ni visa mig det? — Jag vill visa eder det. — Passa dessa stöflor åt eder onkel? — De passa icke åt honom, emedan de äro för dyra. — Är detta de stöflor, om hvilka Ni har talat med oss? — Det är desamma. — Hvems skor är detta? — De tillhöra den herre, som Ni har sett hos mig denne morgon. — Behager Ni komma med? — Jag behagar icke. — Behagar Ni gå till torget? — Det anstår mig icke att gå dit. — Hvad behagar Ni, min herre? — Jag frågar efter eder fader; är han hemma? — Nej, min herre, han har gått ut. — Vill Ni vänta, tilldess han kommer tillbaka? — Jag har icke tid att vänta. — Säljer denne köpman på kredit? — Han säljer icke på kredit. — Behagar det eder att köpa för kontanta penningar? — Det behagar mig icke. — Hvar har Ni köpt dessa vackra knifvar? — Jag har köpt dem hos den handelsmannen, hvilkens bod Ni har sett i går. — Har han sålt eder dem på kredit? — Han har sålt mig dem för kontanta penningar.

140.

Har denne man försökt att tala med konungen? — Han har försökt att få tala med honom, men det har icke lyckats honom. — Har det lyckats eder, att skrifva ett bref? — Det har lyckats mig. — Har det lyckats dessa handelsmän, att sälja sina hästar? — Det har icke lyckats dem. — Har Ni försökt att göra rent mitt bläckhorn? — Jag har försökt det, men det har icke lyckats mig. — Lyckas det edra barn att lära Engelskan? — Det lyckas dem. — Är det vin i detta fat? — Det är sådant deri. — Är det bränvin i detta glas? — Det är intet sådant deri. — Är det vin eller vatten deri? — Det är hvarken vin eller vatten deri. — Hvad är deri? — Det är ättika deri. — Är det folk i edert rum? — Det är något der. — Är någon i magasinet? — Ingen är der. — Var det mycket folk på theatern? — Det var ganska mycket der. — Är det många barn, som icke vilja leka? — Det finnes många, som icke vilja studera, men icke många, som icke vilja leka. — Har du gjort ren min koffert? — Jag har försökt att göra den ren, men det har icke lyckats mig. — Tänker Ni köpa ett paraply? — Jag tänker köpa ett, om handelsmannen säljer mig det på kredit. — Tänker Ni behålla mitt? — Jag tänker gifva er det tillbaka, om jag köper ett. — Har Ni återlemnadt böckerna åt min broder? — Jag har icke ännu återlemnadt dem åt honom. — Huru länge tänker Ni behålla dem? — Jag tänker behålla dem, till dess jag har läst dem. — Huru länge tänker Ni behålla min häst? — Jag tänker behålla den, tills min fader återkommer. — Har Ni rengjort min knif? — Jag har icke ännu haft tid, men jag vill göra det på ögonblicket. — Har Ni gjort upp eld? — Icke ännu; men jag vill göra det straxt. — Hvarföre har Ni icke arbetat? — Jag har icke ännu kunnat. — Hvad hade Ni att göra? — Jag hade att rengöra edert bord och att laga edra strumpor.

141.

Hvarföre gifver denne officer denne man ett svärdsstick? — Han gifver honom ett svärdsstick, emedan denne har

gifvit honom en örfil. — Hvilken af dessa två lärjungar börjar att tala? — Den, som är flitig, börjar att tala. — Hvad gör den andra, som icke är det? — Han börjar också att tala, men han kan hvarken skrifva eller läsa. — Hör han icke på hvad Ni säger honom? — Har hör icke derpå, om jag icke gifver honom stryk. — Hvad gör han, när Ni talar till honom? — Han sitter bakom kagelugnen, utan att säga ett ord. — Hvar springer denne hund? — Den springer bakom huset. — Hvarföre sparkar eder onkel denne hund? — Emedan den har bitit hans lilla gosse. — Hvarföre har eder tjenare sprungit bort? — Jag gaf honom örfilar, så att han sprang bort. — Hvarföre arbeta dessa barn icke? — Deras lärare hafva gifvit dem örfilar, så att de icke vilja arbeta. — Hvarföre har han gifvit dem örfilar? — Emedan de hafva varit olydiga. — Har Ni skjutit ett bösskott? — Jag har skjutit tre. — På hvad har Ni skjutit? — Jag har skjutit på en fågel, som satt på ett träd? — Har Ni lossat ett bösskott mot denne man? — Jag har skjutit på honom med en pistol. — Hvarföre har Ni lossat ett pistolskott mot honom? — Emedan han har gifvit mig ett svärdsstick.

142.

Huru många gånger har Ni skjutit på denne fågel? — Jag har skjutit på den två gånger. — Har Ni dödat den? — Jag har dödat den vid det andra skottet. — Har Ni dödat denne fågel vid det första skottet? — Jag har dödat den vid det fjerde. — Skjuter Ni på de fåglar, som Ni ser på husen, eller på dem, som Ni ser i trädgårdarne? — Jag skjuter hvarken på dem, som jag ser på husen, eller på dem, som jag ser i trädgårdarne, utan på dem, som jag varseblifver på träden. — Huru många gånger hafva fienderna skjutit på oss? — De hafva skjutit på oss flera gånger. — Hafva de skjutit ihjel någon? — De hafva icke skjutit ihjel någon. — Har Ni lust att skjuta på denne fågel? — Jag har lust att skjuta på den. — Hvarföre skjuter Ni icke på dessa fåglar? — Jag kan icke, ty jag har intet krut. — När sköt officeren? — Han sköt, när soldaterna sköto. — På huru många fåglar har

Ni skjutit? — Jag har skjutit på alla, som jag märkte; men jag har icke dödat någon, ty mitt krut var icke godt.

143.

Har Ni kastat en blick på denne man? — Jag har kastat en blick på honom. — Har eder onkel sett honom? — Jag gick förbi honom, men han såg mig icke, ty han har ondt i ögonen. — Har denne man gjort eder något ondt? — Nej, min herre, han har icke gjort mig något ondt. — Hvad måste man göra, för att blifva älskad? — Man måste göra godt åt dem, hvilka hafva gjort oss ondt. — Hafva vi någonsin gjort eder ondt? — Nej, Ni har tvärtom gjort oss godt. — Gör Ni någon ondt? — Jag gör ingen ondt. — Hvarföre har Ni gjort ondt åt dessa barn? — Jag har icke gjort dem någon skada. — Har jag gjort eder illa? — Ni har icke gjort mig illa, men edra barn. — Hvad ha de gjort eder? — De drogo mig till sin trädgård, för att slå mig. — Hafva de slagit eder? — De hafva icke slagit mig, ty jag sprang bort. — Är det eder broder, som har gjort illa åt min son? — Nej, min herre, det är icke min broder, ty har han aldrig gjort någon ondt. — Har Ni druckit af detta vin? — Jag har druckit deraf och det har bekommit mig väl. — Hvad har Ni gjort med min bok? — Jag har lagt den på bordet. — Hvar ligger den nu? — Den ligger på bordet. — Hvar äro mina handskar? — De ligga på stolen. — Hvar är min käpp? — Man har kastat den i floden. — Hvem har kastat den deri? — Eder lilla son har kastat den deri.

144.

Jag ser icke mina handskar; hvar äro de? — De ligga i floden. — Hvem har kastat dem deri? — Eder tjenare har kastat dem deri, emedan de ha varit alldeles sönderslitna. — Hvad har Ni gjort med edra penningar? — Jag har köpt ett hus dermed. — Hvad har snickaren gjort med denna ved? — Han har gjort ett bord och två stolar deraf. — Hvad har skräddaren gjort med det kläde, som

Ni gaf honom? — Han har gjort kläder deraf åt edra barn och mina. — Hvad har bagaren gjort med det mjöl, som Ni sålde åt honom? — Han har gjort bröd deraf åt eder och mig. — Hafva hästarne blifvit funna? — De hafva blifvit funna. — Hvar hafva de blifvit funna? — De hafva blifvit funna bakom skogen på denna sidan om strömmen (floden). — Har Ni blifvit sedd af någon? — Jag har icke blifvit sedd af någon. — Har Ni gått förbi någon? — Jag har gått förbi eder, men Ni såg mig icke. — Har någon gått förbi eder? — Ingen har gått förbi mig.

145.

Väntar Ni någon? — Jag väntar min kusin, officern. — Har Ni icke sett honom? — Jag har sett honom denne morgon; han gick förbi mitt hus. — Hvarpå väntar denne unge menniska? — Han väntar på penningar. — Väntar du på något? — Jag väntar på min bok. — Väntar denne unge mannen på sina penningar? — Han väntar derpå. — Har konungen farit här förbi? — Han har icke farit här förbi, utan förbi theatern. — Har han icke farit förbi den nya brunnen? — Han har farit förbi der, men jag har icke sedt honom. — Hvarmed fördrifver Ni tiden? — Jag fördrifver tiden med studier. — Hvarmed fördrifver eder broder tiden? — Han fördrifver tiden med att läsa och leka. — Hvarmed fördref Ni tiden, då Ni var i Berlin? — När jag var i Berlin, fördref jag tiden med att studera och rida. — Hvertill använda edra barn tiden? De använda den till att lära. — Kan Ni betala mig, hvad Ni är skyldig mig? — Jag kan icke betala eder, ty min förvaltare har försummat att bära till mig mina penningar. — Hvarföre har Ni ätit frukost utan mig? — Ni försummade att komma klockan nio, så att vi hafva ätit frukost utan eder. — Har handelsmannen burit till eder det tyg, som Ni köpte hos honom? — Han har försummat att bära det till mig. — Har han sålt eder det på kredit? — Han har sålt mig det, tvärtom, mot kontanta penningar. — Känner Ni detta folk? — Jag känner det icke, men jag tror, att det är Fransmän, ty de talade

Fransyska. — Hvarföre underlät Ni att komma till min fader i morse? — Skräddaren har icke burit till mig den rock, som han hade lofvat mig, så att jag icke kunde komma.

146.

Har Ni hört något nytt? — Jag har icke hört något nytt, ty jag har icke varit ute denna morgon. — Har Ni icke hört talas om den officern, som har dödat en soldat? — Jag har icke hört talas om honom. — Om hvem har eder skomakaren hört talas? — Han har hört talas om en man, hvilken en olycka har träffat. — Hvarföre hafva edra lärjungar icke gjort sina skriföfningar? — Jag försäkrar eder, att de hafva gjort dem. — Hvad har Ni gjort med min bok? — Jag försäkrar eder, att jag icke har sett den. — Har Ni haft mina knifvar? — Jag försäkrar eder, att jag icke har haft dem. — Har eder onkel redan ankommit? — Han har icke ännu ankommit. — Vill Ni vänta, tilldess han återkommer? — Jag kan icke vänta, ty jag har flera bref att skrifva. — Hvad har Ni hört för nytt? — Jag har icke hört något nytt. — Har konungen försäkrat eder om sitt bistånd? — Han försäkrade mig derom. — Hvad har händt eder? — Det har händt mig en stor olycka. — Hvilken? — Jag har mött min största ovän, som har skjutit på mig förlidet år.

147.

Har Ni varit i denna by? — Jag har flera gånger varit der. — Finnes det goda hästar der? — Det finnes icke en enda der. — Har Ni varit i detta land? — Jag har varit der en gång. — Är det många lärda der? — Der finnes många der. — Hvarmed tillbringa de tiden? — De använda sin tid till att studera. — Finnes det många flitiga barn i denna by? — Det finnes många sådana der; men det finnes der också många, hvilka äro lata och icke vilja lära något. — Kunna denna byns bönder läsa och skrifva. — Några kunna läsa, andra kunna skrifva och icke läsa; också finnes det några, som kunna

hvarken läsa eller skrifva. — Hafven J skrifvit edra the-
mata? — Vi hafva skrifvit dem. — Är det fel deri? —
Det är inga fel deri, ty vi hafva varit flitiga. — Har eder
vän många barn? — Han har blott ett, men han är icke
tillfreds med det, emedan det vill icke lära något. —
Hvarmed fördrifver timmermannens son tiden? — Han
fördrifver tiden med att leka och springa. — Hvarföre
straffar hans fader icke honom? — Han har icke mod att
straffa honom. — Hvad har Ni gjort med det tyg, som
Ni har köpt? — Jag har kastat bort det, ty det duger
till ingenting. — Har Ni kastat bort edra äpplen? — Jag
har smakat dem och funnit dem ganska goda, så att jag
har uppätit dem.

148.

Har Ni varit länge i Paris? — Sedan fyra år. — Har
eder broder varit länge i London? — Han har varit der
nu i tio år. — Är det länge sedan du har ätit middag?
— Det är länge sedan jag har ätit middag, men icke
länge, sedan jag har ätit qväll. — Huru länge är det,
sedan du har ätit qväll? — Det är två och en half timme
sedan. — Är det länge, sedan Ni har icke fått något bref
från eder fader? — Det är icke länge, sedan jag har
haft ett från honom. — Huru länge är det, sedan Ni hade
något bref från eder vän, som är i Tyskland? — Jag
hade för tre månader sedan ett från honom. — Är det
länge, sedan Ni talade med den man, hvilkens son har
lånat eder penningar? — Det är icke länge, sedan jag
talade med honom. — Är det länge, sedan Ni har sett
edra föräldrar? — Jag har på mycket länge icke sedt
dem. — Har min väns son bott länge i edert hus? —
Han har bott der nu i fjorton dagar. — Huru länge har
Ni haft dessa böcker? — Jag har haft dem i tre måna-
der. — Huru länge är det, sedan eder broder afreste? —
Det är mer än nio månader, sedan han afreste. — Hvar-
t har den man tagit vägen, som talade så väl Engelska? —
Jag vet icke, hvar t han har tagit vägen, ty jag har på
mycket länge icke sedt honom. — Är det länge, sedan
Ni hörde talas af den officern, som har gifvit eder vän

ett svärdsstyng? — Det är mera än ett år, sedan jag har hört talas om honom. — Huru länge är det, sedan Ni har börjat lära Svenskan? — Det är knappt tre månader, sedan jag har börjat lära den. — Kan Ni redan tala den? — Ni hör, att jag börjar att tala den. — Hafva de Engelska adelsmännens söner länge studerat den? — De hafva studerat den redan i fyra år, och hafva icke ännu börjat att tala den. — Hvarföre kunna de icke tala den? — De kunna icke tala den, emedan de lära den illa. — Hvarföre lära de den icke rätt? — De hafva ingen god lärare, så att de icke kunna lära den väl.

149.

Huru länge är det, sedan detta barn har ätit? — Det har ätit för några minuter sedan. — Är det länge, sedan Ni har sett den unge man, som har lärt Tyskan hos den samma lärare, hos hvilken vi hafva lärt den? — Det är snart ett år, sedan jag såg honom. — Huru länge är det, sedan dessa barn drucko? — De hafva druckit för en quart sedan. — Huru länge har eder broder varit i Spanien? — Han har varit der sedan en månad. — Huru många gånger har Ni sett konungen? — Jag såg honom mera än tio gånger, då jag var i Stockholm. — Har Ni mött min broder? — Jag mötte honom för fjorton dagar sedan. — Hvar mötte Ni honom? — Jag mötte honom på det stora torget framför theatern. — Har han gjort eder något ondt? — Han har icke gjort mig något ondt, ty han är en ganska god gosse. — Är det redan länge, att eder son talar Tyska? — Blott ett halft år. — Hos hvem har han lärt det? — Hos den Tyska läraren. — Har Ni handlat något i dag? — Jag har handlat något. — Hvad har Ni köpt? — Jag har köpt tre fat vin och trettio skålpund socker. — Har Ni icke köpt några strumpor? — Jag har köpt nio par. — Har Ni äfven köpt halsdukar? — Jag har köpt två dussin. — Hvarföre har Ni icke köpt några guldringar? — Jag kunde icke köpa något mera, ty jag hade inga penningar mer. — Finnes det många soldater i edert land? — Vi hafvu tjuga regimenten och hvart regimente har tre tusen man. — Huru

Tänge har Ni bevarat min kusins penningar? — Jag har bevarat dem snart ett år och två månader. — Är det länge, sedan Ni har återgifvit dem åt honom? — Jag har återgifvit dem åt honom för tre dagar sedan.

150.

Hvem är den man, som nyss talade med eder? — Han är en lärd. — Hvad har skomakaren nyss burit hit? — Han har nyss burit hit de stöflor och de skor, som Ni har låtit göra hos honom. — Hvilka äro de män, som nyss ankommo? — De äro Franska officerar. — Hvarifrån hafva de kommit? — De hafva kommit från Paris. — Hvem är den främmande, som nyss afreste? — Han är en Engelsman, som har bortspelat hela sin förmögenhet i Frankrike. — Hvilka landsmän ären J? — Jag är Spanior, och min vän, som talar med den Engelska kaptenen, är Italienare. — Vill du gå efter låssmeden? — Hvarföre skall jag gå efter låssmeden? — Han måste göra mig en nyckel, ty jag har förlorat den, som hör till min kammare. — Hvar åt eder onkel middag i går? — Han åt middag hos den värdshusvärd, som bor bakom det stora torget. — Huru mycket betalade han för måltiden (maten)? — Han betalade två gulden. — Huru mycket i månaden har han att lefva på? — Han har två hundra gulden i månaden att lefva på. — Skall jag gå efter sadelmakaren? — Ni måste gå efter honom, ty han måste laga sadeln, som Ni har sönderrifvit i går. — Har Ni sedt någon på torget? — Jag har sedt mycket folk der. — Huru var folket klädt, som Ni har sedt? — Några voro klädda i blå, andra i gröna, några i gula och åtskilliga i röda kläder.

151.

Hvilka äro dessa män? — Den, som är gråklädd, är min granne, den med den svarta rocken är läkaren, hvilkens son har gifvit min granne ett slag med käppen. — Hvem är mannen med den gröna rocken? — Han är en af mina släktingar. — Är Ni ifrån Stockholm? — Nej,

jag är från Norrköping. — Huru mycket penningar ha edra barn utgifvit i dag? — Endast litet; de hafva utgifvit blott en riksdaler och några skilling i dag. — Betjenar denne man eder väl? — Han batjenar mig ganska bra, men han gör af med för mycket penningar. — Vill Ni taga denne betjent? — Jag vill taga honom, om han vill tjena hos mig. — Kan jag taga eder betjent? — Har Ni varit tillfreds med honom? — Ni kan taga honom, han har betjenat mig ganska bra. — Huru länge är det, sedan han tjenade hos eder? — Det är blott två månader sedan. — Har han tjenat länge hos eder? — Han har tjenat hos mig i sex år. — Huru mycket gaf Ni honom om året? — Jag gaf honom hundra femtio riksdaler om året. — Har han också ätit hos eder? — Han åt hos mig. — Hvad gaf Ni honom att äta? — Jag gaf honom af allt, hvad jag åt. — Var Ni nöjd med honom? — Jag var mycket nöjd med honom.

152.

— Är det många lärda i dert land? — Det finnes lika många der, som i edert. — Huru kläder mig denne rock? — Den kläder eder mycket bra. — Huru kläder denne hatt min broder? — Den kläder honom utomordentlig väl. — Är eder broder lika lång som Ni? — Han är längre än jag, men jag är äldre än han. — Huru hög är denne man? — Han är fem fot, fyra tum hög. — Huru högt är eder värds hus? — Det är sextio fot högt. — Är eder brunn djup? — Ja, min herre, den är mycket djup, den är femtio fot djup. — Huru länge hafva dessa män varit i tjenst hos eder fader? — De hafva varit i hans tjenst mera än tre år. — Har eder kusin varit länge i Paris? — Han har varit der snart sex år. — Hvem har förderfvat min knif? — Ingen har förderfvat den; ty den var redan förderfvad, när vi voro i behof deraf. — Är det sant, att eder onkel har ankommit? — Jag försäkrar eder, att han har ankommit. — Är det sant, att konungen har försäkrat eder om sitt bistånd? — Jag försäkrar eder, att det är sant. — Är det sant, att de sex tusen man, som vi väntade, hafva ankommit? — Jag har

hört det sägas. — Vill Ni äta middag hos oss? — Jag kan icke äta middag, ty jag har nyss ätit. — Vill eder broder dricka ett glas vin med oss? — Han kan icke dricka mera; jag försäkrar eder, att han har nyss druckit. — Kastar Ni bort eder hatt? — Jag kastar icke bort den, ty den passar mig utomordentligt väl. — Säljer eder vän sin rock? — Han säljer den icke, ty den kläder honom utomordentligt väl. — Det finnes många lärda i Berlin, icke sant, frågade Cuvier en Berlinare? — Icke så många, som när Ni var der, svarade Berlinaren.

153.

Hvarföre beklagar Ni denne man? — Jag beklagar honom, emedan han har anförtrott sina penningar åt en Hamburgs-köpmän, och denne vill icke återlemna dem åt honom. — Anförtror Ni något åt denne borgare? — Jag anförtror intet åt honom. — Har han redan bevarat något för eder? — Jag har aldrig anförtrott honom något, så att han aldrig kunde bevара något för mig. — Vill Ni anförtro edra penningar åt min fader? — Jag vill anförtro dem åt honom. — Hvilken hemlighet har min son anförtrott eder? — Jag kan icke förtro eder, hvad han har förtrott mig, ty han har bedt mig, att hålla det hemligt. — Åt hvem anförtror Ni edra hemligheter? — Jag anförtror dem åt ingen, så att ingen vet dem. — Har eder broder blifvit belönad? — Han har tvärtom blifvit straffad; men jag beder eder hålla det hemligt, ty ingen vet det. — Hvad har händt honom? — Jag vill säga eder, hvad som har händt honom, om Ni lofvar mig, att hålla det hemligt. — Lofvar Ni mig, att hålla det hemligt? — Jag lofvar eder det, ty jag beklagar honom af allt mitt tjerta.

154.

Hvarföre beklagar Ni min vän? — Jag beklagar honom, emedan han är sjuk. — Beklaga Berlins köpmän någon? — De beklaga ingen. — Erbjuder Ni mig något? — Jag erbjuder eder en guldring. — Hvad har Ryssens

son erbjudit eder? — Han har erbjudit mig en vacker bok. — Åt hvem bjuder Ni dessa vackra hästar? — Jag bjuder dem åt den Fransyska officern, som Ni har sedt i värdshuset i går. — Erbjudes denna vackra vagn åt min onkel? — Den erbjudes åt honom. — Erbjuder Ni denna vackra hund åt dessa snälla barn? — Jag erbjuder den åt dem, ty jag älskar dem af allt mitt tjerta. — Hvad hafva Strassburgs borgare bjudit eder? — De hafva bjudit mig godt öl och saltkött. — Åt hvem erbjuder Ni penningar? — Jag erbjuder dem åt dessa Paris' medborgare, som hafva försäkrat mig om sitt bistånd. — Vill Ni hafva omsorg om mina kläder? — Jag vill hafva omsorg om dem. — Vill Ni akta min hatt? — Jag vill akta den. — Aktar Ni den bok, som jag har lånat eder? — Jag aktar den. — Vill denne man draga försorg om min häst? — Han vill draga försorg om den. — Hvem vill draga försorg om min tjenare? — Värden vill draga försorg om honom. — Drager eder tjenare försorg om edra hästar? — Han drager försorg om dem. — Har han omsorg om edra kläder? — Han har omsorg om dem, ty han borstar dem hvarje morgon. — Har Ni någonsin druckit Strassburgs-öl? — Jag har aldrig druckit sådant. — Är det länge, sedan Ni åt Leipzigs-bröd? — Det är snart tre år, sedan jag åt sådant.

155.

Har Ni gjort min svåger illa? — Jag har icke gjort honom illa; men han har skurit mig i fingret. — Med hvad har han skurit eder i fingret? — Med den knif, som Ni har lånat mig. — Hvarföre har Ni gifvit denne gosse ett slag? — Emedan han har gjort mig illa. — Har fadern ankommit? — Hvar och en säger, att han har ankommit, men jag har icke ännu sedt honom. — Har läkaren gjort eder son illa? — Han har gjort honom illa, ty han har skurit honom i fingret. — Har man skurit denne man i benet? — Man har helt och hållet afskurit det på honom. — Är Ni nöjd med eder betjent? — Jag är ganska nöjd med honom, ty han är användbar till allting (allt). — Hvad kan han? — Han kan allting. —

Kan han rida? — Han kan det. — Har eder broder ändtligen återkommit från Tyskland? — Han har återkommit derifrån och har fört med sig till eder en vacker häst. — Har han sagt sin stalldräng, att föra den till mig? — Han har sagt honom, att föra den till eder. — Hvad säger Ni om denna häst? — Jag säger, att den är vacker och god, samt beder eder, att föra den till stallet. — Hvarmed har Ni fördrifvit tiden i går? — Jag var på promenaden och sedermera på koncerten. — Var der mycket folk på promenaden? — Det var mycket folk der.

156.

Hvarföre har Ni klandrat eder son? — Emedan han har hindrat mig från att sofva. — Har någon hindrat eder från att skrifva? — Ingen har hindrat mig från att skrifva, men jag har hindrat någon från att göra eder kusin illa. — Hvad har Ni sett på koncerten? — Jag har sett mycket folk der. — Hvad gjorde Ni efter koncerten? — Jag gick till värdshuset för att äta middag. — Huru mycket har Ni betalat? — Jag har betalat nära två och en half gulden. — Har Ni ätit godt? — Jag har ätit ganska godt, men utgifvit för mycket penningar. — Äter man godt på edert värdshus? — Man äter ganska godt der, men allt är så dyrt att man måste vara rik, för att äta der. — Har Ni tappat något? — Jag har icke fällt ned någontig, men min kusin har tappat penningar. — Hvem har upptagit dem? — Folk, som gick förbi, har upptagit dem. — Hafva de återlemnadt dem åt honom? — De hafva återlemnadt dem åt honom, ty de voro godamenniskor. — Hvart gick Ni, då jag mötte eder i morse? — Jag gick till min onkel. — Hvar bor han? — Han bor icke långt från slottet. — Hvad säger han för nytt? — Han säger intet nytt. — Hvad har händt honom? — En liten olycka har händt honom. — Vill Ni säga mig, hvad som har händt honom? — Jag vill säga eder det, men jag ber eder att hålla det hemligt. — Jag lofvar eder att icke säga det åt någon. — Vill Ni nu säga mig, hvad som har händt honom? — Han föll, då han gick till theatern. — Är han sjuk? — Han är mycket sjuk? — Jag keklagar honom af allt mitt hjerta, om han

är sjuk. — Har Ni lyckats, att finna en hatt, som passar eder väl? — Jag har lyckats, att finna en.

157.

— Huru långt är det från Paris till London? — Det är nära hundra mil ifrån Paris till London. — Är det långt härifrån till Hamburg? — Det är långt. — Är det långt härifrån till Stockholm? — Det är omkring fyratio mil härifrån till Stockholm. — Är det längre från Stockholm till Upsala, än från Lund till Norrköping. — Det är längre från Lund till Norrköping, än ifrån Stockholm till Upsala. — Huru långt är det från Stockholm till Köpenhamn? — Det är omkring tjugufem mil ifrån Stockholm till Köpenhamn. — Ämnar Ni snart resa till Stockholm? — Jag tänker snart resa dit. — Hvarföre vill Ni resa dit denna gång? — För att köpa goda böcker och en god häst, sämt för att helsa på mina goda vänner. — Är det länge, sedan Ni har varit der? — Det är nära två år, sedan jag var der. — Reser Ni icke till Wien detta år? — Jag reser icke dit, ty det är för långt härifrån till Wien. — Är de länge, sedan Ni har sedt köpmannen från Hamburg. — Jag har sedt honom för blott fjorton dagar sedan. — Tycka edra lärjungar om att lära utantill? — De tycka icke om att lära utantill; de tycka mera om att läsa och spela än att lära utantill. — Tycker Ni mera om öl än om äppelvin? — Jag tycker mera om äppelvin än om öl. — Tycker eder broder om att leka? — Han tycker mera om att studera än att leka.

158.

Kan Ni förstå mig? — Nej, min herre, Ni talar för fort. — Vill Ni vara så god att tala långsammare? — Jag vill tala långsammare, om Ni vill höra på mig. — Kan Ni förstå, hvad min broder säger eder? — Han talar så fort, att jag icke kan förstå honom. — Kunna edra lärjungar förstå eder? — De förstå mig, när jag talar sakta; ty för att blifva förstådd, måste men tala sakta. — Hvarföre köper Ni intet af denne handelsman? — Jag hade lust, att köpa några dussin näsdukar, åtskilliga halsdukar och en hvit hatt af honom; men har är så dyr på hvad han säljer, att jag icke kan

köpa något af honom. — Vill Ni föra mig till en annan? —
— Jag vill föra eder till dennes son, hos hvilken Ni köpte
förlidet år. — Säljer han billigare? — Ja, han säljer
mycket billigt. — Går Ni hellre på theatern än på kon-
certen? — Jag går lika gerna på theatern än på kon-
certen, men jag går icke gerna på promenaden, ty det är
för mycket folk der. — Lära edra barn Italienskan hellre
än Spanskan? — De tycka hvarken om att lära Italienskan
eller Spanskan; de tycka blott om att lära Tyskan. —
Tycka de mera om att tala än att skrifva? — Det tycka
hvarken om att tala eller att skrifva. — Tycker Ni om
fårkött? — Jag tycker mera om oxkött än om fårkött. —
Tycka edra barn mera om koka än om bröd? — De
tycka om bådadera. — Har han läst alla böcker, som
han har köpt? — Han har köpt så många, att han icke
kan läsa dem. — Vill Ni skrifva några bref? — Jag har
skrifvit så många, att jag icke kan skrifva flera.

159.

Har Ni skrifvit långa eller korta bref? — Jag har
skrifvit båda långa och korta. — Har Ni många äpplen?
— Jag har så många, att jag icke vet, hvilka jag skall
äta. — Vill Ni gifva något åt dessa barn? — De hafva
studerat så illa, att jag icke vill gifva dem någonting. —
Hvaröfver gläder sig denne man? — Han gläder sig
öfver den lycka, som har händt hans broder. — Hvaröfver
gläder du dig? — Jag gläder mig öfver den stora lycka,
som har träffat eder. — Hvaröfver glädja sig dessa barn?
— De glägja sig att se eder. — Gläder Ni eder åt min
faders lycka? — Jag gläder mig deråt. — Hvad säger
min onkel om min lycka. — Han gläder sig deråt af allt
sitt hjerta. — Smickrar Ni min broder? — Jag smickrar
honom icke. — Smickrar denne lärare sina lärjungar? —
Han smickrar dem icke. — Är han nöjd med dem? —
Han är mycket nöjd med dem, när de lära väl; men han
är mycket missnöjd med dem, när de icke lära väl. —
Smickrar Ni mig? — Jag smickrar eder icke, ty jag
älskar eder. — Ser Ni eder i denne lilla spegel? — Jag ser
mig deri. — Kunna edra vänner se sig i denna stora

spegel? — De kunnu se sig deri. — Hvarföre stadnar Ni icke vid elden? — Emedan jag är rädd att bränna mig. — Gör denne man upp sin eld? — Han gör icke upp den, ty han är rädd att bränna sig. — Är Ni rädd för mig? — Jag är icke rädd för eder. — Är Ni icke rädd om edra barn? — Nej, jag är icke rädd om dem, emedan de äro hos min syster. — Är Ni rädd för dessa fula människor? — Jag är icke rädd för dem, ty de göra ingen något ondt. — Hvarföre springa dessa barn bort? — De springa bort, emedan de äro rädda för oss. — Springer Ni undan för edra fiender? — Jag springer icke undan för dem, ty jag fruktar dem icke.

160.

Hvarmed roa sig edra barn? — De roa sig med att studera, skrifva och leka. — Med hvad roar Ni er? — Jag roar mig på det bästa sätt jag kan; ty jag läser goda böcker och skrifver åt mina vänner. — Hvarmed fördrifver Ni tiden, då Ni har intet att göra hemma? — Jag går på theatern och på koncerten; ty en hvar roar sig så godt han kan. — Hvarje menniska har sin smak; hvilken är eder? — Min smak är att studera, att läsa en god bok, att gå på theater, koncert, på bal och promenad och att rida. — Har denne läkare gjort edert barn något ondt? — Han har skurit det i fingret, men han har icke gjort det något ondt, och Ni misstager eder, om Ni tror, att han har gjort det något ondt. — Hvarföre hör Ni på denne man? — Jag hör på honom, men jag tror honom icke, ty jag vet, att han ljuger. — Huru vet Ni, att han är en lögnare? — Han tror icke på Gud och alla, som tro icke på Gud, äro lögnare. — Hvarföre borstar eder kusin icke sin hatt? — Han borstar den icke, emedan han fruktar att smutsa sina fingrar. — Hvad säger eder min granne? — Han säger, att Ni vill köpa hans häst; men jag tror, att han misstager sig; ty jag vet, att Ni har inga penningar. — Hvad säger man i staden? — Man säger, att fienden är slagen. — Tror Ni det? — Jag tror det, emedan en hvar säger det. — Hvarföre har Ni köpt denna bok? — Jag har köpt den, emedan jag behöfde den, för att lära Tyskan, och emedan alla talade derom.

161.

Har eder fader gladt sig öfver att se eder? — Han har gladt sig öfver att se mig. — Hvaröfver har Ni gladt eder? — Jag har gladt mig öfver att se mina goda vänner. — Hvaröfver har eder onkel gladt sig? — Han har gladt sig öfver den häst, som Ni har medfört åt honom från Tyskland. — Hvaröfver hafva edra barn gladt sig? — De hafva gladt sig öfver de kläder, som jag har låtit göra åt dem. — Hvaröfver gläder sig denne officer så mycket? — Emedan han smickrar sig med att hafva goda vänner. — Har han icke rätt att glädja sig? — Han har orätt, ty han har intet annat än ovänner. — Smickrar Ni eder med att kunna Tyskan? — Jag smickrar mig med att kunna den, ty jag kan tala, läsa och skriva den. — Kan Ni skriva ett Tyskt bref utan fel? — Jag kan det. — Rättar någon edra bref? — Ingen rättar dem; de behöfva icke rättas, ty jag gör inga fel deri. — Huru många bref har Ni redan skrivit? — Jag har redan skrivit flera dussin. — Har Ni gjort eder illa? — Jag har icke gjort mig illa. — Hvem har gjort sig illa? — Min broder har skadat sig, ty han har skurit sig i fingret. — Är han ännu sjuk? — Han är bättre. — Jag gläder mig att höra, att han är icke längre sjuk; ty jag älskar honom och beklagar honom af allt mitt hjerta. — Hvarföre bortsliter eder kusin sitt hår? — Emedan han icke kan betala hvad han är skyldig. — Har Ni afklippt edert hår? — Jag har icke klippt utan låtit klippa det. — Hvarföre beklagar Ni detta barn? — Emedan det har skurit sig i foten. — Hvarföre har man gifvit det en knif? — Man gaf det en knif, för att skära sina naglar, och det skar sig i fingret och i foten.

162.

Går Ni tidigt till sängs? — Jag går till sängs sent, ty jag kan icke sofva, om jag går tidigt till sängs. — Huru dags gick Ni till sängs i går? — I går gick jag till sängs en qvart öfver elfva. — Huru dags gå edra barn till sängs? — De gå till sängs i solnedgången. — Stiga

de också tidigt upp? — De stiga upp vid soluppgången. — Huru dags steg Ni upp i dag? — I dag steg jag sent upp, emedan jag lade mig sent i går afton. — Stiger eder son upp sent? — Han måste stiga upp tidigt, ty han lägger sig aldrig sent. — Hvad gör han, när han stiger upp? — Han studerar och derpå äter han frukost. — Går han icke ut, förrän han äter frukost? — Nej, han studerar och äter frukost, förrän han går ut. — Hvad gör han efter frukosten? — Så snart han har ätit frukost, kommer han till mig, och vi rida till skogen. — Steg du upp i morse lika tidigt som jag? — Jag steg upp tidigare än Ni, ty jag steg upp före soluppgången.

163.

Hvad behagar Ni? — Ni måste stiga upp, ty det är redan sent. — Hvad åstundar Ni af mig? — Jag har förlorat alla mina penningar och jag kommer att bedja eder, att låna mig sådana. — Huru mycket är klockan? — Den är redan en qvart öfver sex och Ni har sofvit länge nog. — Är det länge sedan Ni steg upp? — Det är en och en half timme sedan jag steg upp. — Går Ni ofta ut och går? — Jag går ut och går, när jag har intet att göra hemma. — Vill Ni gå ut och gå? — Jag kan icke gå ut och gå, ty jag har för mycket att göra. — Gå edra barn ofta ut och gå? — De gå ut och gå alla morgnar efter frukosten. — Går Ni ut och går efter middagen? — Efter middagen dricker jag the, och derpå går jag ut och går. — Går Ni ofta ut och går med edra barn? — Jag går ut och går med dem alla morgnar och alla aftnar. — Kan Ni komma med? — Jag kan icke komma med, ty jag måste gå ut och gå med min lilla bror. — Hvar promenerar Ni? — Vi promenara i vår onkels trädgård och på hans fält. — Tycker Ni om att promenera? — Jag tycker mera om att promenera än att äta och dricka. — Rider eder fader gerna? — Han tycker mera om att rida, än att gå. — Måste man älska de barn, som icke äro beskedliga? — Man måste tvärtom straffa och förakta dem. — Hvem har lärt eder läsa? — Jag har lärt det hos en Svensk lärare. — Har han också lärt eder skrifva? — Han har

lärt mig skrifva och läsa. — Hvem har lärt eder broder räkna? — En Tysk lärare har lärt honom det. — Vill Ni gå ut och gå med oss? — Jag kan icke gå ut och gå, ty jag väntar min lärare i Tyskan. — Vill eder broder promenera? — Han kan icke, ty han tager lektioner i dans.

164.

Har Ni en lärare i Engelskan? — Vi hafva en. — Undervisar han eder också i Italienskan? — Han kan icke Italienskan; men vi hafva en lärare i Engelskan och Spanskan. — Hvad har det blifvit af eder gamle skrifflärare? — Han har blifvit prest. — Hvad har det blifvit af den lärde, som jag såg hos eder förliden vinter? — Han har blifvit handelsman. — Och hvad har det blifvit af hans son? — Han har blifvit soldat. — Kommer Ni ännu ihåg min gamle dansmästare? — Jag kommer ännu ihåg honom; hvar har han tagit vägen? — Han är här och Ni kan se honom, om Ni vill. — Har du en lärare i Tyskan? — Jag har en ganska god; ty det är min fader, som undervisar mig i Tyskan och Engelskan. — Kan eder fader också Polskan? — Han kan den icke ännu; men han ämnar lära den i sommar. — Kommer Ni ihåg edert löfte? — Jag kommer ihåg det. — Hvad har Ni lofvat mig? — Jag lofvade eder att gifva eder lektioner i Tyskan, och jag vill göra det. — Vill Ni begynna denna morgon? — Jag vill begynna i afton, om Ni behagar. — Minnes du den gamle man, hvilkens son lärde oss dansa? — Jag minnes honom icke längre. — Kommer Ni ännu ihåg min broder? — Jag kommer ganska väl ihåg honom; ty när jag studerade i Stockholm, såg jag honom alla dagar. — Minnes eder onkel mig ännu? — Jag försäkrar eder, att han ännu minnes eder. — Talar Ni Svenska bättre än min kusin? — Jag talar den icke så väl som han; ty han talar den bättre än många Svenskar. — Hvilken af edra lärjungar talar den bäst? — Den, som promenerade med mig i går, talar den bäst af dem alla.

165.

Hvilken är den närmaste vägen, för att komma till eder farbroders slott? — Denna väg är närmare än den, som vi togo i går; men min fader känner en, som är den närmaste af alla. — Begagnar Ni min vagn? — Jag begagnar den. — Har eder fader nyttjat min häst? — Han har nyttjat den. — Hvertill tjänar eder denne häst? — Jag nyttjar den för att rida ut. — Nyttjar Ni de böcker, som jag har lånat eder? — Jag nyttjar dem. — Får jag nyttja eder knif? — Du kan nyttja den, men du måste icke skära dig. — Få mina bröder nyttja edra böcker? — De kunna nyttja dem, men de måste icke rifva sönder dem. — Få vi begagna edert stenbord? — Ni kan begagna det, men Ni får icke förderfva det. — Hvertill har min ved tjänat eder? — Den har tjänat mig till, att värma mig med. — Hvertill behöfva edra bröder penningar? — De behöfva sådana för att lefva. — Hvertill tjänar oss denna knif? — Det tjänar oss till att skära vårt börd, vårt kött och vår ost. — Är det kallt i dag? — Det är mycket kallt. — Vill Ni närma eder elden? — Jag kan icke närma mig den, ty jag är rädd att bränna mig. — Hvarföre aflägsnar sig eder vän från elden? — Han aflägsnar sig, emedan han fruktar att bränna sig. — Närmar du dig elden? — Jag närmar mig den, emedan jag fryser mycket. — Fryser du om händerna? — Jag fryser icke om händerna, utan om fötterna. — Hvarföre aflägsnar Ni eder från elden? — Emedan jag fryser icke. — Fryser Ni, eller är Ni varm? — Jag fryser icke; jag är varm.

166.

Hvarföre närma sig edra barn elden? — De närma sig den, emedan de frysa. — Fryser någon? — Ingen fryser. — Hvem fryser? — Den lilla gossen, hvilkens fader har lånat eder en häst, fryser. — Hvarföre värmar han sig icke? — Emedan hans fader icke har några penningar, att köpa ved. — Vill Ni säga honom, att han skall komma till mig, för att värma sig. — Jag vill säga honom det.

— Kommer Ni ihåg den Fransman, med hvilken vi hafva ofta ätit middag förliden sommar? — Jag kommer ihåg honom; vet Ni icke, hvart han har tagit vägen? — Han har skrifvit mig, att han lefver nu i Paris. — Kommer han ihåg sitt löfte? — Hvad har han lofvat eder? — Han har lofvat mig, att fara till Frankrike med mig nästa vinter. — Fryser Ni ofta om händerna? — Jag fryser nästan aldrig om händerna, men alltid om fötterna. — Hvarföre aflägsnar Ni eder från elden? — Jag har suttit vid elden en och en half timme, så att jag icke fryser längre. — Tycker Ryssen icke om att sitta bredvid elden? — Han tycker tvärtom mycket om att sitta vid elden, när han icke har att dricka något brännvin. — Kan man få tillträde till eder onkel? — Man kan få tillträde till honom, ty han emottager sina vänner mycket gerna.

167.

Har Ni rakat eder i dag? — Jag har rakat mig. — Har kaptenen rakat sig? — Han har icke rakat sig sjelf, utan han har låtit raka sig. — Rakar Ni eder ofta? — Jag rakar mig hvarje morgon och understundom äfven på aftnarne. — Huru många gånger i veckan rakar sig eder fader? — Han rakar sig bara en gång i veckan; men min broder har ett så starkt skägg, att han måste raka sig två gånger i veckan. — Rakar sig eder onkel ofta? — Han rakar sig hvarannan dag. — Huru dags påkläder Ni eder på morgonen? — Jag kläder på mig, så snart jag har ätit frukost, och jag äter frukost alla dagar klockan åtta eller en qvart på nio. — Påkläder sig eder son innan han tager frukost? — Han tager frukost, innan han kläder på sig. — Huru dags afkläder du dig om aftnarne? — Jag afkläder mig, så snart jag återkommer från theatern. — Går du alla aftnar på theatern? — Jag går icke alla aftnar dit; ty jag tycker mera om att studera än att gå på theatern. — Huru dags afkläder du dig, när du icke går på theatern? — Då afkläder jag mig, så snart jag har ätit qväll, och går till sängs klockan tio. — Har modern redan påklädt barnet? — Modern har icke tid att kläda på det; pigan kläder på det. —

Har hon redan påklädt det? — Hon har icke ännu kunnat påkläda det, ty det sofver ännu. — Huru dags måste det stiga upp? — Det stiger upp så snart jag väcker upp det. — Stiger Ni upp lika tidigt som eder broder? — Jag vet icke, huru dags han stiger upp; men jag stiger upp, så snart jag vaknar. — Vill Ni säga till värdshusvärden att väcka mig i morgon klockan fyra, ty jag måste resa klockan fem. — Hvarföre har Ni stigit upp så tidigt? — Soldaterna hafva gjort så mycket buller, att de hafva uppväckt mig. — Har Ni sofvit godt? — Jag har icke sofvit godt, ty matroserna hafva gjort så mysket buller. — Huru dags skall jag väcka eder? — I morgon kan du väcka mig klockan sex. — Huru dags uppvaknade kaptenen? — Han uppvaknade klockan half sex.

168.

— När har denne man stigit ned i brunnen? — Han har nedstigit denna morgon. — Har han redan kommit upp igen? — Han har redan för en timme sedan kommit upp igen. — Hvar är eder broder? — Han är i sin kammare. — Vill Ni säga honom, att han skall komma ned? — Jag vill säga det åt honom, men han är icke ännu klädd. — Är eder vän på berget? — Han har redan kommit ned. — Har eder broder redan ätit middag? — Han åt middag, så snart han hade stigit ned från hästen. — Sofver eder onkel redan? — Jag tror, att han sofver, ty han lade sig, så snart han hade stigit ur vagnen. — Talade min kusin med eder, innan han afreste? — Han talade med mig, innan han steg in i vagnen. — Såg Ni eder broder ännu en gång? — Jag såg honom innan han steg ombord på skeppet. — Huru har min son uppfört sig? — Han har uppfört sig ganska väl. — Huru uppförde sig min broder emot eder? — Han uppförde sig ganska väl mot mig, ty han uppför sig väl mot alla. — Lönar det mödan, att skrifva till denne man? — Det lönar icke mödan, att skrifva till honom. — Lönar det mödan, att stiga ur vagnen för att köpa kakor? — Det lönar icke mödan; ty det är icke länge, sedan vi hafva ätit — Lö-

nar det mödan, att stiga ned från hästen för att gifva något åt denne fattige? — Ja, ty han synes behöfva det; men Ni kan gifva honom något, utan att stiga från hästen. — Är det bättre, att gå på theatern, än att studera? — Det är bättre, att göra det sednare, än det förre. — Är det bättre, att lära läsa Tyskan, än att lära tala den? — Det lönar icke mödan, att lära läsa den, utan att lära tala den. — Är det bättre, att lägga sig, än att gå ut och gå? — Det är bättre att göra det sednare än det förre. — Lönar det mödan, att resa till Sverige? — Det är väl mödan värdt, att resa dit. — Är det mödan värdt, att stiga ombord på skeppet? — Det är icke mödan värdt, när man har icke lust att resa.

169.

Har Ni redan hyrt ett rum? — Jag har redan hyrt ett. — Hvar har Ni hyrt det? — Jag har hyrt det vid Wilhelmsgatan, No. tio. — Hos hvem har Ni hyrt det? — Hos den man, hvars son har sålt eder en häst. — För hvem har den Franska kaptenen hyrt ett rum? — Han har hyrt ett för sin son, som har nyss ankommit från Tyskland. — Har Ni ändtligen gjort eder fri från denne man? — Jag har gjort mig fri från honom. — Hvarföre har eder onkel gjort sig af med sina hästar. — Emedan han icke mera behöfde dem. — Har Ni afskedat eder betjent? — Jag har afskedat honom, emedan han icke längre betjenade mig väl. — Hvarföre har Ni gjort eder af med vagnen? — Emedan jag icke reser mera. — Har eder handelsman ändtligen lyckats, att blifva af med sitt skadade socker? — Han har lyckats, att blifva af med det. — Har han sålt det på kredit? — Han kunde sälja det för kontanta penningar, så att det var icke nödvändigt, att sälja det på kredit. — Hoppas Ni ankomma tidigt till Paris? — Jag hoppas ankomma dit en qvart öfver åtta, ty min fader väntar mig i afton. — Mot hvad har Ni utbytt den vagn, hvaraf Ni icke mera betjenade eder? — Jag har utbytt den mot en skön Arabisk häst. — Vill Ni byta böcker med mig? — Jag kan icke, ty jag är i behof af den, för att studera Tyskan. —

— Hvarföre tager Ni af hatten? — Jag aftagar den, emedan jag ser min gamla skriflärare komma.

170.

Hvarföre kläder eder fader om sig? — Han vill gå till konungen, så att han måste kläda om sig. — Har Ni satt på eder en annan hatt, för att gå till den Engelska kaptenen? — Jag har satt på mig en annan; men jag har hvarken ömsat kläder eller stöflor. — Huru ofta om dagen ömsar du dina kläder? — Jag ömsar dem, när jag äter middag och när jag går på theatern. — Ömsar Ni ofta eder skjorta? — Jag ömsar den alla morgnar. — När tager eder son på sig en annan skjorta? — Han tager på sig en annan, när han går på balen. — Tager han på sig en ny halsduk lika ofta som Ni? — Han ombyter sin halsduk oftare än jag; ty han ombyter der sex gånger om dagen. — Ombytte Ni ofta hästar, när Ni reste till Stockholm? — Jag ombytte dem hvar tredje timme. — Vill Ni vexla detta guldstycke åt mig? — Jag vill vexla det åt eder; hvad slags penningar vill Ni därför? — Jag vill hafva gulden eller thaler. — Brefvexlar Ni med min vän? — Jag brevexlar med honom. — Huru länge har Ni brevexlat med min broder? — Det är snart sex år, som jag har brevexlat med honom. — Hvarföre blandar Ni eder bland dessa menniskor? — Jag blandar mig ibland dem, för att veta, hvad de säga om mig. — Har Ni känt igen eder son? — Jag hade på så lång tid icke sedt honom, att jag kände icke igen honom. — Talar Ni ännu Tyskan? — Jag har på så lång tid icke talat den, att jag har nästan helt och hållet förglömt den.

171.

Huru mår eder kusin? — Han mår mycket bra. — Huru mår eder patient? — Han mår bättre än i går. — Är det länge, sedan Ni har sedt edra bröder? — Jag såg dem för två dagar sedan. — Huru mådde de? — De mådde ganska väl. — Huru mår du? — Jag mår icke illa. — Huru länge har eder broder lärt Svenskan?

— Han har lärt den bara i tre månader. — Talar han den redan? — Han talar, läser och skrifver den bättre än eder kusin, som har lärt den nu i sex år. — Är det länge, sedan Ni har hört af min onkel? — Det är knappt tre månader, sedan jag hörde af honom. — Hvar uppehöll han sig då? — Han uppehöll sig då i Norrköping; men för närvarande är han i Göthaborg. — Talar Ni gerna med min onkel? — Jag talar gerna med honom, men jag tycker icke om, att han gör narr af mig. — Hvarföre gör han narr af eder? — Han gör narr af mig, emedan jag talar illa. — Hvarföre har eder broder inga vänner? — Han har inga, emedan han gör narr af alla menniskor. — Hvarmed förtjenar Ni edert uppehälle? — Jag förtjenar mitt uppehälle genom arbete. — Förtjenar eder vän sitt uppehälle med skrifvande? — Han uppehåller sig med skrifvande. — Förtjena dessa herrar sitt uppehälle genom arbete? — De uppehålla sig med att göra intet; ty de äro för lata att arbeta.

172.

Hvarmed har Ni förtjenat dessa penningar? — Jag har förtjenat dem med arbete. — Hvad har Ni gjort med edert vin? — Jag har spillt det på bordet; hvar är edert? — Det är på det stora bordet i min lilla kammare; men Ni får icke dricka deraf, ty jag måste gömma det åt min fader, som är sjuk. — Är Ni färdig att resa med mig? — Jag är det. — Afreser eder onkel med oss? — Han afreser med oss, om han vill. — Vill Ni säga honom, att han skall hålla sig beredd, att afresa i morgon klockan sex på aftonen? — Jag vill säga honom det. — Hvarföre skrattar Ni åt denne man? — Jag ämnar icke skratta åt honom. — Jag beder eder, att icke göra det, ty Ni sönsliter hans hjerta, om Ni skrattar åt honom. — Hvarföre har man hängt denne man? — De hafva hängt honom, emedan han har dödat någon. — Har man hängt, den mannen, som har stulit en häst af eder broder. — Man har straffat honom, men man har icke hängt honom ty man hänger hos oss endast stråtröfvare. — Hvar har Ni funnit min rock? — Jag har funnit den in den blå

kammaren; den hängde på en stor spik. — Vill Ni hänga min hatt på trädet? — Jag vill hänga den derpå.

173.

Tviflar Ni på det, som jag säger eder? — Jag tviflar icke derpå. — Tviflar Ni på det, hvad denne man har sagt eder? — Jag tviflar derpå, ty han har ofta sagt mig, hvad som icke var sant. — Hvarföre höll Ni icke edert löfte? — Jag vet icke mera, hvad jag lofvade eder. — Lofvade Ni oss icke, att före oss på koncerten i Thorsdags? — Jag tillstår, att jag gjorde orätt i att lofva eder det; koncerten har emedlertid icke egt rum? — Erkänner eder broder sitt fel? — Han erkänner det. — Hvad säger eder farbroder om detta bref? — Han säger, att det är ganska väl skrifvet, men han midgifver, att han gör orätt i att skicka det till kaptenen. — Erkänner Ni edert fel? — Jag erkänner, att det är ett fel. — Har Ni ändtligen köpt den häst, som Ni ville köpa? — Jag har icke köpt den, ty jag har icke kunnat förskaffa mig penningar. — Har eder granne ändtligen köpt huset? — Han har icke köpt det; ty han kunde icke komma öfverens om priset. — Har Ni ändtligen kommit öfverens om priset på denne vagn? — Vi hafva kommit öfverens derom. — Huru mycket har Ni betalt derför? — Jag har betalt fem hundra riksdaler derför. — Hvad har du köpt i dag? — Jag har köpt tre sköna taflor och en guldring.

174.

Tycker Ni, att de ringar, som jag har köpt, äro för dyra. — Jag tycker det icke. — Har Ni förlikt eder med eder bolagsman? — Jag har förlikt mig med honom. — Samtycker han att betala priset på eder skepp? — Han vill betala det. — Ämnar Ni ännu resa till England i sommarn? — Jag ämnar icka mera resa dit, ty jag har förlorat alla mina penningar i går. — Har Ni återsedt eder gamla vän? — Jag har återsedt honom. — Har Ni igenkänt honom? — Jag har icke igenkänt honom; ty han bar, emot sin vana, ett stort skägg. — Huru mår

han? — Han mår ganska bra. — Hurudana kläder har han? — Han har sköna, nya kläder. — Har Ni sedt, hvad eder gosse har gjort? — Jag har sedt det. — Har Ni straffat honom därför? — Jag har icke straffat honom därför, emedan han har erkänt sitt fel. — Har eder fader redan skrivit eder? — Icke ännu; men jag hoppas erhålla et bref från honom i dag.

175.

Hvaröfver beklagar Ni eder? — Jag beklagar mig deröfver, att jag icke kan förskaffa mig några penningar. — Hvaröfver beklaga sig dessa fattiga menniskor? — De beklaga sig, emedan de kunna icke förskaffa sig något att lefva af. — Huru må edra föräldrar? — De må, såsom vanligt, ganska bra. — Mår eder onkel väl? — Han mår bättre än vanligt. — Har Ni redan erhållit bref från eder vän, som är i Stockholm. — Jag har redan skrivit till honom åtskilliga gånger; likväl har han icke ännu svarat mig. — Hvad gjorde Ni, när Ni hade slutat edert bref? — Jag gick till min broder, som förde mig på theatern, der jag hade det nöjet, att finna mina vänner, som jag på tio år icke hade sedt. — Hvad gjorde du, när du steg upp denne morgon? — Sedan jag hade läst brefvet från den Polska grefven, gick jag ut, för att se furstens theater, som jag icke ännu hade sedt. — Hvad gjorde den unge baronen, sedan han hade ätit frukost? — Han rakade sig och gick ut. — Hvad gjorde eder vän sedan han hade varit ute och gått? — Han gick till den gamle baronen. — Skar kocken köttet, sedan han hade skurit brödet? — Han skar brödet, sedan han hade skurit köttet. — När afreser Ni? — Jag reser först i morgon; ty innan jag afreser, vill jag ännu en gång se mina goda vänner. — Hvad gjorde edra barn, sedan de hade ätit frukost? — De gingo ut på promenad med sin kära lärare.

176.

Hvart gick eder farbroder, sedan han hade värmt sig? — Han gick ingenstädes; sedan han hade värmt sig,

klädde han af sig och gick till sängs. — Huru dags steg han upp? — Han steg upp i soluppgången. — Har Ni väckt honom? — Jag behöfde icke väcka honom, ty han steg upp före mig. — Hvad gjorde eder kusin, då han fornam hans bästa väns död? — Han var mycket bedröfvad; han gick till sängs, utan att säga ett ord. — Rakade Ni eder, innan Ni åt frukost? — Jag rakade mig, sedan jag hade ätit frukost. — Lade Ni eder, sedan Ni hade ätit qväll? — Sedan jag hade ätit qväll, skref jag mina bref; och sedan jag hade skrivit dem, gick jag till sängs. — Hvarföre är Ni bedröfvad? — Jag är bedröfvad öfver denna händelse. — Är Ni bedröfvad öfver eder slägtings död? — Jag är mycket bedröfvad deröfver. — När dåg eder slägting? — Han dåg förlidan månad. — Hvaröfver beklagar Ni eder? — Jag beklagar mig öfver eder gosse. — Hvarföre beklagar Ni eder öfver honom? — Emedan han har dödat den vackra hund, som jag fick utaf en af mina vänner. — Hvaröfver har eder morbroder beklagat sig? — Han har beklagat sig öfver det, som Ni har gjort. — Har han beklagat sig öfver det bref, som jag skref till honom? — Han har beklagat sig deröfver.

177.

Förundrar Ni eder icke öfver hvad min vän har gjort? — Jag förundrar mig mycket deröfver. — Hvaröfver förundrar sig eder son? — Han förundrar sig öfver edert mod. — Är Ni ledsen att hafva skrivit till min onkel? — Jag är tvärtom glad deröfver. — Hvaröfver bedröfvar du dig? — Jag är icke bedröfvad öfver min fiendes lycka, utan öfver min väns död. — Huru må edra bröder? — De hafva mått ganska bra sedan några dagar. — Är Ni glad deröfver? — Jag är glad att höra, att de må bra. — Är Ni Sachsare? — Nej, jag är Preussare. — Tycka Preussarne om att lära Svenskan? — De lära den gerna. — Tala Preussarne Tyskan lika väl som Sachsarne? — Sachsarne tala den bättre. — Hvilken dag i veckan fira Turkarne? — De fira Fredagen; men de Kristna fira Söndagen, Judarne Lördagen, och Negrarne sin födelsedag.

178.

Hvilken flaska har eder lilla syster sönderslagit? — Hon har slagit sönder den, som min moder har köpt i går. — Har Ni ätit af min soppa eller af min moders? — Jag har hvarken ätit af eder, eller eder moders, utan af min goda systers. — Har Ni sedt den fru, som var hos mig i morse? — Jag har icke sedt henne. — Har eder moder gjort sig ondt? — Hon har icke gjort sig ondt. — Har Ni ondt i näsan? — Jag har icke ondt i näsan, utan ondt i handen. — Har Ni skurit eder i fingret? — Nej, min fru, jag har skurit mig i handen. — Vill Ni hafva min moders goda svarta silke eller min systers? — Jag vill hafva eder moders. — Har du ett rum åt baksidan? — Jag har ett åt framsidan; men min broder har ett åt gården. — Går eder skomakerfru redan ut? — Nej, min (nådiga) fru, hon går icke ännu ut; hon är ännu mycket sjuk. — Hvad har denna bondehustru att sälja? — Hon har höns att sälja. — Huru mycket vill hon för dem? — Hon vill sälja dem för åtta skilling. — Äro de icke för dyra? — Jag finner icke, att de äro för dyra.

179.

Hvar är eder kusin? — Han är i köket. — Har eder kokerska redan tillagat soppan? — Hon har redan tillagat den, ty den står redan på bordet. — Hvar är eder moder? — Hon är i kyrkan. — Har eder syster gått till skolan? — Hor har gått dit. — Går eder moder ofta i kyrkan? — Hon går dit hvar morgon och hvar afton. — Huru dags går hon i kyrkan på morgonen? — Hon går dit, så snart hon stiger upp. — Huru dags stiger hon upp? — Hon stiger upp klockan fem vid soluppgången. — Gar du till skolan i dag? — Jag gar dit. — Hvad lär du dig i skolan? — Jag lär mig läsa, skrifva och tala der. — Hvar är eder faster? — Hon har gått på spektaklet med min lilla syster. — Gå edra systrar på operan i afton? — Nej, min fru, de gå i dansskolan. — Har eder fader gått på jagt? — Han har icke kunnat gå på jagt, ty han har snufva. — Går Ni gerna på jagt? —

Jag går hellre ut att fiska än att jaga. — Är eder fader ännu på landet? — Ja, min fru, han är ännu der. — Hvad gör han der? — Han fiskar och jagar. — Jagade Ni, då Ni var på landet? — Jag jagade hela dagen.

180.

Huru länge har Ni blifvit qvar hos min moder? — Jag har blifvit hos henne hela aftonen. — Är det länge, sedan Ni har varit på slottet? — Jag var der förliden vecka. — Träffade Ni mycket folk der? — Jag träffade blott tre personer der. — Hvilka voro dessa tre personer? — Det var grefven, grefvinnan och deras dotter. — Äro dessa flickor lika beskedliga som deras bröder? — De äro beskedligare än de. — Kunna edra systrar tala Tyskan? — De kunna den icke, men de lära den. — Har Ni burit något till eder moder? — Jag har burit till henne en skön torta. — Hvad har eder brorsdotter burit till eder? — Hon har burit till mig goda smultron och goda persikor. — Tycker Ni om persikor? — Jag tycker mycket om dem. — Huru många persikor har eder granne gifvit eder? — Han har gifvit mig mera än tjugu. — Har Ni ätit mycket körsbär i detta år? — Jag har ätit mycket. — Har Ni gifvit några åt eder lilla syster? — Jag har gifvit henne några. — Hvarföre har Ni icke gifvit sådana åt eder goda granne? — Jag ville gifva henne sådana; men hon ville icke taga dem, emedan hon icke tycker om körsbär.

181.

Hvarföre gå edra systrar icke på spektaklet? — De kunna icke gå dit, emedan de äro mycket sjuka. — Har Ni sofvit godt förliden natt? — Jag har icke sofvit, ty mina barn gjorde för mycket buller i mitt rum. — Hvar var Ni i går aftons? — Jag var hos min svåger. — Såg Ni min svägerska? — Jag såg henne. — Huru mår hon? — Hon mådde i går aftons bättre än vänligt. — Hafven J spelat? — Vi hafva icke spelat, utan vi läste några goda böcker, ty min svägerska tycker mera om att läsa än att spela. — Har Ni läst tidningen i dag? — Jag har

läst den. — Är det någonting nytt i den? — Jag har icke läst något nytt i den. — Hvar har Ni varit, sedan jag såg eder? — Jag har varit i Berlin och London. — Har Ni talat med min syster? — Jag har talat med henne. — Hvad säger hon? — Hon säger, att hon vill se eder. — Hvar har Ni lagt min penna? — Jag har lagt den på bordet. — Tänker Ni se eder faster i dag? — Jag tänker se henne, ty hon har lofvat äta middag hos oss. — Jag beundrar denne familj, ty fadern är dess konung och modern dess drottning; barnen och tjenstfolket äro undersåtarne i staten; barnens lärare äro ministrarne, som dela regeringens omsorg. Den goda uppfostran, som man gifver barnen, är monarkernas krona.

182.

Hvarföre har eder kusin icke kommit till oss i dag? — Hon kunde icke komma, emedan hon har snufva, och det gör henne mycket sjuk. — Vill du äta middag hos oss i dag? — Med stort nöje; hvad har Ni till middagen? — Vi hafva god soppa, färskt och salt kött samt mjölk-rätter. — Tycker Ni om mjölkkrätter? — Jag tycker om dem mera än all annan föda. — Är Ni färdig att äta middag? — Jag är färdig. — Tänker Ni afresa snart? — Jag tänker resa i nästa vecka. — Reser Ni ensam? — Nej, min fru, jag reser med min onkel. — Reser Ni till fots eller i vagn? — Vi åka. — Mötte Ni någon på eder sista resa till Berlin? — Vi mötte många vandrare. — Hvarmed tänker Ni fördrifva tiden denne sommar? — Jag tänker göra en liten resa. — Gick Ni mycket till fots på eder sista resa? — Jag gick gerna, men min onkel tyckte mera om att åka. — Ville han icke gå? — Han ville gå i början; men sedan han hade gått några steg, steg han upp i vagnen igen, så att jag gick icke mycket till fots. — Hvad har Ni gjort i skolan i dag? — Vi hafva hört på vår professor, som höll ett långt tal öfver Guds godhet. — Hvad sade han? — Sedan han hade sagt: „Gud är himmelens och jordens skapare, sade han: Repetition är studiernas moder, och ett godt minne är en stor välger-ning af Gud.“ — Hvarföre stannade Ni icke längre i Hol-

land? — När jag var der, var det dyrt att lefva, och jag hade icke penningar nog, för att qvarblifva der längre. — Hvad var det för väder, då Ni var på vägen till Christiania. — Det var mycket dåligt väder; ty det var stormigt, det snögade och regnade ganska häftigt.

183.

Hvad gör du hela dagen i denna trädgård? — Jag spatserar der. — Hvad är det, som der behagar dig? — Fåglarnes sång behagar mig. — Finnes det näktergalar der? — Det finnes sådana der, och harmonien af deras sång förtjusar mig. — Hafva dessa näktergalar mera magt öfver dig, än målarekonstens skönhet, eller din ömma moders röst, hvilken älskar dig så mycket? — Jag bekänner, att harmonien i dessa små fåglars sång har mera magt öfver mig, än mina käraste vänners ömmaste ord. — Hvarmed roar sig eder brorsdotter i sin ensamhet? — Hon läser mycket och skrifver bref till sin moder. — Hvarmed roar sig eder farbroder i sin ensamhet? — Han sysselsätter sig med måleri och kemi. — Gör han inga affärer mera? — Han gör inga mera, ty han är för gammal, att göra affärer. — Hvarföre blandar han sig i dina angelägenheter? — Han bryr sig vanligen icke om andras angelägenheter; men han blandar sig i mina, emedan han älskar mig. — Har eder lärare låtit eder repetera eder lexa? — Han har låtit mig repetera den. — Kunde Ni den? — Jag kunde den temligen väl.

184.

Skall eder fader gå ut i dag? — Han skall gå ut, om det är vackert väder. — Skall eder syster gå ut? — Hon skall gå ut, om det icke blåser. — Skall Ni älska min broder? — Jag skall älska honom af allt mitt hjerta, om han är lika god som Ni. — Skola edra föräldrar fara till landet i morgon? — De skola icke fara dit, emedan det är för dammigt. — Skola vi gå ut och gå i dag? — Vi skola icke gå ut och gå i dag, ty det är smutsigt ute. — Ser Ni min slägtings slott der bakom det der ber-

get? — Jag ser det. — Skola vi gå in? — Vi skola gå in, om Ni behagar. — Skall Ni gå i detta rum? — Jag skall icke gå in, ty det röker in der. — Jag önskar eder en god morgon, nådiga fru. — Vill Ni stiga in? — Jag skall sätta mig på denna stora stol. — Vill Ni säga mig, hvart eder broder har tagit vägen? — Jag vill säga eder det. — Här är den stol, på hvilken han ofta satt. När dog han? — Han dog för två år sedan; jag är ganska bedröfvad deröfver. — Har Ni gjort edra skriföfningar? — Jag har gjort dem; men hvad angår det eder, jag ber. — Jag befattar mig vanligen icke med saker, som icke angå mig; men jag älskar eder så mycket, att jag bekymrar mig mycket om hvad Ni gör. — Bryr någon sig om eder? — Ingen bryr sig om mig. Icke allenast för renlighetens skull, utan också för helsans undviker förnuftigt folk orenlighet och tvättar sig ofta.

185.

Har du utgifvit alla dina penningar? — Jag har icke utgifvit dem alla. — Huru mycket har du ännu kvar deraf? — Jag har icke mycket kvar deraf; jag har bara en thalar kvar. — Huru mycket penningar hafva dina systrar kvar. — De hafva blott tre thaler och fyra skilling kvar. — Har Ni kvar nog penningar, för att betala eder skräddare? — Jag har nog kvar, för att betala honom; men om jag betalar honom, så skall jag hafva blott litet kvar. — Huru mycket penningar skola edra bröder hafva kvar? — De skola hafva ännu hundra thaler kvar. — Skall Ni tala med min onkel, när Ni ser honom? — När jag ser honom, så skall jag tala med honom. — Skall Ni gå ut och gå i morgon? — Är det vackert väder, så skall jag gå ut och gå; men är det fult väder, så skall jag stadna hemma. — Skall Ni betala eder skomakare? — Om jag får mina penningar i morgon, så skall jag betala honom. — Hvarföre vill Ni gå bort? — Kommer eder fader, så skall jag icke gå bort; men kommer han icke, så måste jag gå bort. — Hvarföre sätter Ni eder icke? — Om Ni vill stadna hos mig, så skall jag sätta mig; men om Ni går bort, så går jag med. — Skall Ni

älska mina barn? — Om de äro beskedliga och flitiga, så skall jag älska dem; men äro de tröga och obeskedliga, så skall jag förakta och straffa dem. — Har jag rätt att tala så? — Herren har icke orätt.

186.

När skall Ni resa till Italien? — Jag skall resa dit, så snart jag har lärt mig Italienskan. — När skola edra bröder resa till Tyskland? — De skola resa dit, så snart de kunna Tyskan. — När skola de lära den? — De skola lära den, så snart de hafva funnit en god lärare. — Huru mycket penningar skola vi hafva qvar, sedan vi hafva betalt våra hästar? — När vi hafva betalt dem, skola vi icke hafva mer än hundra thaler qvar. — Har Ni sagt min broder, att jag har måst sälja vagnen? — Jag har sagt honom det. — Har Ni skrifvit till densamme man, åt hvilken min fader hade skrifvit? — Jag har icke skrifvit till densamme, utan till en annan. — Har man redan svarat eder? — Icke ännu, men jag hoppas erhålla ett bref i nästa vecka. — Har Ni någonsin sett en sådan person? — Jag har aldrig sett en sådan. — Har Ni redan sett vår kyrka? — Jag har icke ännu sett den; hvar är den? — Den är utom staden; om Ni vill se den, så vill jag gå med eder, för att visa eder den. — Hvem är der? — Det är jag. — Hvilka äro dessa män? — Det är främlingar, som önska att tala med eder. — Hvarifrån äro de? — De äro Amerikanare. — Hvar hafven J varit, sedan jag sist såg eder? — Vi hafva uppehållit oss länge på hafsstranden, tills ett skepp ankom, som förde oss till Frankrike. — Vill Ni fortsätta eder berättelse? — Knappt hade vi ankommit i Frankrike, så förde man oss till kejsaren, som emottog oss ganska väl och återskickade oss till vårt land. — Hvem söker Ni? — Jag söker eder lilla broder. — Om Ni vill finna honom, så måste Ni gå i trädgården; ty han är der. — Trädgården är stor, och jag skall icke kunna finna honom, om Ni icke säger mig, i hvilken del af trädgården han är. — Han sitter under det stora trädet, under hvilket vi sutto i går. — Nu skall jag finna honom.

187.

Hvarföre bo edra barn icke i Frankrike? — De vilja lära Engelskan; det är orsaken, hvarföre de uppehålla sig i England. — Hvarföre sitter Ni vid elden? — Jag fryser om händer och fötter; derföre sitter jag vid elden. — Hvaraf lefver det folk, som bor vid hafskusten? — Det lefver af intet annat än fisk. — Hvarföre skall Ni icke mera gå på jagt? — Jag har jagat hela dagen i går och dödat intet annat än en ful fågel; derföre skall jag icke mera gå på jagt. — Hvarföre äter Ni icke? — Jag skall icke äta, förrän jag har god matlust. — Hvarföre äter eder broder så mycket? — Han har god matlust, derföre äter han så mycket. — Om Ni har läst de böcker, som jag har lånat eder, hvarföre återlemnar Ni dem icke åt mig? — Jag är sinnad att läsa dem ännu en gång; derföre har jag icke återlemnat dem åt eder; men jag skall återlemna eder dem, så snart jag har läst dem för andra gången. — Hvarföre har Ni icke burit till mig mina kläder? — De voro icke färdiga; derföre har jag icke burit dem hit; men jag har dem nu med mig; här äro de. — Ni har lärt eder lexä; hvarföre har eder syster icke lärt sin? — Hon har varit ute och gått med min moder, derföre har hon icke lärt den; men hon skall lära den i morgon. — När skall Ni rätta mina skriföfningar? — Jag skall rätta dem, när Ni bär till mig eder systers. — Tror Ni eder hafva gjort några fel deri? — Jag vet icke. — Om Ni har gjort fel deri, så måste Ni hafva icke väl öfverläst edra lektioner; ty man måste väl lära sig lektionerna, för att icke göra fel i skriföfningarne. — Det är detsamma; om Ni icke rättar dem åt mig i dag, så skall jag icke lära dem förrän i morgon. — Ni måste icke göra fel i edra skriföfningar; ty Ni har allt hvad Ni behöfver, för att icke göra sådana.

188.

Af hvad sjukdom har eder syster dött? — Hon har dött i feber. — Huru mår eder broder? — Min broder lefver icke mera; han dog för tre månader sedan. — Jag

är förvånad deröfver; ty han mådde mycket bra förliden sommar, när jag var på landet. — Hvaraf dog han? — Han dog af slag. — Huru mår eder väns moder? — Hon mår icke bra; hon hade ett feberanfall i förgår, och i morse åter ett. — Har hon vexelfeber? — Jag vet icke, men hon har ofta feberanfall. — Hvad har det blifvit af det fruntimmer, hvilket jag såg hos eder moder? — Hon har fått slag i morse. — Var det god afsättning på vin förlidet år? — Det hade ingen god afsättning; men deit skall blifva bättre afsättning näste år, ty det skall blifva mycket af det och det skall icke blifva dyrt. — Hvarföre öppnar Ni dörren? — Ser Ni icke, huru det röker in? — Jag ser det, men Ni måste öppna fönstret i stället för att öppna dörren. — Fönstret går icke lätt upp, det är orsaken, hvarföre jag öppnar dörren. — När skall Ni stänga den? — Jag skall stänga den, så snart det icke mera röker in. — Hvarföre ställer Ni dessa sköna glas icke på det lilla bordet? — När jag ställer dem på det lilla bordet, skola de gå sönder. — Gick Ni ofta ut och fiskade, när Ni var på landet? — Vi gingo ofta ute på fiske och jagt. — Om Ni vill komma med oss på landet, så skall Ni se min faders slott? — Ni är ganska god, min herre, men jag har redan sett slottet.

189.

När har Ni sett min faders slott? — Jag såg det, när jag reste förliden sommar; det är ett af de skönaste slott, som jag någonsin har sett; man ser det på långt håll. — Huru säger man det? — Det säges icke. — Det är obegripligt; kan man icke säga allt på edert språk? — Man kan säga allt, men icke såsom på edert. — Skall Ni stiga upp tidigt i morgon? — Det kommer derpå an; när jag lägger mig tidigt, skall jag stiga upp tidigt; men när jag går sent till sängs, så skall jag stiga upp sent. — Skall Ni älska mina barn? — De beror af omständigheter; om de äro snälla, skall jag älska dem. — Skall Ni äta middag med oss i morgon? — Det beror på; om Ni låter tillreda de rätter, som jag tycker om, så skall jag äta middag med eder. — Har Ni redan läst det bref,

som Ni har erhållit i morgons? — Jag har icke ännu öppnat det. — När skall Ni läsa det? — Jag skall läsa det, så snart jag får tid. — Hvarföre har Ni tagit upp detta? — Jag tog upp det, för att visa eder det. — Kan Ni säga mig, hvad det är? — Jag kan icke säga eder det, ty jag vet det icke; men jag vill fråga min broder, han skall säga eder det. — Hvar har Ni funnit det? — Jag har funnit det på flodstranden, icke långt från skogen. — Har Ni märkt det på långt håll? — Jag behöfde icke märka det på långt håll, ty jag gick bredvid floden. — Har Ni någonsin sett något sådant? — Aldrig.

190.

Är det nyttigt, att tala mycket? — Om man vill lära ett främmande språk, så är det nyttigt att tala mycket. — Är det lika nyttigt att skrifva, som att tala? — Det är nyttigare att tala än att skrifva; men för att lära ett främmande språk, måste man göra båda delarne. — Är det nyttigt, att skrifva allt hvad man säger? — Detta är onyttigt. — Hvar har Ni tagit denne bok? — Jag har tagit den i eder väninnas kammare. — Är det rätt, att taga andras böcker? — Det är orätt, jag vet det, men jag var i behof deraf och jag hoppas, att eder väninna icke skall blifva ond deröfver; ty jag skall återlemna den åt henne, så snart jag har läst den. — Hvad heter Ni? — Jag heter Wilhelm. — Hvad heter eder syster? — Hon heter Leonora. — Hvarföre beklagar sig Carl öfver sin syster? — Emedan hon har tagit af honom hans pennor. — Öfver hvem klaga dessa barn? — Frans klagar öfver Leonora och Leonora öfver Frans. — Hvem har rätt? — De hafva båda orätt; ty Leonora vill taga Frans' pennor, och Frans Leonora's böcker. — Åt hvem har Ni lånat Schiller's arbeten? — Jag har lånat det första landet åt Wilhelm och det andra åt Elisabeth. — Huru heter detta på Fransyskan? — Det säges icke på Fransyskan. — Hvem tillhöra dessa sköna böcker? — De tillhöra Wilhelm. — Hvem gaf dem åt honom? — Hans gode fader. — Skall han läsa dem? — Han skall hellre rifva sönder dem, än läsa dem. — Är Ni viss derom, att

han icke skall läsa dem? — Jag är viss derom; ty han har sagt mig det.

191.

Lära edra lärjungar sina skriföfningar utantill? — De vilja hellre sönderrifva dem, än att lära dem utantill. — Hvarom beder mig denne man? — Han beder eder om de penningar, som Ni är skyldig honom. — Om han vill begifva sig till mig i morgon bittida, så skall jag betala honom, hvad jag är skyldig honom. — Hellre skall han förlora sina penningar än begifva sig till eder. — Carl den Femte, som talade flera Europeiske språk flytande, sade, att man måste tala Spanska med Gudarne, Italienska med sin älskarinna, Tyska med soldaterna, Ungerska med hästarne och Böhmiska med djefvuln. — Hvarföre fäller vår gamle betjents moder tårar? hvad har händt henne? — Hon fäller tårar, emedan den gamle prestmannen, hennes vän, som gjorde henne så mycket godt, har dödt för några dagar sedan. — Af hvilken sjukdom har han dödt? — Han har dödt af slag. — Har Ni hjälpt eder fader, att skrifva sina bref? — Jag har hjälpt honom. — Skall Ni hjälpa mig arbeta, när vi fara till staden? — Jag skall hjälpa eder arbeta, om Ni hjälper mig att förtjena mitt bröd. — Har Ni frågat efter den handelsmann, som säljer så billigt? — Jag har frågat efter honom, men ingen kunde säga mig, hvart han har tagit vägen. — Hvar bodde han, då Ni var här för tre år sedan? — Han bodde då vid Carlsgatan No. 55.

192.

Hvad tycker eder syster om dessa äpplen? — Hon finner dem ganska goda; men hon säger att de äro en smula för söta. — Vill Ni hafva den godheten, att räcka mig detta fatt? — Med mycket nöje. — Skall jag räcka brödet åt eder syster? — Ni skall göra henne nöje, om Ni räcker henne det. — Hvad tycker eder moder om dessa rätter? — Hon finner dem ganska goda; men hon säger, att hon har ätit nog. — Hvarom beder du mig?

— Jag beder eder om ett litet stycke af detta fårkött. — Vill Ni vara god och räcka mig buteljen? — Har Ni icke druckit nog? — Icke ännu, ty jag är ännu törstig. — Skall jag slå i vin åt eder? — Nej, jag dricker hellre äppelvin. — Hvarföre äter Ni icke? — Jag vet icke, hvad jag skall äta. — Hvem bultar på dörren? — Det är en utlänning. — Hvarföre gråter han? — Han gråter, emedan en stor olycka har händt honom. — Hvad har händt eder? — Ingenting har händt mig. — Hvart skall Ni gå i afton? — Jag vet icke, hvart jag skall gå. — Hvart skola edra bröder gå? — Jag vet icke, hvart de skola gå; hvad mig angår, så skall jag gå på theatern. — Hvarföre går Ni till staden? — Jag går dit, för att köpa några böcker; vill Ni komma med? — Jag skall gå med; men jag vet icke, hvad jag skall göra der. — Skall jag sälja åt denne man på kredit? — Ni måste icke tro honom; ty han skall icke betala eder. — Har han redan bedragit någon? — Han har redan bedragit åtskilliga handelsmän, som litade på honom. — Skall jag tro dessa damer? — Ni kan tro dem; men hvad mig angår, så skall jag icke tro dem, ty jag har ofta blifvit bedragen af fruntimmer, och derföre säger jag: man måste icke tro alla.

193.

Åt hvem skratta dessa herrar? — De skratta åt dessa damer, som bära röda klädningar med gula band. — Hvarföre skratta dessa menniskor åt oss? — De skratta åt oss, emedan vi tala illa. — Bör man skratta åt personer, som tala illa. — Man bör icke skratta åt dem; man måste tvärtom höra på dem och, om de göra fel, så måste man rätta dem. — Hvaröfver skrattar Ni? — Jag skrattar åt eder hatt. — Huru länge har Ni haft en så stor hatt? — Sedan jag kom tillbaka från England. — Har Ni råd att köpa en häst och en vagn? — Jag har råd dertill. — Har eder broder råd att köpa detta stora hus? — Han har råd dertill. — Skall han köpa det? — Han skall köpa det, om det behagar honom. — Har Ni erhållit mitt bref? — Jag har med mycket nöje erhållit det; jag har

visat det åt min lärare i Tyskan, hvilken förundrade sig deröfver, ty det var intet enda fel deri. — Har Ni redan erhållit Tegner's och Geijer's arbeten? — Jag har erhållit Tegner's; hvad Geijer's ångar, så hoppas jag erhålla dem i nästa vecka.

194.

Hvar har Ni lärt känna denna dam? — Jag har lärt känne henne hos en af mina släktingar. — Är det du, Carl, som har smutsat min bok? — Det är icke jag, det är eder lilla syster, som har smutsat den. — Hvem har slagit sönder mitt sköna bläckhorn? — Det är jag, som har slagit sönder det. — Är det Ni, som har talat om mig? — Det är vi, som hafva talat om eder; men vi hafva sagt icke annat än godt om eder. — Hvarföre beder mig eder kusin om penningar och böcker? — Emedan han är en narr; ty mig, sin närmaste släkting och bästa vän, beder han om ingenting. — Hvarföre har Ni icke kommit till middagen? — Jag blef förhindrad; men Ni har väl kunnat äta middag utan mig. — Tror Ni, att vi icke skola äta middag, om Ni icke kan komma? — Huru länge har Ni väntat på mig? — Vi hafva väntat på eder ända till en qvart på åtta, och då Ni icke kom, så åto vi middag utan eder. — Har Ni druckit min skål? — Vi hafva druckit eder och edra föräldrars. — En viss man tyckte mycket om vin, men han fann två dåliga egenskaper deri. „Om jag slår vatten deruti,“ sade han, „så förderfvar jag det, och om jag slår icke sådant deruti, så förderfvar det mig.“ — Huru ser eder onkel ut? — Han ser ganska glad ut; ty han är mycket nöjd med sina barn. — Se hans vänner lika glada ut som han? — De se tvärtom sorgsna ut, emedan de äro missnöjda. — Min farbroder har inga penningar och är alltid nöjd, och hans vänner, som hafva ganska mycket deraf, äro det nästan aldrig. — Älskar Ni eder syster? — Jag älskar henne mycket emedan hon är ganska vänlig emot mig. — Och J, älsken J hvarandra? — Vi älska hvarandra, emedan vi äro nöjda med hvarandra.

195.

Liknar eder kusin eder? — Han liknar mig. — Likna edra systrar hvarandra? — De likna icke hvarandra; ty den äldsta är lat och elak, och den yngsta är flitig och vänlig mot alla. — Hvem klappar på dörren? — Det är jag; vill Ni låta upp? — Hvad önskar Ni? — Jag kommer för att bedja eder om de penningar, som Ni är skyldig mig, och om de böcker, som jag har lånat eder. — Om Ni vill hafva den godheten att komma till mig i morgon, så skall jag återlemna eder båda delarne — Ser Ni detta hus dernere? — Jag ser det; hvad är det för ett hus? — Det är ett värdshus; om Ni vill, så skola vi gå in, för att dricka ett glas vin, ty jag är mycket törstig. — Ni är alltid törstig, när Ni ser ett värdshus. — Om vi gå in, så skall jag dricka eder skål. — Jag vill hellre icke dricka än gå till ett värdshus. — När skall Ni betala, hvad Ni är skyldig mig? — När jag får penningar. Det är gagnlöst, att i dag fordra några af mig; ty Ni vet väl, att af den, som ingenting har, är intet att få. — Hvarföre skrattar Ni åt mig? — Jag skrattar icke åt eder, utan åt eder rock. — Liknar den icke eder? — Den liknar den icke, ty min är kort, och eder är för lång; min är svart och eder grön.

196.

Är det rätt, att skratta åt alla människor? — Om jag skrattar åt eder gula rock, så skrattar jag icke åt alla människor. — Hvem liknar eder son? — Han liknar sin fader. — Hvarföre dricker Ni ej? — Jag vet icke, hvad jag skall dricka, ty jag tycker om godt vin, och edert ser ut som ättika. — Om Ni vill hafva annat, så skall jag gå ned i källaren, för att hemta eder sådant. — Ni är för god, min herre, jag skall icke dricka mera något i dag. — Har Ni länge känt min fader? — Jag har känt honom länge; ty jag gjorde hans bekantskap, då jag ännu var på skolan. — Vi arbetare ofta med hvarandra och älskade oss såsom bröder. — Jag tror det, ty J liknen hvarandra. — När jag icke hade skrifvit mina öfningar,

så skref han dem för mig; och när han icke hade skrifvit sina, så skref jag dem för honom. — Hvarföre skickar eder fader efter läkaren? — Han är sjuk; och då läkaren icke kommer, så skickar han efter honom.

197.

Är denne man ond på eder? — Jag tror, att han är ond på mig, emedan jag icke besöker honom; men jag går icke gerna till honom, ty om jag går till honom, visar han mig en tvär uppsyn, i stället för att vänligt emottaga mig. — Ni får icke tro, att han är ond på eder, ty han är icke så elak, som han ser ut. — Det är den bästa man i världen, man måste känna honom, för att kunna värdera honom. — Det är en stor skilnad emellan eder och honom. — Ni mottager vänligt alla, som besöka eder, och han visar dem en tvär uppsyn. — Hvarföre umgås Ni med dessa menniskor? — Jag umgås med dem, emedan de äro mig nyttiga. — Om Ni fortfar, att umgås med dem, så skall Ni ådraga eder ledsamheter; ty de hafva många ovänner. — Huru uppför sig eder kusin? — Han uppför sig icke allt för väl; ty han ådrager sig alltid ledsamheter. — Råkar Ni icke någongång i klämman? — Det är sant, att jag råkar ibland i klämman, men jag reder mig alltid derutur. — Ser Ni dessa personer, som tyckas närma sig till oss? — Jag ser dem, men jag fruktar dem icke, ty jag ser min onkel ibland dem. — Känner Ni ett godt simmställe? — Jag känner ett. — Hvar är det? — På andra sidan om floden, bakom skogen, bredvid landsvägen. — När skall Ni gå att simma? — Vill Ni vänta på mig framför stadsporten? — Jag vill vänta eder der; men jag beder eder, att icke glömma bort det. — Ni vet, att jag aldrig glömmmer mitt löfte.

198.

Ack, det är ute med mig! — Men, min Gud, hvarföre skriker Ni så? — Man har stulit af mig mina guldringar, mina bästa kläder och alla mina penningar; det är orsa-

ken, hvarföre jag gråter. — Gör icke så mycket väsen, ty det är vi, som hafva tagit detta allt, för att lära eder, att bättre akta edra saker och bättre stänga dörren till eder kammare, när Ni går ut. — Hvarföre ser Ni så dyster ut? — Jag har haft mycken olycka; efter att hafva förlorat alla mina penningar, blef jag slagen utaf folk af dåligt utseende, och, till råga af min olycka, erfor jag, att min gode onkel, som jag älskar så mycket, har fått slag. — Ni skall icke bedröfva eder så mycket, ty man måste foga sig i nödvändigheten; Ni känner väl ordspråket: „hvad som är gjordt, är gjordt.“ — Kan Ni icke göra eder fri från denne man? — Jag kan icke göra mig fri från honom, ty han vill nödvändigt följa mig; han måste hafva förlorat förståndet. — Hvad önskar han af eder? — Han vill sälja mig en häst, som jag icke behöfver. — Hvems hus är detta? — Det är mitt. — Är det edra pennor? — Nej, de tillhöra min syster. — Är det de pennor, med hvilka hon skrifver så bra? — Det är desamma. — Hvem är den man, öfver hvilken Ni klagar? — Det är min onkels vän, öfver hvilken jag klagar. — „Hvad är skilnaden mellan en klocka och mig?“ — frågade en dam en ung officer. — „Nådiga fru,“ svarade afficeren, „en klocka angifver timmarne, och hos eder glömmar man dem.“ — Då en Rysk bonde, som aldrig hade sedt åsnor, såg några i Tyskland, sade han: „Min Gud, hvad stora harar det finnes i detta land!“ — Huru mycket är jag eder icke förbunden, min kära vän! Ni har räddat mitt lif; utan eder hade jag varit förlorad. — Hafva dessa uslingar gjort eder något ondt? — De hafva slagit och plundrat mig; och då Ni ilade mig till hjälp, ville de afkläda och döda mig. — Jag gläder mig mycket öfver att hafva räddat eder ur dessa röfvares händer.

199.

Hvarföre gräla dessa personer? — De gräla, emedan de icke veta, hvad de skola göra. — Har man kunnat släcka elden? — Man har ändtligen kunnat släcka den; men man säger, att flera hus hafva nedbrunnit. — Har man icke kunnat rädda något? — Man har icke kunnat

rädda något, ty i stället för att släcka elden, började uslingarne, som hade ilat dit, att plundra. — Hvad har händt? — Det har händt en stor olycka. — Hvarföre hafva mina vänner afrest utan mig? — De hafva väntat på eder till klockan tolf, och seende, att Ni icke kom, afreste de. — Berätta oss, hvad som nyligen har händt eder. — Mycket gerna; men med det vilkor, att Ni uppmärksamt vill höra på mig, utan att afbryta mig. — Vi skola icke afbryta eder, Ni kan vara viss derom. — Då jag nyligen var på spektaklet, såg jag uppföras den Talande Taflan och den Gråtande Qvinnan. Som detta sednare stycke icke var särdeles underhållande för mig, så gick jag på koncerten, der musiken förorsakade mig en häftig hufvudvärk; förbannande koncerten, lemnade jag den och gick raka vägen till dårhuset, för att besöka min kusin.

200.

Då jag inträdde i min kusins hospital, intogs jag af fasa, i det jag såg några dårar, som hoppande och tjutande närmade sig. — Hvad gjorde Ni då? — Jag gjorde såsom de; och de började att skratta och drogo sig tillbaka. — Då jag ännu var liten, sade jag en gång till min fader: „Jag förstår mig icke på handel; låt mig leka.“ Min fader svarade mig leende: „Genom att handla lärer man handla och genom att sälja lärer man sälja.“ — Vet Ni redan, hvad som har händt? — Jag har icke hört någonting. — Vår grannes hus har nedbrunnit. — Har man icke kunnat rädda något? — Man var ganska lycklig, att kunna rädda de personer, som voro deri, men af sakerna, som befunno sig der, har man icke kunnat rädda något. — Hvem har sagt eder detta? — Vår granne sjelf har sagt mig det. — Hvarföre är Ni utan ljus? — Vinden utsläckte det, då Ni inträdde. — Hvarföre har Ni icke ilat till hjälp åt eder granne, hvilkens hus har nedbrunnit? — Jag kunde icke skynda dit, ty jag var sjuk och sängliggande. — Huru dyrt är detta kläde? — Jag säljer det för tre och en half thaler alnen. — Jag finner det mycket dyrt. — Har priset på kläde icke fallit? —

Det har icke fallit. Alla varor hafva fallit i priset, utom kläde. — Jag vill gifva eder tre thaler derför. — Jag kan icke lemna eder det till detta pris; ty det kostar mig sjelf mera. — Vill Ni hafva den godheten, att visa mig några stycken Engelskt kläde? — Med mycket nöje. — Om Ni vill pruta något, så skall jag köpa tjugu alnar deraf. — Då jag ingalunda har begärt för mycket af eder, så kan jag icke slå af något.

201.

Ni lär Fransyskan; låter eder lärare eder öfversätta? — Han låter mig läsa, skrifva och öfversätta. — Är det nyttigt att öfversätta, när man lär sig ett främmande språk? — Det är nyttigt att öfversätta, när man redan kan språkets regler; men när man ännu ingenting vet, så är det helt och hållet onyttigt. — Hvad låter eder lärare i Svenskan göra eder? — Han låter mig läsa en lektion; derefter låter han mig öfversätta på Svenskan Tyska skriföfningar öfver den lektion, som han har låtit mig läsa. Från början till slutet af lektionen talar han Svenska med mig, och jag måste svara honom på det språket sjelft, som han lär mig. — Har Ni redan lärt mycket på detta sätt? — Ni ser, att jag har redan lärt något; ty det är knappt fyra månader, som jag studerat, och jag förstår eder redan, när Ni talar med mig, och kan svara eder. — Kan Ni läsa lika bra? — Jag kan läsa och skrifva lika väl som tala. — Gifver eder lärare också undervisning i Engelskan? — Han gifver undervisning deri. — Önskande att göra hans bekantskap, beder jag eder, att presentera mig för honom. — Huru många skriföfningar öfversätter Ni om dagen? — När skriföfningarne icke äro för svåra, så öfversätter jag tre till fyra hvarje dag, men om de äro svåra, så öfversätter jag bara en. — Huru många har Ni redan öfversatt i dag? — Det är den tredje, som jag öfversätter; men i morgon hoppas jag att kunna öfversätta en mera, ty jag skall vara ensam. — Har Ni gjort ett besök hos min fader? — Jag besökte honom för två månader sedan, och som han emottog mig ovänligt, har jag sedan den

tiden icke mera gått till honom. — Hvad tycker Ni om denna soppa? — Jag finner den alldeles icke godt; ty efter att hafva förlorat matlusten, smakar mig ingenting. — Huru mycket inbringar denna tjänst åt eder fader? — Den inbringar honom mera än fyra tusen gulden.

202.

Skulle Ni hafva penningar, om eder fader vore här? — Jag skulle hafva sådana, om han vore här. — Skulle Ni hafva varit nöjd, om jag hade haft böcker? — Jag skulle hafva varit mycket nöjd, om Ni hade haft sådana. — Skulle Ni hafva berömt min lilla broder, om han hade varit beskedlig? — Om han hade varit beskedlig, så skulle jag visserligen icke allenast hafva berömt, utan äfven älskad, hedrat och belönat honom. — Skulle vi blifva berömda, om vi skrefve vore skriföfningar? — Om J skrefven dem utan fel, skullen J blifva berömda och belönade. — Skulle min broder icke hafva blifvit straffad, om han hade skrifvit sina themata? — Han skulle icke hafva blifvid straffad, om han hade skrifvit dem. — Skulle eder syster hafva blifvit berömd, om hon icke hade varit skicklig? — Hon skulle visserligen icke hafva blifvit berömd, om hon icke hade varit ganska skicklig, och om hon icke hade arbetat från morgon till qväll. — Skulle Ni gifva mig något, om jag vore snäll? — Om Ni vore mycket snäll och arbetade bra, så skulle jag gifva eder en vacker bok. — Skulle Ni hafva skrifvit till eder syster, om jag hade rest till Dresden? — Jag skulle hafva skrifvit och skickat henne någonting vackert, om Ni hade rest dit. — Skulle Ni tala, om jag hörde på eder? — Jag skulle tala, om Ni ville höra på mig och svara mig. Skulle Ni hafva talat med min moder, om Ni hade sedt henne? — Jag skulle hafva talat med henne och bedt henne, att skicka eder en vacker guldklocka, om jag hade sedt henne.

203.

En kammartjenare hos Ludvig XIV. bad denne, när han gick till sängs, att förorda hos öfverpresidenten en

process, som han förde mit sin svärfader, och sade, i det han enträget bad honom derom: „Ack, Edert Majestät behöfver blott säga ett ord.“ — „Ja, sade Ludvig XIV. till honom, det är icke det, som bekymrar mig; men säg mig, om du vore i din svärfaders ställe, och din svärfader i ditt, skulle du vara glad, om jag sade detta ord?“ —

Skulle männerna komma, så måste man gifva dem något att dricka. — Kunde han göra det ena, så skulle han äfven vilja göra det andra. — En bonde, som hade sett, att gamla personer brukade glasögon för att läsa, gick till en optiker och begärde ett par. Denne satte ett par på hans näsa; bonden tog då en bok, och då han hade öppnat den, sade han, att dessa glasögon icke vore goda. Optikern satte på honom ett annat par, utan tvifvel af de bästa, som han kunde finna i sin handelsbod; men då bonden ändock icke kunde läsa, så sade handelsmannen till honom: „Min vän, du kan kanhända icke läsa.“ — „Om jag kunde läsa,“ sade bonden till honom, „så behöfde jag icke edra glasögon.“

Jag har alltid smickrat mig, min kära vän, att du älskade mig lika mycket, som jag älskar dig; men jag ser nu, att jag har misstagit mig; jag skulle önska att veta, hvarföre du har varit ute och gått utan mig? — Jag har förnummit, att du är ond på mig, emedan jag har varit ute och gick utan dig. — Jag försäkrar dig, om jag hade vetat, att du icke är sjuk, så skulle jag hafva kommit och tagit dig med; men jag har frågat hos läkaren, huru du mådde, och han har sagt mig, att du hade varit sängliggande sedan åtta dagar.

204.

Kejsarinnan Theresia frågade en Fransysk officer, som hade ankommit till hofvet i Wien, om han trodde, att furstinnan N., som han hade sedt dagen forut, verkligen var det skönaste fruntimmer i verlden, såsom man sade? — „Madame,“ svarade officern, „jag trodde det i går, men i dag tror jag det icke mera.“ — Hvad tycker Ni om detta kött? — Jag finner det ganska godt; törs jag bedja eder om en bit af denna fisk? — Skulle Ni vilja

hafva den godheten, att slå i något åt mig att dricka? — Med mycket nöje.

205.

Nå väl, gör eder syster några framsteg? — Hon skulle göra framsteg, om hon vore lika flitig, som Ni. — Ni smickrar mig. Alldeles icke, jag försäkrar eder, att jag skulle vara ganska nöjd, om alla mina lärjungar arbetade som Ni. — Hvarföre går Ni icke ut i dag? — Jag skulle gå ut, om det vore vackert väder. — Skall jag hafva det nöjet, att se eder i morgon? — Om Ni önskar det, så skall jag komma. — Skall jag ännu vara här vid eder ankomst? — Jag skulle straxt resa, om jag hade ett godt tillfälle. — Ni skulle icke hafva så mycket nöje, och icke vara så lycklig, om Ni icke hade vänner och böcker. — Menniskan skulle icke erfara på sin lefnadsbana så mycket elände och icke vara så olycklig, vore hon icke så blind. — Ni skulle icke hafva denna känslolöshet mot de fattiga och icke vara så döf för deras bön, om Ni hade sjelf någon tid varit i elände. — Ni skulle icke säga detta, om Ni kände mig väl. — Hvarföre har eder syster icke skrivit sina themata? — Hon skulle hafva skrivit dem, om hon icke hade blifvit förhindrad. — Om Ni arbetade mera och talade oftare, så skulle Ni tala bättre. — Jag försäkrar eder, min herre, att jag skulle oftare tala Tyskan med eder, om jag hade mera tid. — Jag klagar icke öfver eder, utan öfver eder syster. — Ni skulle icke hafva haft orsak att beklaga eder öfver henne, om hon hade haft tid, att göra det, som Ni har gifvit henne att göra. — Hvad har min broder sagt eder? — Han har sagt mig, att han skulle vara den lyckligaste människan i verlden, om han förstod det Svenska språket.

206.

Jag skulle vilja veta, hvarföre jag icke kan tala lika bra som Ni? — Jag vill säga eder det: Ni skulle tala fullkomligt lika bra som jag, om Ni icke vore så blyg; men om Ni hade bättre studerat edra lektioner, så skulle

Ni icke frukta att tala; ty för att tala väl, måste man veta, och det är ganska naturligt, att den, som icke väl vet, hvad han har lärt, är blyg. — Ni skulle icke vara så blyg, som Ni är, om Ni vore viss om, att icke göra några fel. — Det är personer, som skratta, när jag talar. Det är oartiga menniskor. — Ni måsta bara äfven skratta, så skola de icke mera göra narr af eder. — Om Ni gjorde, såsom jag, så skulle Ni tala väl. — Ni måste studera litet alla dagar, och Ni skall icke frukta mera att tala. — Jag skall bemöda mig, att följa edert råd; ty jag har företagit mig, att stiga upp hvarje morgon klockan sex, studera till klockan nio och gå tidigt till sängs. — Demokritos och Heraklitos voro filosofer af ganska olika karakter; den ena skrattade öfver menniskornas dårskaper, och den andra gret deröfver. — De hade både rätt; ty menniskornas dårskaper förtjena, att man skrattar och gråter deröfver. — Min broder har sagt mig, att Ni skulle hafva talat om mig och icke berömt mig. — Vi skulle hafva berömt eder, om Ni hade betalat oss, hvad Ni är oss skyldig. — Ni har orätt uti, att klaga öfver min kusin, ty han har icke velat göra eder någon förtret. — Jag skulle icke hafva beklagat mig öfver honom, om han hade förolämpat endast mig; men han har störtat en hel familj i elände. — Ni gör orätt i att umgås med denne man, ty han fikar blott efter rikedomar.

207.

Jag kommer, för att önska eder en god morgon. — Ni är mycket vänlig. — Vill Ni göra mig en tjänst? — Säg mig, hvad Ni åstundar, ty jag skall göra allt, hvad jag mögligen kan, för att göra eder mig förbunden. — Jag behöfver femhundra thaler och beder eder, att låna mig dem; jag skall återgifva eder dem, så snart jag har fått mina penningar; Ni skulle göra mig mycket förbunden, om Ni ville göra mig denna tjänst. — Jag skulle hjertligt gerna göra det, om jag kunde; men som jag har förlorat alla mina penningar, så är det mig omöjligt, att göra eder denna tjänst. — Vill Ni fråga eder broder, om han är nöjd med de penningar, som jag har skickat ho-

nom? — Hvad min broder beträffar, så är han, ehuru det är litet, nöjd dermed, men jag är det icke; ty efter som jag har lidit skeppsbrott, behöfver jag de penningar, som Ni är mig skyldig. — Då Henrik den Fjerde en gång träffade i sin palats en man, som var honom obekant, frågade han honom, hvem han tillhörde. — „Jag tillhör mig sjelf,“ svarande denne man. — „Min vän,“ sade konungen till honom, „Ni har en dum herre.“

208.

Har man serverat soppan? — Man har redan serverat den för några minuter sedan. — Då måste den vara kall, och jag tycker blott om varm soppa. — Man skall låta värma den åt eder. — Får jag lägga för eder af denna stek? — Jag skall bedja eder om litet deraf. — Vill Ni äta af detta fårkött? — Jag tackar eder, jag äter hellre höns. — Får jag bjuda eder vin? — Jag skall bedja eder om litet deraf. — Har man redan framburit deserten? — Man har redan framburit den. — Tycker Ni om frukt? — Jag tycker om frukt, men jag har ingen matlust mera. — Skall Ni äta litet ost? — Jag skall äta litet ost. — Skall jag gifva eder Engelsk eller Holländsk ost? — Jag skall äta litet Holländsk ost. — Hvad slags frukt är detta? — Det är stenfrukt. — Hvad heter hon? — Hon heter Hilma. — Vill Ni tvätta eder om händerne? — Jag skulle gerna tvätta mig om dem, men jag har ingen handduk, att torka dem af med. — Jag skall låta gifva eder en handduk, tvål och vatten. — Jag skall vara eder mycket förbunden. — Tordes jag bedja eder om litet vatten? — Der har Ni sådant. — Kan Ni hjälpa eder utan tvål? — Hvad tvålen angår, så kan jag umbära den; men jag behöfver en handduk, för att torka mig om händerna. — Hjelper Ni eder ofta utan tvål? — Man måste umbära mycket i denna verlden. — Hvarföre har denne man gripit till flykten? — Emedan han hade intet annat medel, att umgå den straff, som han hade förtjent. — Hvarföre hafva edra bröder icke förskaffat sig en bättre häst? — Om de hade blifvit af med sin gamla häst, så skulle de hafva förskaffat sig en annan bättre. — Har eder fader redan ankommit?

— Icke ännu; men vi hoppas, att han skall ankomma ännu i dag.

209.

Vill Ni berätta mig något? — Hvad vill Ni, att jag skall berätta eder? — En liten anekdot, om Ni vill. — Då en, gång en liten gosse vid bordet begärde kött, sade hans fader till honom, att det vore ohöfligt, att begära något, och att han borde vänta, tills man gäfvde sådant åt honom. Då den stackars gosse såg, att alla åto och att man gaf ingenting åt honom, sade han åt sin fader: „Kära fader, var god och gif mig litet salt.“ „Hvad vill du göra dermed?“ frågade honom fadern. „Jag skall äta det till det kött, som Ni skall gifva mig,“ svarade barnet. Alla beundrade gossens förstånd, och då hans fader bemärkte, att han icke hade något, så gaf han honom kött, utan att han begärde det. — Hvem var denne lilla gosse, som vid bordet begärde kött? — Det var sonen till en af mina vänner. — Hvarföre begärde han kött? — Han begärde sådant, emedan han hade god matlust. — Hvarföre gaf honom hans fader sådant icke genast? — Emedan han hade glömt det. — Gjorde gossen orätt i att begära sådant? — Han hade fullkomligen rätt.

210.

Har Ni uträttat mitt uppdrag? — Jag har uträttat det. — Har eder broder utfört det uppdrag, som jag gaf honom? — Han har utfört det. — Skulle Ni vilja uträtta ett uppdrag för mig? — Jag är eder så mycket förbunden, att jag alltid skall uträtta edra uppdrag, när Ni behagar gifva mig sådana. — Fråga hästhandlaren, om han kan icke lemna mig hästen för det pris, som jag har bjudit honom? — Jag är viss derpå, att han skulle åtnöja sig, om Ni ville tillägga några gulden till? — Jag skall icke tillägga något. Kan han lemna mig den för detta pris, så må han lemna mig den; om icke, så må han behålla den. — God morgon, mina barn! han J gjort edra arbeten? — Ni vet väl, att vi alltid göra dem; ty vi måste vara sjuka

för att icke göra dem. — Jag gifver eder att lära utan-
till den nittionde lektionen, och att öfversätta de dertill
hörande skriföfningar, det vill säga, den tvåhundrationde
och den tvåhundraelfte. — Bemöden eder, att icke
göra fel. — Är detta bröd tillräckligt för dig? — Det
skulle vara tillräckligt för mig, om jag icke vore för
mycket hungrig. — När har eder broder inskeppat sig till
Amerika? — Han har gått till segels den trettonde i förliden
månad. — Lofvar Ni mig, att tala med eder broder? —
Jag lofvar eder det, Ni kan räkna derpå. — Jag litar
på eder.

211.

Haf tålamod, min kära vän, och var icke sorgsen; ty
bedröfvelsen ändrar ingenting, och otåligheten gör det
onda värre. — Frukta icke för edra borgenärer. — Var
förvissad, att de icke skola göra eder något ondt. — Ni
måste hafva tålamod, ehuru Ni icke har någon lust der-
till; ty jag måste också vänta, tills man betalar mig, hvad
man är mig skyldig. — Så snart jag får penningar, skall
jag betala allt, som Ni har utlagt för mig. — Tro icke,
att jag har glömt det; ty jag tänker derpå alla dagar. —
Jag är eder gäldenär och jag skall aldrig förneka det. —
Tro icke, att jag har haft eder guldklocka, eller att frö-
ken Wilhelmina har haft eder silfverdosa, ty jag har sedt
båda i eder systers händer, då vi lekte pantlek. — Hvil-
ket skönt bläckhorn har Ni der; jag beder eder, låna mig
det. — Hvad vill Ni göra dermed? — Jag vill visa det
åt min syster. — Tag det, men akta det och slå icke
sönder det. — Frukta intet. — Hvad vill Ni af min bro-
der? — Jag vill låna penningar af honom. — Låna af
någon annan. — Om han icke vill låna mig några, så
skall jag låna af en annan. — Önsken icke, hvad J icke
kunnen hafva, utan åtnöjen eder med det, som försynen
har gifvit eder, och betänken, att det finnes många men-
niskor, som icke hafva hvad J hafven. — Eftersom lifvet
är kort, bemödom oss, att göra det för oss så angenämt
som möjligt. — Men låtom oss ock betänka, att nöjets
missbruk gör det bittert.

212.

Hvad måste vi göra, för att vara lyckliga? — Älsken och utöfven alltid dygden, så skolen J vara lyckliga i detta lif och i det tillkommande. — Eftersom vi vilja vara lyckliga, så låtom oss göra godt åt de fattige och hafva medlidande med de olycklige; låtom oss lyda våra lärare och icke göra dem någon förtret; låtom oss trösta de olycklige, älska vår nästa såsom oss sjelfva och icke hata dem, som hafva förolämpat oss; korteligen, låtom oss alltid uppfylla vår pligt, så skall Gud draga försorg om det öfriga. — Min son, för att blifva älskad, måste man vara arbetsam och beskedlig. — Man beskyller dig, att hafva varit lat och försumlig i dina göromål; du vet likväl, att din broder har blifvit straffad, emedan han har varit obeskedlig. — Då jag nyligen var i staden, fick jag från din lärare ett bref, hvori han beklagade sig mycket öfver dig. — Gråt icke, gå på din kammare, läs öfver din lexa och var beskedlig, ellers får du ingenting att äta till middagen. — Jag skall vara så snäll, min käre fader, att Ni säkert skall vara nöjd med mig. — Har den lilla gossen hållit ord? — Icke fullkomligt, ty sedan han hade sagt detta, gick han på sin kammare, tog sina böcker, satte sig till bordet, och började att sofva. — Han är en ganska snäll gosse, när han sofver, sade hans fader, då han såg honom någon tid derefter.

213.

Förstår Ni eder på kläde? — Jag förstår mig derpå. — Vill Ni köpa några alnar åt mig? — Gif mig penningar, så skall jag köpa eder sådant. — Jag skall vara eder mycket förbunden. — Förstår denne man sig på kläde? — Han förstår sig icke derpå. — Hvad gör Ni der? — Jag läser i den bok, som Ni har lånat mig. — Hvad vill Ni, att jag skall göra? — Teckna detta landskap, och när Ni har tecknat det, deklinera några substantiver och adjektiver. — Huru bär Ni eder åt? — Jag går sålunda till väga. — Visa mig, huru Ni bär eder åt. — Hvad skola vi göra för vår lektion i morgon? — Renskrif edra the-

mata, skrif tre andra till och öfverläs den nästa lektionen.
— Huru bär Ni eder åt för att få varor utan penningar?
— Jag köper på kredit. — Huru bär sig eder syster åt för att lära sig Tyskan utan ordbok? — Hon går till väga på detta sätt. — Han går ganska skickligt till väga. — Men huru bär sig eder broder åt? — Hon bär sig ganska oskickligt åt. — Han läser och uppsöker orden i ordboken. — Han kan studera på detta sätt tjugu år, utan att kunna bilda en enda sats.

214.

Hvarföre slår eder syster ned ögonen? — Hon slår ned dem, emedan hon blyges, att icke hafva gjort sina arbeten. — Låt oss äta frukost i trädgården i dag; vädret är så vackert, att vi måste draga fördel deraf. — Hvad tycker Ni om detta kaffe? — Det smakar mig förträffligt. — Hvarföre bugar Ni eder? — Jag bugar mig, för att taga upp näsduken, som jag har fällt ned. — Hvarföre gömma sig edra systrar? — De skulle icke gömma sig, om de icke fruktade att blifva sedda. — För hvem frukta de? — De frukta för sin gouvernant, som bannade dem i går, emedan de icke hade gjort sina arbeten. — En kejsare, som var uppbragt på en stjerntydare, frågade honom: „Hvilken död, eländige, tror du, att du skall dö?“ „Jag skall dö af feber,“ svarade stjerntydaren. — „Du ljuger,“ sade kejsaren, „du skall dö i detta ögonblick en våldsam död.“ — Då man ville gripa honom, sade han till kejsaren: „Nådigaste herre, befall att man känner mig på pulsen, och man skall finna, att jag har feber.“ — Detta goda infall räddade honom. — Dömen icke, på det att J icke må blifva dömda. — Skulle Ni hafva afrest, om jag hade afrest? — Jag kan icke säga eder, hvad jag skulle hafva gjort, om Ni hade afrest.

215.

Har Ni redan sett min son? — Jag har icke ännu sett honom; huru mår han? — Han mår ganska väl; Ni skall icke igenkänna honom, ty han har växt mycket på kort

tid. — Hvarföre gifver denne man intet åt de fattige? — Han är för snål. Han vill icke öppna sin börs, af fruktan, att förlora sina penningar. — Hurudant väder är det? — Det är mycket varmt; det har på länge icke regnat; jag tror, vi få ett oväder. — De kan nog hända. Vinden tilltager; åskan går redan; hör Ni den? — Ja, jag hör den, men ovädet är ännu långt borta. — Icke så långt, som Ni tror. — Se huru det blixtrar! Min Gud, hvilket förskräckligt regn detta är! — Om vi gingo in någonstädes, så skulle vi vara skyddade mot stormvädet. — Låtom oss alltså gå in i denna koja; vi skola vara der skyddade mot vinden och regnet. — Jag har stor lust att bada i dag. — Hvar vill Ni bada eder? — I floden. — Frukta Ni icke att drunkna? — O nej, jag kan simma. — Hvem har lärt eder det? — Förliden sommar har jag tagit några lektioner i simskolan. — Hvart skola vi nu gå? — Hvilken väg skola vi taga? — Den kortaste skall vara den bästa. — Vi hafva för starkt solsken, och jag är ännu mycket trött; låtom oss sätta oss i skuggan af detta träd. — Hvem är mannen, som sitter under trädet? — Jag känner honom icke. Han synes vilja vara allena; ty om man vill närma sig till honom, så låtsar han sofva. — Han gör såsom eder syster. Hon förstår ganska väl Tyskan, men om jag vill tala med henne, så låtsar hon icke förstå mig.

216.

Har Ni sett herr Nyström? — Jag har sett honom; han sade mig, att hans systrar inom kort skulle komma hit, och han bad mig, att säga det åt eder. När de hafva ankommit, så skall Ni kunna gifva dem de guldringar, som Ni har höpt. De smickra sig dermed, att Ni skall skänka dem åt dem; ty de älska eder, utan att personligen känna eder. — Har min syster redan skrifvit till eder? — Hon har redan skrifvit till mig, och jag skall svara henne. — Skall jag säga henne, att Ni är här? — Säg henne det; men säg henne icke, att jag med otålighet väntar på henne. — Hvarföre har Ni icke medtagit eder syster? — Hvilken? — Den som Ni alltid har med eder, den yngsta. —

Hon ville icke gå ut, emedan hon har tandvärk. — Jag är ledsen att höra det; ty hon är en god flicka. — Huru gammal är hon? — Hon är ungefär femton år gammal. — Hon är ganska stor för sin ålder. — Huru gammal är Ni? — Jag är tjugutvå år gammal. — Är det möjligt, att Ni icke ännu är tjugu år gammal?

217.

Vill Ni dricka en kopp the? — Nej, jag tackar, jag är ingen vän af the. — Tycker Ni om kaffe? — Jag dricker det gerna, men jag har nyss druckit sådant. — Har Ni icke ledsamt här? — Huru kunde jag hafva ledsamt i detta angenäma sällskap? — Hvad mig beträffar, så har jag alltid tråkigt. — Om Ni gjorde såsom jag, så skulle Ni icke hafva tråkigt; ty jag hör på alla, som berätta mig någonting. — På detta sätt erfar jag tusen angenäma saker, och har icke tid att ledsna; men Ni gör ingenting af allt detta, derföre har Ni ledsamt. — Jag skulle göra alldeles som Ni, om jag hade orsak att vara sorgsen. — Jag har nyss hört, att en af mina bästa vänner har skjutit ihjel sig med en pistol, och att en af min hustrus bästa väninnor har dränkt sig. — Hvar har hon dränkt sig? — Han har dränkt sig i floden, som är bakom hennes hus. — I går klockan fyra på morgonen steg hon upp, utan att säga ett ord åt någon, hoppade ut genom fönstret, som vettar åt trädgården och störtade sig i floden, der hon drunknade. — Låtom oss alltid söka de godas vänskap och fly de ondas sällskap; ty dåliga sällskaper förderfva goda seder.

218.

Har Ni länge lärt Svenskan? — Nej, min herre, blott sex månader. — Är det möjligt! Ni talar temligen väl för så kort dit. — Ni skämtar, jag vet ännu icke mycket deraf. — Ni talar, i sanning, redan ganska bra. — Jag tror, att Ni smickrar mig litet. — Alldeles icke; Ni talar, som sig bör. — För att tala, som sig bör, måste man veta mera, än jag vet. — Ni kan nog, för att göra eder för-

stådd. — Jag gör ännu många fel. — Det gör ingenting, man får icke vara rädd; dessutom har Ni icke gjort några fel i allt, hvad Ni nyss har sagt mig. — Jag är ännu blyg, emedan jag fruktar, att man skall göra narr af mig. — Man måste vara mycket oartig, för att göra narr af eder. — Hvem skulle då vara så oartig? Känner Ni icke ordspråket? — Hvilket? — Den som vill tala väl, måste begynna med att tala illa. — Förstår Ni allt, hvad jag säger eder? — Jag förstår och begriper det ganska väl; men jag kan icke uttrycka mig på Svenskan, emedan jag icke är van att tala den. — Det skall nog komma med tiden. — Jag önskar det af allt mitt hjerta. — God dag, fröken! — Ah, är Ni ändtligen här! Jag har med otålighet väntat på eder. — Ni skall förlåta mig, min kära, jag kunde icke komma förr. — Var god och sitt ned. — Huru mår eder moder? — Hon är bättre i dag än i går. — Jag är glad att höra det.

219.

Ser Ni någon gång min broder? — Jag ser honom ibland. Då jag mötte honom här om dagen, beklagade han sig öfver eder. „Om han hade uppfört sig bättre och varit mera sparsam,” sade han, „så skulle han icke haft några skulder, och jag skulle icke hafva varit ond på honom.” Jag bad honom hafva medlidande med eder, sägande honom, att Ni icke ens hade nog penningar, för att köpa bröd. „Säg honom, när Ni ser honom,” svarade han mig, „att jag, oaktadt hans dåliga uppförande emot mig, förlåter honom. — „Säg honom också,” fortsatte han, „att man icke begabbar dem, till hvilka man står i förbindelser.” — „Var god och gör detta, så skall jag vara eder mycket förbunden,” tillade han, i det han aflägsnade sig. — Hvarföre umgås Ni med denne man? — Jag skulle icke umgås med honom, om han icke hade gjort mig stora tjänster. — Tro honom icke, ty om Ni icke aktar eder för honom, så skall han bedraga eder. — Akta eder för denne häst, om icke, skall den sparka eder. — Hvarföre arbetar Ni så mycket? — Jag arbetar, för att blifva en dag nyttig för mitt fädernesland.

220.

Huru mycket är klockan? — Den är half tu. — Ni säger, att den är half tu, men jag tror, att eder klocka går efter. Klockan slår straxt tu. — Jag ber om förlåtelse, klockan har icke ännu slagit ett. — Jag försäkrar eder, att den är tjugufem minuter öfver ett, ty min klocka går ganska bra. — Min Gud, hvad tiden går fort i edert sällskap! — Ni gör mig en kompliment, hvarpå jag icke vet hvad jag skall svara. — Har Ni köpt eder klocka i Paris? — Jag har icke köpt den, min farbror har skänkt mig den. — Hvad har denna qvinna anförtrott eder? — Hon har anförtrott mig en hemlighet om en stor grefve, som är i stor förlägenhet för en af sina döttrars giftermål. — Anhåller någon om hennes hand? — Den, som anhåller om hennes hand, är en adelsman från granskabet. — Är han rik? — Nej, det är en fattig man, som icke har en styfver. — Ni säger, att Ni har inga vänner bland edra skolkamrater; men är det icke edert eget fel? Ni har talat illa om dem, och de hafva icke förolämpat eder; de hafva gjort eder godt, och likväl har Ni grälat på dem. Tror mig, den som icke har några vänner, förtjenar ej att hafva några.

221.

Dialog emellan en skräddare och hans gesäll.

Carl, har du burit kläderna till grefven N.? — Ja, min herre, jag har burit dem till honom. — Hvad sade han? — Han sade ingenting, utom att han hade stor lust att gifva mig en örfil, emedan jag icke hade burit dem till honom förr. — Hvad svarade du honom? — „Min herre,“ sade jag till honom, „jag förstår icke detta skämt; betala mig, hvad Ni är mig skyldig, och om Ni icke på ögonblicket gör det, så skall jag taga andra mått och steg.“ — Knappt hade jag sagt detta, så grep han efter sin värja, och jag tog till flykten.

222.

Hvaröfver är Ni förvånad? — Jag är förvånad att finna eder ännu i sängen. — Om Ni visste, huru sjuk jag är, så skulle Ni icke vara förvånad deröfver. — Har klockan redan slagit tolf? — Ja, Madame, klockan är redan half ett. — Är det möjligt, att det är redan så sent? — Det är icke sent, det är ju ännu tidigt. — Går eder klocka rätt? — Nej, fröken, den går en qvart för fort; och min går en half timme för långsamt. — Kanhända har den stadnat? — Ni har verkligen rätt. — Är den uppdragen? — Den är uppdragen och likväl går den icke. — Då vill jag ställa min klocka och skicka den till urmakaren. — Jag ber, stadna ännu en stund. — Jag kan icke, ty vi äta middag på slaget ett. — Adjö, jag hoppas snart se eder igen.

223.

Hvad felas eder, min kära vän? Hvarföre ser Ni så sorgsen ut? — Det felas mig ingenting. — Har Ni kanske någon sorg? — Jag har intet och till och med mindre än intet; ty jag har icke en styfver och är mycket skyldig åt mina gäldenärer. — När man är frisk och har vänner, är man icke olycklig. — Törs jag bedja eder om en ynnest? — Hvad önskar Ni? — Haf den godheten, att låna mig femtio thaler. — Jag vill hjertans gerna låna eder dem; men med vilkor, at Ni afstår ifrån att spela och är sparsamare, än Ni har varit hittils. — Jag ser nu, att Ni är min vän, och jag älskar eder för mycket, för att icke följa edert råd.

Johan! — Hvad behagas, min herre? — Bör hit vin! — Genast, min herre. — Henrik! — Nådiga fru! — Gör upp elden! — Pigan har redan gjort upp den. — Tag hit papper, pennor och bläck; tag hit äfven skrifsand eller läskpapper, lack och ett ljus.

224.

Min herre, törs jag fråga eder, hvar greffe B. bor? — Han bor icke långt från slottet, på andra sidan om floden,

— Skulle Ni icke kunna säga mig, hvilken väg jag har att taga, för att komma dit? — Gå utmed stranden, och Ni skall komma till en liten gata på höger hand, hvilken leder eder rakt på hans hus. — Det är ett vackert hus, Ni skall lätt finna det. — Jag tackar eder, min herre. — Bor grefven N. här? — Ja, min herre, var god och stig in. — Är grefven N. hemma? Jag skulle vilja hafva äran att tala med honom. — Ja, min herre, han är hemma; hvem får jag äran anmäla? — Jag är från B, och mitt namn är N.

Hvad är den kortaste vägen, för att komma till tyghuset? — Gå utför denna gata, och när Ni har kommit till slutet deraf, vänd till venster; der skall Ni finna en korsväg, öfver hvilken Ni går. Härefter kommer Ni in på en temligen trång gata, som för eder till ett stort torg, der Ni skall se en återvändsgränd. Genom hvilken jag skall gå? Nej, ty der finnes ingen utgång. Ni lemnar den på venster hand och gå genom arkaderna, som äro bredvid. — Och sedan? — Sedan kan Ni fråga vidare. — Jag är eder mycket förbunden. — Det är ingenting att tacka för.

225.

Är Ni i stånd att öfversätta ett Fransyskt bref på Svenska? — Jag är det. — Hvem har lärt eder det? — Min lärare i Fransyskan har satt mig i stånd att göra det. — J sjungen, mina herrar, men J skullen icke sjunga; J musten vara tysta och höra på det, som man säger eder. — Vi äro i förlägenhet. — Hvaröfver ären J i förlägenhet? — Jag vill säga eder det. Det är fråga om att veta, huru vi skola angenämt fördrifva vår tid. Spelen ett parti biljard eller schack! — Vi hafva ämnat gå på jagt; går Ni med? — Jag kan icke, ty jag har icke ännu öfverläst mina lexor, och om jag försummar dem så bannar mig min lärare. — Hvar och en efter sin smack; om Ni vill hellre blifva hemma, än gå på jagt, så kunna vi icke hindra eder derifrån. — Går herr K. med? — Kanhända. — Jag skulle icke gerna gå med honom, ty han är en alltför stor pratmakare. — Hvad felas eder? Ni

ser ond ut. — Jag har orsak att vara förtretad; ty det finnes ingen möjlighet att skaffa sig penningar i detta ögonblick. — Har Ni varit hos her A.? — Jag har varit hos honom. — Jag formodade, att du skulle vara törstig och din syster hungrig, derföre har jag fört eder hit. — Det gör mig mycket ondt, att eder moder icke är här. — Det förvånar mig, att Ni icke dricker edert kaffe. — Om jag vore sömnig, skulle jag dricka det. — Än är Ni sömnig, än fryser Ni; än är Ni varm, än är det något annat åt eder. Jag tror, att Ni tänker för mycket på den olycka, som har träffat eder väninna. — Om jag icke tänkte derpå, hvem skulle tänka derpå? — På hvem tänker eder broder? — Han tänker på mig, ty vi tänka alltid på hvarandra, när vi icke äro tillsammans.

226.

Jag har sett sex spelare i dag, hvilka alla vunno på samma gång. — Detta är omöjligt; ty en spelare kan blott vinna, när en annan förlorar. — Ni skulle hafva rätt, om jag talade om folk, som hade spelat biljard eller kort; men jag talar om flöjt- och fiolspelare. — Gör Ni någon gång musik? — Ganska ofta, ty jag tycker mycket om den. — Hvad instrument spelar Ni? — Jag spelar fiol och min syster spelar klaver. — Min broder, som spelar basen, ackompanjerar oss, och fröken H. klappar händerna åt oss. — Spelar hon också ett instrument? — Hon spelar harpa. — En ganska fattig stad gjorde vid sin furstes genomresa betydliga omkostnader på fester och illuminationer. Fürsten syntes sjelf förvånad deröfver. „Den har,“ sade en hofman, „blott gjort hvad den var skyldig.“ „Det är sant,“ inföll en annan, „men den är skyldig allt hvad den har gjort.“

227.

Jag har den äran att önska eder en god morgon. — Huru mår Ni? — Jag tackar eder, ganska bra. — Och huru står det till hemma? — Gud vara lof, temligen väl. Min syster har varit litet opasslig; men hon mår bättre nu. Hon bad mig framföra till eder hjertliga helsningar.

— Jag är glad att höra, att hon mår väl. Hvad eder beträffar, så är Ni helsan sjelf. Ni skulle icke kunna se friskare ut. — Jag har icke tid att vara sjuk; mina göromål skulle icke tillåta mig det. — Var god och sitt ned; här är en stol. — Jag vill icke hindra eder i edra göromål; jag vet, att tiden är dyrbar för en köpman. Jag skall icke uppehålla mig längre. Jag har blott velat vid förbigående fråga, huru Ni mådde. — Ni gör mig mycken ära; det är mycket vackert väder i dag, och om Ni tillåter, så skall jag hafva det nöjet, att återse eder på eftermiddagen. Och om Ni då har tid, så skola vi gå ut på en liten promenad tillsammans. — Med största nöje. — Jag skall således vänta eder. — Omkring klockan sju skall jag komma och taga ut eder. — Ödmjukaste tjenare!

228.

Tidsförlusten är en oersättlig förlust. Man kan icke för allt guld i verlden återfå en enda minut. Det är således af största vikt, att väl använda tiden, som består blott af minuter, hvaraf man måste draga nytta. Man har blott den närvarande tiden; den förflutna är icke mera, och den tillkommande är oviss. Ganska många människor förstöra sig, emedan de vilja göra sig alltför goda dagar. Om de flesta visste att nöja sig med hvad de hafva, så skulle de vara lyckliga; men deras girighet gör dem ofta mycket olyckliga. För att vara lycklig, måste man glömma det förflutna, icke bekymra sig om det tillkommande och njuta det närvarande. — Jag var ganska sorgen, då min kusin kom till mig. „Hvad felas dig?“ frågade han mig. — „Ack, min kära kusin,“ svarade jag honom, „med förlusten af dessa penningar har jag förlorat allt.“ — „Var icke orolig,“ sade han mig, „jag har funnit dina penningar.“

229.

Så snart herr P. ser mig, börjar han tala Svenska, för att öfva sig, och öfverhopar mig med artigheter, så att jag ofta icke vet hvad jag skall svara honom; hans bröder göra på samma sätt; det oaktadt äro de ganska

goda människor; de äro icke allenast rika och älskvärda, utan äfven ädelmodiga och välgörande. De älska mig uppriktigt, derföre älskar jag dem också och skall aldrig säga något ofördelaktigt om dem. Jag skulle älska dem ännu mera, om de icke krusade så mycket; men en hvar har sina fel, och mitt är, att jag talar för mycket om deras krus.

230.

Hafva fienderna gifvit sig? — De hafva icke gifvit sig, ty de föredrogo icke lifvet framför döden och ehuru de hade hvarken bröd eller vatten, eller vapen eller penningar, så ville de dock hellre dö, än gifva sig. — Hvarföre är Ni så sorgsen? — Ni vet icke hvad oroar mig, min kära vän. — Säg mig det, ty jag försäkrar eder, att jag delar edra lidanden så väl som edra fröjder. — Ehuru jag är viss derom, att Ni deltagar i mina lidanden, så kan jag dock icke säga eder, hvad som oroar mig i detta ögonblick; men jag vill säga eder det vid tillfälle. — Låt oss nu tala om något annat! — Hvad tänker Ni om den mannen, som talade med oss på koncerten i går? — Det är en ganska förståndig man och alldeles icke bedårad af sina förtjenster. — Man säger: „Förnöjsamhet är bättre än rikedom.“ Låtom oss derföre alltid vara nöjda! Låt oss dela med hvarandra hvad vi hafva, och förblifva helt vårt lif oskiljaktiga vänner! — Ni skall alltid vara välkommen till mig, och jag hoppas äfven vara det hos eder. — Om jag såge eder lycklig, så skulle jag äfven vara det och vi skulle vara nöjdare än de största furstar, som icke alltid äro det.

231.

Betrakten, mina damer, dessa herrliga blommor med deras så friska och glänsande färger! de dricka intet annat än vatten. Den hvita liljan är oskuldens färg; violen antyder mildhet; förgät-mig-ej har himmelens, vår tillkommande bonings färg; rosen, blommornas drottning, är skönhetens och glädjens sinnebild. Hvad den friska

grönskan är för närvarande skön! Den gör godt åt våra ögon och har hoppets färg, vår trognaste följeslagarinnas, som aldrig lemnar oss, icke ens i döden. — Ännu ett ord, min kära vän! — Hvad befalles? — Jag har glömt att bedja eder framföra min helsning åt eder moder. — Var god och säg henne, att jag är ledsen att icke hafva varit hemma, då hon nyligen ärade mig med sitt bejök. — Jag tackar eder på hennes vägnar. Farväl!

232.

Har Ni sett eder brorsdotter? — Ja; hon är en ganska god flicka, som skrifver väl och talar Tyskan ännu bättre; också äras och älskas hon af alla. — Och hvad gör hennes broder? — Tala icke om honom! han är en elak gosse, som skrifver illa och talar Svenskan ännu sämre; också älskas han af ingen. Han älskar mycket läckerbitar, men böcker älskar han icke. Stundom lägger hon sig på ljusa dagen och påstår sig vara sjuk; men när man sätter sig till middagsbordet, är han vanligen bättre igen. Han skall studera Svenskan, men har alldeles ingen lust dertill. Han talar nästan alltid om sina hundar, som han älskar med passion. Hans fader är utomordentligt bedröfvad deröfver. Den unge narren sade nyligen till sin syster: „Jag skall blifva soldat, så snart freden blir kungjord.“

233.

Min kära fader och mine kära moder åto i går middag med några vänner på „Kungen af Spanien.“ — Hvarföre talar Ni alltid Tyska och aldrig Svenska? — Emedan jag är för blyg. — Ni skämtar, är en Tysk någonsin rädd? — Jag har stor appetit; gif mig något att äta. — Har Ni penningar? — Nej, min herre. — Då har jag intet att äta för eder. — Vill Ni icke gifva mig på kredit? Jag sätter i pant min ära. — Det är för litet. — Huru! min herre?

Min kära vän, låna mig en dukat. — Här äro två i stället för en. — Huru mycket är jag icke eder förbun-

den! — Jag är alltid förnöjd, när jag ser eder och jag finner min lycka i eder lycka. — Är detta hus till salu? — Vill Ni köpa det? — Hvarföre icke? — Hvarföre talar eder syster icke? — Hon skulle tala, om hon icke alldeles vore så tankspridd. — Jag tycker om vackra anekdoter; de krydda samtalen, och roa alla. — Jag ber eder, berätta mig några. — Var god och se efter på sidan hundra trettiosex i den bok, som jag har lånat eder, der skall Ni finna sådana. — I morgon reser jag till Upsala; men om fjorton dagar kommer jag tillbaka och då besöker jag visst eder och eder familj. — Hvar är eder syster för närvarande? — Hon är i Stockholm och min broder är i Norrköping. — Detta lilla fruntimmer skall gifta sig med riksrådet N. eder vän; är det sant? — Jag har icke hört något derom.

234.

Vill Ni dricka en kopp kaffe? — Jag tackar, jag dricker icke gerna kaffe. — Då skall Ni dricka ett glas vin. — Jag har nyss druckit sådant. — Låt oss gå ut och gå. — Jag samtycker gerna dertill; men hvart skola vi gå? — Kom med mig till min fasters trädgård; vi skola finna der ett ganska angenämt sällskap. — Det tror jag nog; men frågan är, om detta angenäma sällskap vill lemna mig tillträde. — Ni är öfverallt välkommen. — Hvad felas eder, min vän? — Hvad tycker Ni om detta vin? — Jag finner det präktigt; men jag har druckit tillräckligt deraf. — Drick ännu en klunk. — Nej, för mycket är ohelsosamt; jag känner min kroppsbeskaffenhet. — Fall icke! — Hvad är det åt eder? — Jag vet icke, men mitt hufvud svindlar; jag tror, jag dånar. — Jag tror det ock, ty Ni ser ut som ett lik. — Hvad är Ni för landsman? — Jag är Tysk. — Ni talar Svenskan så väl, att jag tog eder för en Svensk. — Ni skämtar. — Förlåt mig, jag skämtar alldeles icke. — Huru länge har Ni varit i Sverige? — Några dagar. — Allvarsamt? — Ni tviflar kanske derpå, emedan jag talar Svenskan; jag kunde den, innan jag kom till Sverige. — Huru bar Ni eder åt, att lära den så väl? — Jag gjorde såsom den kloka staren.

— Säg mig, hvarföre lefver Ni alltid oense med eder fru, och hvarföre sysselsätter Ni eder med yrken, som inbringa ingenting? — Det kostar så mycken möda, att få en tjänst; Ni har en god och försummar den. — Tänker Ni då icke på framtiden? — Låt mig nu också tala. — Allt, hvad Ni nyss har sagt, synes förnuftigt; men det är icke mitt fel, om jag har förlorat mitt goda namn; min fru är skulden dertill: hon har sålt mina skönaste kläder, mina ringar och min guldlocka.

235.

D i a l o g.

Läraren: Om jag nu frågade eder, såsom jag plägade göra i våra första lektioner: Har Ni den hatt, som min broder har? Är jag hungrig? Har han trädet från min broders trädgård? o. s. v. Hvad skullen J då svara?

Lärjungarne: Vi äro tvungna att tillstå, att vi funno dessa frågor i början löjliga; men fulla af förtroende för edert lärosätt, besvarade vi dem så godt det ringa förråd af ord och regler, hvilket vi då hade, tillät oss. Vi märkte verkligen snart, att dessa frågor voro beräknade att, genom de svar, som vi voro tvungna att gifva derpå, inskräpa hos oss reglorna och öfva oss att tala. Men nu, då vi kunna nästan underhålla ett samtal på det kraftfululla språk som Ni lär oss, skulle vi svara eder: Vi kunna omöjligt hafva samma hatt, som eder broder har; ty två personer kunna icke hafva en och samma sak. På den andra frågan skulle vi svara, att vi omöjligt kunna veta, om Ni är hungrig eller icke. Hvad den sista beträffar, så skulle vi säga, att det gifves mer än ett träd i en trädgård, och då Ni säger oss, att han har trädet från trädgården, synes satsen icke logiskt riktig. I alla fall skulle vi vara otacksama, om vi släppte ett så skönt tillfälle ur händerna, utan att betyga eder den lifligaste tacksamhet för den möda, som Ni har gjort eder, då Ni har anordnat dessa kloka sammanställningar, för att nästan omärkligt inskräpa hos oss språkets lager, och öfva oss att tala ett språk, som, på hvarje annat sätt lärdt, erbjuder för utländerne

och till och med för infödingarne nästan oöfvervinnerliga svårigheter.

236.

Vill Ni äta middag hos mig? — Jag tackar eder; en af mina vänner har bjudit mig till middagen; han har låtit tillreda min älsklingsrätt. — Hvad rätt är det? — Mjölkmät. — Hvad mig beträffar, så äter jag icke gerna mjölkrätter, ingenting är bättre än ett godt stycke ox- eller kalfstek. — Hvad har det blifvit af eder yngsta broder? — Han har lidit skeppsbrott på sin resa till Amerika. — Ni måste berätta mig detta. — Rätt gerna. — Då han var ute på öppna hafvet, uppstod en häftig storm. Åskan slog ned i skeppet och satte det i brand. Besättningen kastade sig i hafvet, för att rädda sig med simmande. Min broder visste icke, hvad utväg han skulle taga, emedan han aldrig hade lärt sig simma. Förgäfves funderade han, han fann intet medel att rädda sitt lif. Han intogs af fasa, då han såg, att elden grep omkring sig åt alla sidor. Han tvekade icke länge och kastade sig i hafvet. Nå väl, hvad har det blifvit af honom? — Jag vet icke, ty jag har icke ännu haft någon underrättelse från honom. — Men hvem har berättat eder allt detta? — Min brorson, som var tillstädes och har räddat sig — Eftersom Ni talar om eder brorson, hvar är han för närvarande? — Han är i Italien. — Är det länge, sedan Ni hade någon underrättelse från honom? — Ja, jag har haft ett bref från honom i dag. — Hvad skrifver han? — Han skrifver, att han har gift sig med en fröken, som medför 100,000 thaler åt honom. — Är hon vacker? — Skön som en engel.

237.

Hvarföre gömmer Ni eder? — Jag måste väl gömma mig, ty det är förbi med mig, om min fader får höra, att jag har tagit till flykten; men det var icke annorlunda möjligt, att undgå den död, som hotade mig. — Ni har gjort mycket orätt i att lemna edert regimente, och eder fader skall blifva ganska vred, när han får höra det, det

ansvarar jag eder för. — Men måste man icke vara en galning, för att vilja qvarblifva i en af Danskarne bombarderad stad? — Fan tage Danskarne, som gifva ingen pardon. De hafva slagit och utplundrat mig, och aldrig i mitt lif har jag gjort dem något ondt. — Så går det i verlden; den oskyldige lider ganska ofta för den skyldige. — Har Ni känt Herr Z. — Jag har känt honom, ty han har ofta arbetat för vårt hus. En af mina vänner har nyss sagt mig, att han har dränkt sig, och att hans fru har skjutit ihjel sig med en pistol. — Jag kan knappt tro det; ty den mannen, om hvilken Ni talar, var alltid en lustig broder, och lustiga bröder dränka sig icke.

238.

En främling hade sålt åt en Romersk kejsarinna falska ädelstenar, och denna fordrade derföre af sin gemål en exemplarisk upprättelse. Då kejsaren, som var en ganska nådig och mild furste, icke kunde lugna henne, så dömde han, för att tillfredställa henne, juveleraren att kämpa med de vilda djuren. Kejsarinnan ville med hela sitt hof vara vittne till hans död. — Den olycklige fördes på stridsplatsen och gjorde sig beredd på döden; men i stället för ett vildt djur, kom blott ett lam fram, och smekte honom. Kejsarinnan, som var ytterst uppbragt att se sig gäckad, beklagade sig deröfver bittert hos kejsaren. — „Min gemål,“ svarade han henne, „jag har bestraffat förbrytaren efter vedergällningsrätten; han har bedragit eder, och blifvit bedragen tillbaka.“

239.

Då bagarne i Lyon kommo till stadsdomaren, och bådo honom att låta höja priset på bröd, svarade han dem, att han ville taga deras ansökan i öfvervägande. Då de bortgingo, lemnade de oförmärkt en börs med två hundra Louisd'or'er på bordet. De kommo åter och tviflade icke, att börsen kraftigt hade talat för deras sak. „Mina herrar“, sade stadsdomaren till dem, „jag har vägt edra skäl i rättvisans vågskål och funnit dem icke fullvigtiga. Jag har

icke ansedt det billigt, att man låter allmänheten lida under en ogrundad dyrhet. För öfrigt har jag utdelat edra penningar till de båda härvarande hospitalen; jag trodde icke, att J villen göra något annat bruk deraf. Jag har insedt, att J icke förloren på edert yrke, såsom J sägen, då J ären i stånd att gifva sådane almoser.“

240.

Den bedragna Läkaren.

En läkare i Dublin, hvilken redan var temligen ålderstigen, men ganska rik samt mycket i ropet, gick en dag att emottaga en ansenlig summa penningar i banknoter och guld. Då han var i begrepp att med denna summa återvända hem, blef han anhållen af en man, som syntes alldeles andtruten, emedan han hade sprungit för hastigt, och hvilken bad honom, att besöka hans hustru, som låg farligt sjuk i en häftig feber. Han tillade, att skyndsam hjälp här vore särdeles af nöden, och att läkaren skulle hafva orsak att vara nöjd, emedan han lofvade honom icke mindre än en guiné för ett enda besök.

Läkaren, som var ganska girig, skyndade sig att förtjena den. Han sade till mannen, att han skulle gå och visa honom vägen och han ville följa honom. Han fördes till ett hus, som låg på en aflägsen gata; man lät honom uppstiga i tredje våningen, der man förde honom i en kammare, hvars dörr genast tillästes. — Härpå talade hans ledsagare på följande sätt till den förskräckta läkaren, under det han med ena handen visade mynningen af en pistol och med den andra en öppen, men tom börs: „Här är min hustru; hon led i går af en häftig feber, som har försatt henne i det tillståndet, hvaruti Ni ser henne; Ni är en af våra skickligaste läkare, och jag vet att Ni, mer än någon annan, är i stånd att bota henne. Jag vet dessutom, att Ni har erhållit det nödiga medlet dertill. Skynda eder således att använda det, om Ni icke hellre vill svälja två blypiller, som befinna sig i detta instrument.“ Doktorn gjorde en förfärlig min, men lydde. Han hade några banknoter och hundratjugufem guinéer i rullar. Han

lade de sednare tålmodigt i börserna och tänkte rädda banknoterna. Men spetsbofven visste alltför väl, att han hade dem i sin ficka. „Vänta,“ sade han till honom, „det vore icke billigt, att Ni skulle hafva gjort för intet en sådan underkur; jag har lofvat eder en guiné för edert besök; jag är en hederlig karl, här är den; men jag vet, att Ni har på eder några små recepter, som äro mycket verksamma emot återkomsten af det onda, som Ni nyss har botat. Ni måste hafva den godheten, att lemna mig dem.“ Banknoterna togo samma väg, som guinéerna hade tagit. Härpå förde bofven, i det han gömde sin pistol under sin kappa, läkaren åter tillbaka, och bad honom att icke göra något larm; han lemnade honom i ett gathörn, förbjöd honom att följa sig och försvann plötsligen, för att söka en ny boning i en aflägsen del af staden.

241.

Samtal emellan en fader och en moder om deras barns lycka.

Grefvinnan: Förlåt, att jag har låtit väcka eder så tidigt; jag hade att tala med eder om en vigtig angelägenhet.

Grefven: Ni gör mig orolig... Ni har gråtit, jag ser det; hvad har händt eder, min kära vän?

Grefvinnan: Jag är litet orolig, jag tillstår det, och dock har jag intet oangenämt att meddela eder... tvärtom.

Grefven: Denna rörelse läter mig gissa, att frågan är om Emilie.

Grefvinnan: Det är sant; min syster har kommit denna morgon, att föreslå mig ett parti för henne.

Grefven: Nå väl!

Grefvinnan: Den, som anhåller om hennes hand, eger alla lyckans och bördens företräden, samt en personlig förtjenst, som af alla erkännes. Han är trettio år gammal; hans ansigte är behagligt, han älskar Emilia, han begär blott henne och afslår till och med den hemgift, som vi skulle gifva henne.

Grefven: Men huru kommer det, att Ni icke är utom eders af glädje? Jag brinner af begär att höra hans namn.

Grefvinnan: Ni känner honom, han kommer ofta hit, och Ni älskar honom mycket.

Grefven: Men tillfredställ min otålighet!

Grefvinnan: Det är Grefven af M.

Grefven: Grefven af M., en utlänning!... Men sannolikt är hans afsigt att bosätta sig i Sverige?

Grefvinnan: Ty värr har han förklarat, att han icke kan lofva något i detta afseende; detta är tydligt nog förklaradt, att han har för afsigt att återvända till sitt fädernesland.

Grefven: Och Ni vore benägen, att gifva honom eder dotter?

Grefvinnan: Jag har umgåtts med honom i fyra år; jag känner hans karakter fullkomligt; det finnes ingen mera dygdig, ingen mera aktningsvärd man; han är själf full och behaglig; han är känslfull, väl uppfostrad och icke tillgjord, med ett ord, han har alla egenskaper, som kunna göra min dotter lycklig; och jag skulle vägra honom henne? Ack, min vän! anser Ni mig mäktig en sådan egoism?

Grefven (fattande henne vid handen): Men skall jag lyda en uppoffring, som skulle göra eder för alltid olycklig? ... För öfrigt nännas jag icke förlora Emilia; hon är min dotter, och hvad ännu mer är, jag återfinner hos Emilia edert sinnelag, edra dygder; nej, nej, hoppas icke, att jag någonsin samtycker till att skilja mig från henne! Jag gör mig en så ljuf föreställning om nöjet, att se henne införd i den stora världen, och att vara vittne till hennes stora framgång; huru dyrbart skall icke det beröm, som man skall tilldela henne, vara för mig, då jag är öfvertygad, att hon har blott eder omvårdnad därför att tacka! Huru, Ni skulle hafva egnat de skönaste åren af edert lif åt hennes uppfostran, för att se henne nu borttryckt från edra armar och hennes fädernesland, och för att i ett ögonblick förlora frukten af femton års möda och arbete.

Grefvinnan: Jag har arbetat för hennes lycka, och icke, för att bringa ett offer åt min fåfänga. Betänk också väl medelmåttigheten af hennes förmögenhet samt de oväntade och stora fördelarne af den förbindelse, som man erbjuder oss. En älskvärd och dygdig man, af den ut-

märktaste börd, och egare af en omätlig förmögenhet! . . . Det är sant, jag skall blifva skiljd från Emilia, men hon skall aldrig glömma mig; denna tanke skall trösta mig. Ja, lugn i afseende på min dotters öde, skall jag kunna fördraga allt!

Grefven: Men skall Emilia sjelf kunna besluta sig till att lemna eder?

Grefvinnan: Hon har alltid varit van, att lyda förnufts föreskrifter; visserligen skall det falla sig för henne svårt, jag finner till och med ett nöje i att tänka det; men om grefvens af M. karakter och person icke misshaga henne, så åtager jag mig, att beveka henne till denne uppoffring, så svår den än må vara. Med ett ord, jag besvär eder, att helt och hållet öfverlemna mig omsorgen om hennes lycka.

Grefven: Välan, eftersom Ni önskar det, så samtycker jag dertill; det är i sanning Ni, min kära, som bör afgöra hennes öde; skulle jag kunna bestrida eder en rätt, som Ni har förvärfvat eder genom så mycken möda? . . . Ni skall uppoffra eder för detta så dyra föremål; jag förutser att jag icke skall hafva edert mod, men jag beundrar det och kan icke längre motstå eder. Tänk eder dock, huru mycken sorg Ni skall bereda eder! . . . Och jag sjelf, huru skall jag kunna på samma gång fördraga eder smärta och min egen, edra tårar och Emilias förlust?

Grefvinnan: Nej, frukta icke, att jag skall oro edert lif genom öfverflödigt klagan; huru skulle jag kunna öfverlemna mig åt smärtan, när min största tröst är hoppet att mildra eder.

Grefven: Ack, Ni ensam är allt för mig; Ni vet det väl, vänskap, beundran och tacksamhet äro de band, som fångsla mig vid eder; det inflytande, som Ni har förvärfvat öfver mig, rättfärdigas så mycket genom edra dygder, att, långt ifrån att förneka det, jag sätter min ära deri, att erkänna det. Jag har eder att tacka för allt; mitt förnuft, mina känslor, mina grundsatser, min lycka. Jag finner i eder den älskvärdaste, mest öfverseende vän, den visaste, nyttigaste rådgifverska. Var således för alltid en skiljedomare öfver våra barns öden, såsom Ni är öfver mitt. Men låtom oss åtminstone försöka allt, för att beveka Grefven af M. att bosätta sig i Sverige. Han syntes så intagen

af eder ömhet för Emilia, han visade en så uppriktig tillgifvenhet för eder . . . Huru kan han hafva för afsigt att skilja eder från eder dotter? Jag kan icke tro, att han skall vara obeveklig i detta afseende.

Grefvinnan: Nej, låtom oss icke smickra oss, hans karakter är fast och bestämd; och han har bestämdt förklarat för min syster, att det skulle vara fruktlöst, att vilja föreskrifva honom det vilkoret, att han skulle bosätta sig i Sverige; han skall icke underkasta sig detta vilkor. Hans beslut är oåterkalleligt fattadt, att återvända till Portugal; tvifla icke derpå.

Grefven: Ack, hvad Ni bedröfvar mig! Men jag upprepar för eder, att Emilias öde är i edra händer. Hvad det ock må kosta mig, så gör jag eder till oinskränkt herrskarinna deröfver; jag skall icke återkalla det. Tänker Ni redan i dag tala med Emilia.

Grefvinnan: Ja, efter middagen . . . men det är redan sent; vi måste kläda oss. Jag har i dag icke ännu sett mina söner; låt oss gå till dem.

Grefven: Jag ville just rådfråga eder om en sak, som angår våra söner; jag är missnöjd med deras informator; man har föreslagit mig en annan, men jag önskade att Ni talade med honom; han lär tala Engelska fullkomligt, säger man; jag skall icke kunna bedömma det.

Grefvinnan: Jag skall säga eder, om han verkligen förstår saken väl.

Grefven: Huru? . . . men Ni har ju aldrig lärt Engelskan.

Grefvinnan: Jag ber om förlåtelse, jag har studerat det nu ett år, för att vara i stånd att deri undervisa Henriette, som har bett mig om en språklärare. I allmänhet undervisa språkläroarne med så mycken vårdslöshet, . . . och så förträffliga de än må vara, så äro dock två år af deras undervisning icke så mycket värda, som tre månader af den, som en moder meddelar.

Grefven: Hvad utmärkt fru Ni är! . . . Alltså, tills edra barns uppfostran blir afslutad, skall Ni tillbringa en del af edert lif med språkmästare. Den ena hälften deraf skall Ni använda, för att undervisa eder, och den andra hälften, för att lära andra, hvad Ni sjelf har lärt . . . Men

hvad säger jag? Midt under så många omsorger och sysselsättningar, och under det Ni mångfaldigar edra pligter, har Ni ännu nog tid qvar att egna åt vänskapen och sällskapslifvet. Huru bär Ni eder åt dermed?

Grefvinnan: Man finner alltid tid nog att uppfylla de pligter, som äro för en dyra.

Grefven: Ni sätter mig beständigt i förvåning, jag tillstår det... Ack! om edra barn icke göra eder lycklig, hvilken moder skulle då väl kunna af de sina vänta sitt lifs lycka? Och vår älskvärda Emilia skulle vara förlårad för eder? denna tanke är förskräcklig... jag kan icke fördraga den. Skall Ni redan i dag återse eder syster? Skall Ni lemna henne ett svar åt Grefven af M.

Grefvinnan: Han önskar ett snart och bestämdt svar, och jag skall meddela det, så snart jag har erfarit Emilias tänkesätt.

Grefven: Emilia skall vägra sitt samtycke till detta giftermål; jag är fast öfvertygad derom.

Grefvinnan: Jag tror såsom Ni; men är det icke tillräckligt, om hennes hjerta icke afskyr Grefven af M. och om hon hyser för honom aktning, hvaraf han är så värdig?

Grefven: Välan, vi måste således besluta oss till denna uppoffring, jag ser det... Tala med eder dotter, tala med henne ensam och utan mig; jag skulle icke hafva mod att uthärda detta samtal; jag skulle förderfva edert verk, jag känner det blott alltför mycket.

242.

D i a l o g.

Agatha: Jag sökte dig, syster.... men, Gud! hvad ser jag, i hvilket tillstånd befinner du dig.... Ack, min kära Emilia!

Emilia: Har du sett mamma?

Agatha: Nej, hon har nyss gått ut; hon har gått till mostern.

Emilia: Och pappa?

Agatha: Han har inneslutit sig i sitt arbetsrum... Men

säkert, Emilia, är det fråga om ditt giftermål; jag gissar det af den förvirring, hvori jag ser dig.

Emilia: Ack, min syster, aldrig skall du gissa dens namn, åt hvilken man bestämmer mig... Agatha, min kära Agatha, huru mycket du är att beklaga, om du älskar mig lika ömt, som jag älskar dig!

Agatha: Men, Herre Gud! förklara dig tydligare!...

Emilia: Man befäller mig att gifta mig med grefven af M.; och han skall föra mig med sig till Portugal.

Agatha: Store Gud! . . . och du tänker lyda? du skulle kunna öfvergifva oss; din moder skulle kunna samtycka dertill . . . är det möjligt?

Emilia: Det är blott alltför sant, kära Agatha.

Agatha: Nej, jag kan icke tro det... Nej, du bör icke lyda.

Emilia: Hvad säger du, kan jag motsätta mig min moder?

Agatha: Och hon sjelf skulle kunna skilja sig från dig!... Hon skulle kunna besluta sig dertill!...

Emilia: Hon tager blott i betraktande, hvad hon kallar min fördel; hon glömmmer sig sjelf. Ty värr glömmmer hon ock, att det är mig omöjligt att njuta en lycka, till hvilken hon icke skulle vara vittne.

Agatha: Ack, kära syster, neka ditt bifall dertill.

Emilia: Jag har gifvit mitt ord.

Agatha: Ack! tag det tillbaka af ömhet för min moder; din olyckliga lydnad skulle bereda henne, skulle bereda oss evig ånger.

Emilia: Agatha, du känner icke min moders mod; ledt af ett öfverlägset förstånd kan hennes känslofulla hjerta väl förorsaka henne lidande, men aldrig skall det framkalla ett ögonblicks svaghet... Hon skulle ångra att hafva uppfyllt sin pligt! Nej, nej, hon är icke i stånd dertill.

Agatha. Emilia!... min syster! om du far bort, så skall jag icke öfverlefva denna förskräckliga olycka!

Emilia: Ack! om du älskar mig, så förborga för mig öfvermåttet af en smärta, som blott alltför mycket är egenad dertill, att göra mig ännu svagare. Sönderslit icke

helt och hållet ett hjerta, som redan är så mycket deladt emellan pligt, ömhet och förnuft!

Agatha: Vänta icke af mig, att jag skall styrka dig i denna grymma pligt... Jag kan blott sörja och beklaga mig sjlef!

Emilia: Jag hör någon komma... Låt oss fort af-torka våra tårar, kära Agatha!

243.

Huru mycket man kan misstaga sig i sitt omdöme; eller: den riktigt ersatta skadan.

En Engelsk postvagn, som var alldeles fylld med resande, for till York. Man talade mycket om stråtröfvare och tjufvar, som man ofta anträffade på vägen, och om det bästa sättet att gömma sina penningar. En hvar hade sin särskilda hemlighet, men ingen tänkte på att uppenbara den. En adertonårig flicka var icke så försiktig; utan tvifvel i den meningen, att hon skulle gifva ett bevis på sitt förstånd, sade hon helt öppenhjertigt, att hon hade på sig en vaxel på tvåhundra Louis'dorer, hvaruti hela hennes förmögenhet bestod; men att tjufvarne måste vara mycket listiga, om de skulle söka detta rof i hennes sko, eller snarare under hennes fotsula; det måste endast och allenast falla dem in att stjäla hennes strumpor.

Vagnen blef snart derefter anhållen af ett röfvareband, som uppfordrade de förskräckta och darrande resande att framlemna sina penningar. Dessa drogo alla fram sina börser, emedan de kunde väl föreställa sig, att motstånd vore fåfängt eller till och med farligt; men då summan förekom dessa herrar alltför liten, så hotade de att genomöka alla deras saker, om de icke framskaffade åtminstone hundra Louisd'orer.

„Denna summa, ja äfven dubbelt mera kunnen J lätt finna“ ropade till dem en gammal man längst inifrån vagnen, „om J ransaken detta fruntimmers skor och strumpor.“ Rådet blef ganska väl omottaget, och då dess skor och strumpor voro afdragna, visade sig den utlofvade skatten.

Röfvarne tackade höfligt damen, gjorde henne några artighetsbetygelser öfver hennes vackra fot och önskade, utan att invänta hennes svar, hela sällskapet en lycklig resa, och man for vidare. Knappt hade röfvarne aflägsnat sig några steg, förrän de resandes bestörtning förvandlade sig i raseri; det arma fruntimrets bedröfvelse och den vrede, som hela resesällskapet yttrade mot förrädaren, låter icke uttrycka sig med ord.

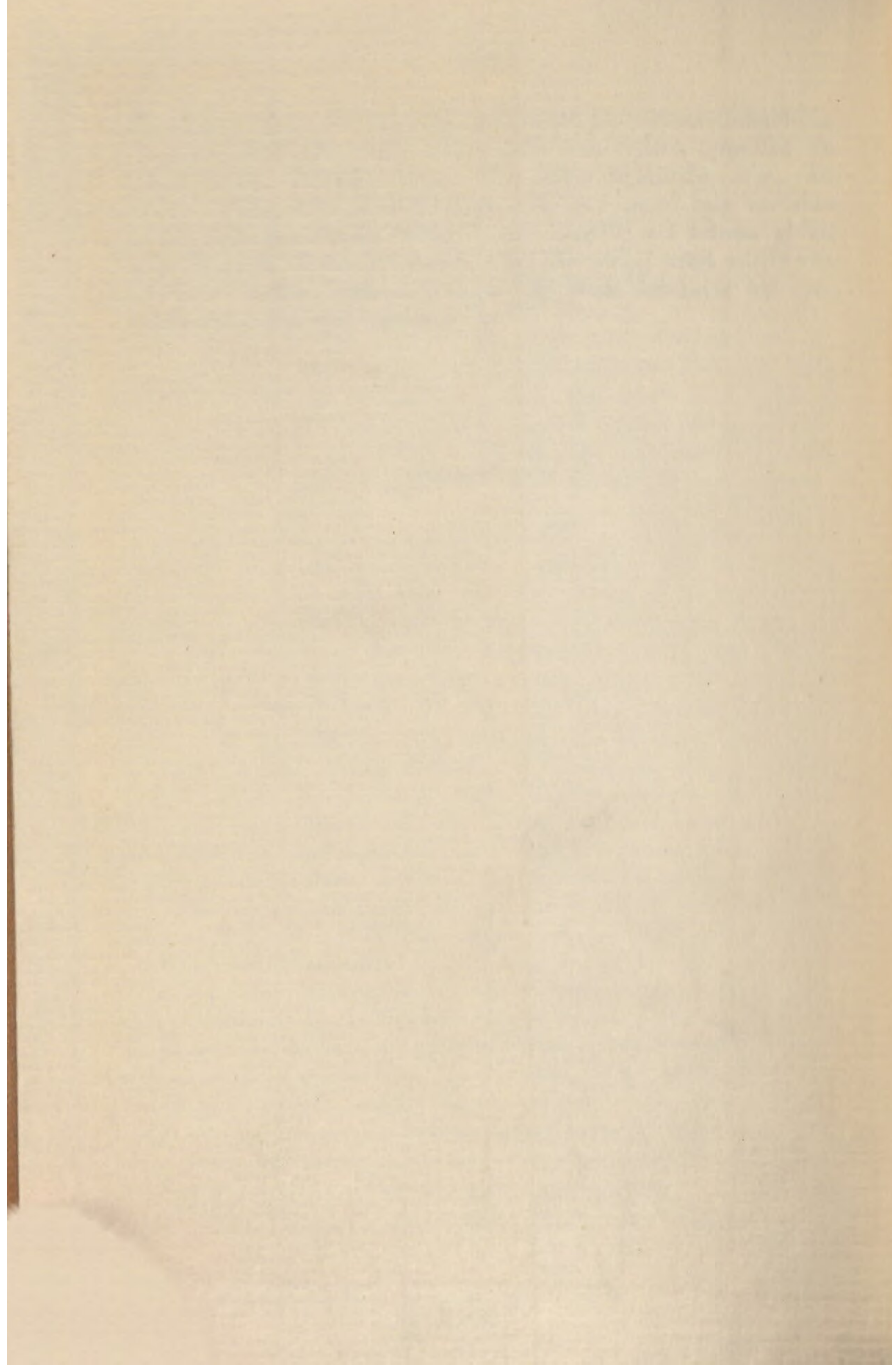
De hårdaste och skymfligaste öknamn, ja till och med bof och röfvare-sälle läto höra sig ur allas mun.

Med alla dessa yttringar af allmän ovilja förband man hotelsen att prygla den skändliga angifvaren, kasta honom ut ur vagnen och mot honom anställa lagligt åtal. Kortligen, man uppgjorde alla möjliga förslag, att taga en exemplarisk hämd på den skyldige. Denne höll sig alldeles stilla, förblef vid lugn fattning och urskuldade sig blott med det yttrandet, att hvar och en vore sig sjelf närmast och kärast; och då man var vid resans mål, försvann han plötsligen, utan att man kunde sätta ett enda af de mot honom föreslagna mått och steg i verket.

Hvad den arma damen beträffar, så kan man lätt föreställa sig, att hon tillbragte en högst sorglig natt, och att ingen sömn tillslöt hennes ögon. Men huru stor måste icke hennes förvåning och hennes glädje hafva varit, då hon nästa morgon erhöll följande bref:

„Madame! — Den man, som Ni i går afskydde och måste afsky såsom en förrädare, skickar eder utom den summa, som Ni utlagt för honom, en lika stor summa såsom ränta och en liten juvel af ett åtminstone lika stort värde till eder hårklädsel. Jag hoppas, att detta skall vara tillräckligt för att något litet mildra eder bedröfvelse. Den hemliga anledningen till mitt uppförande vill jag med några ord säga eder. Efter att hafva uppehållit mig tio år i Indien, der jag hade samlat hundratusen pund Sterling, kom jag med vexlar på hela summan tillbaka till mitt fädernesland, då vi i går blefvo anfallna af dessa röfvare. Det skulle hafva varit förbi med mina rikliga besparingar, om våra reskamraters njugghet hade blottställt oss för en ransakning af dessa röfvare. Döm, om tanken att återvända från Indien fullkomligt tomhänd, kunde vara

för mig dräglig. Förlåt mig, om denna betraktelse förmådde mig att förråda edert förtroende och hellre uppoffra en medelmåttig summa, ehuru den icke tillhörde mig, än förlora hela min förmögenhet. Ni har gjort mig en stor tjänst, och jag skulle skatta mig lycklig att kunna gifva eder ett bevis af min erkänsla. Fäst för öfrigt intet värde vid de ringa tecken, genom hvilka jag blott åstundar att försäkra eder om min tacksamhet!"

SEB. SIMMEL
Buchbindermeister
MÜNCHEN

Schmitt, Christian

Anleitung zur Erlernung der schwedischen Sprache nach einem erweiterten
Plane für den Schul- und Privatunterricht

Bd.: 2

Frankfurt a. M. 1861

L.g.sept. 126 i-2

urn:nbn:de:bvb:12-bsb10582728-1